

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهزی نیمتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سهزنووسیار: بهدران شههمهدههیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولیر

ویلپهه م شیخسپیر

شانوویی ماکیس

ئەم وەرگىرانەم پىشكىشە بە:
«ئەو سەركردانەى ھەرگىز رىڭگاي ماكبىس ناگرنە بەر و
كاتى دەگەنە تەختى دەسەلات خۆشەويستى مىللەت نادۆرپىن»

ويليەم شىكسپير

ناوى كتيب: شانۆيى ماكبىس - شانۆگەرى

نووسىنى: ويليەم شىكسپير

وەرگىرانى لە ئىنگلىزىيەو: ئازاد ھەمە شەرىف

بلاوكرادەى ئاراس - ژمارە: ۶۹۲

ھەلەگى: شىرزاد ھەقى ئىسماعىل

دەرھىنانى ھونەرىي ناوہو: ئاراس ئەكرەم

بەرگ: مەرىم مۇتەقىيان

چاپى دووہم، ھەولپىر - ۲۰۰۸

لە بەرپۆدەبەرايەتتى گشتىي كتيبخانە گشتىيەكان ژمارە(۶۳)ى سالى ۲۰۰۸ى دراوہتى

تېبىنى: بۆھىچ تېبىك يان دەستەيەك نىيە بەبى رەزامەندىي وەرگىر ئەم

بەرھەمە بخاتە سەر شانۆ.

شانۆيى ماكبىس

شانۆگەرى

وەرگىرانى لە ئىنگلىزىيەو

ئازاد ھەمە شەرىف

چاپى بۆاركرادە

ئەوانە بە بەردەوامی ھەولە شەڕ دەدەن و خەلک لە نا ئارامی و پشێویدا دەژیتن تا تەمەنی خۆیان کەمیک درێژتر بکەنەو.

سەرەنجام، ھیزی لەبەن نەھاتووی میلەت ھەتا ھەتایە لییان بێ دەنگ نابیت و لییان دیتە دەست و سەرنگومیان دەکات و تەختوتاراجیان تیک دەشکینێ دەسەلات دەبەخشیتەو ئەوانە بە راستی ولاتپەرورن و شایستە فەرمانرەوایین.

ئازاد

۱۹۹۴/۲/۸

تییینی: زمانی ئەم شانۆییە لە لایەنی ھونەرییەو دەو جۆرە: لە ھیندیك جی بە شیعەر نووسراو: شیعری سەرۆادار و شیعری ئازادی بێ سەرۆا؛ لە ھیندە شوینی تردا بە پەخشان نووسراو. منیش لە کاتی وەرگێراندە خۆم پابەندی دەستپاکی کردوو و شیعەرکانم بە شیعەر و ئەوھی پەخشانە وەک خۆیم وەرگێراو.

وەرگێر

تییینی: ئەم دەقە لەم سەرچاویە وەرگێرراو:

William Shakespeare, New Swan Shakespeare Macbeth, (ed.) by Bernard Lott (London: Longman, 1978)

پیش گۆتن

شیکسپیر چیرۆکی ئەم شانۆنامەییە لە کتیبیکی میژوونووسی ئینگلیزی (رافائیل ھۆلنشیید) ھو وەرگرتوو و ناو نیشانی کتیبە بە نرخەکە (ھۆلنشیید) میژووی ئینگلتەرا و سکۆتلەندا و ئیرلەندا (۱۵۸۶). بەلام شیکسپیر ئەم چیرۆکەیی ھەرۆک خۆی دانەرشتۆتەو، بەلکو بە شێوھەیی زۆر ھونەری و درامی مامەلەیی لەگەڵ ئەم چیرۆکە کردوو و لە بەرگیکی نویدا پیشکەشی کردۆتەو و بیروباوەری خۆی دەربارەیی مرۆقی زۆردار و سایکۆلۆجیەتی فەرمانرەوای عەسکەری زۆر بە روونی دەربریو.

سەرەنجام شیکسپیر شانۆنامەییەکی زۆر بەھیزی بەناو نیشانی ((ماکبیس)) لە دەوروبەری سالی (۱۶۰۶) و واتە بیست سالیک دوای کتیبەکەیی ھۆلنشیید نووسیو و سالی (۱۶۲۲) بە چاپی گەیانوو. گرینگی ئەم شانۆنامەیی شیکسپیر لەو دەایە کە نزیکەیی چوار سەد سالیک لە مەو بەر نووسراو، بەلام تا رۆژی ئیمپرۆش کەسانی وەک ئەوانەیی ناو ئەم شانۆنامەییە لە زۆر کۆمەلگەیی جیھاندا دەبینرین؛ ئەوھش لەبەر ئەوھییە کە سایکۆلۆجیەتی مرۆقی عەسکەری بەزۆری روو لە زۆلم و خۆینرشتن و خۆسەپاندن و یاساشکینی و پیلانگێرییە. جاھەرکاتیک ئەو مرۆفانە ھاتنە سەر تەختی دەسەلات، با جارێ مرۆقی ولاتپاریز و دلسۆز و نیشتیمانپەروریش بووبن، دەبنە مرۆقی دیکتاتور و خۆینرێژو دز و تالانچی و ولات تیکوپیک دەدەن و ھەرچی خراپە ھەییە لە دژی گەل و نەتەوھەکیان دەیکەن، چونکە ئەو جۆرە مرۆفە (ماکبیس) یانە مرۆقی ناشارستانی و بەرژوھەندبخوازن و ئەوھندەیی بروایان بەزەبری شمشیر ھەییە سەد یەکی ئەو بروایان بەتوانای عەقل و میشک نییە.

ھەروا ئەو چەشنە مرۆفانە خۆیان چاک دەزانن بارودۆخیک ئەوانی گەیانندۆتە چلەپۆھیی دەسەلات دەنا ھەر کاتیک ولات لە ئارامیدا بژیت دەبی ئەوان نەمپن، بۆیە

Dramatis Personae

DUNCAN, King of Scotland.
MALCOLM, the king's Son.
DONALBAIN, the king's Son.
MACBETH, General in the King's Army.
BANQUO, General in the King's Army.
MACDUFF, Nobleman of Scotland.
LENNOX, Nobleman of Scotland.
ROSSE, Nobleman of Scotland.
MENTETH, Nobleman of Scotland.
ANGUS, Nobleman of Scotland.
CATHNESS, Nobleman of Scotland.
FLEANCE, Banquo's Son.
SIWARD, Earl of Northumberland, General of the English Forces.
YOUNG SIWARD, Siward's Son.
SEYTON, an Officer attending Macbeth.
BOY, Macduff's Son
An English Doctor. A Scotch Doctor. A Soldier. A Porter. An Old Man.
LADY MACBETH.
LADY MACDUFF.
Gentlewoman attending on Lady Macbeth.
HECATE, and three Witches.
Lords, Gentlemen, Officers, Soldiers, Murderers, Attendants, and Messengers.
The Ghost of Banquo and several other Apparitions.

The scenes are laid in Scotland, with the exception of IV, iii, which takes place in England.

که سیټیبه درامیبه کان

دهنکه: شای سکوتله ندا
مالکولم، دونالین: کورانی شا
ماکبیس، بانکو: سهرله شکرى سوپای شان
ماکدهف، لینوکس، رۆز، مینتیث، ئهنگهس، کاشنیس: گهوره پیاوانی سکوتله ندا
فلینس: کورپی بانکو
سیوارد: سهردارى ناوچهی نۆرذمبه رله ند و سهرله شکرى سوپای ئینگلیزه
گهنج سیوارد: کورپی سیوارد
سهیتن: ئهفسه ریکه یاوه ری مینتیثه
نووشده ریکی ئینگلیزی، نووشده ریکی سکوتله ندی، سهربازیک، دهرگاوانیک،
پیره میردیک.
خاتوو ماکبیس
خاتوو ماکدهف
یاوه رزنیک که له گه ل خاتوو ماکبیسه .
هیکیت سهرۆکی جادوو گه ران - و سی جادوو گه ر
چه ند گه وره پیاو و جوامیر و ئهفسه ر و سهر باز و پیاوکوژ و یاوه ر و په یامبه ریکی .
تارمایی بانکو و چه ند تارماییبه کی دی .

«هه موو دیمه نه کان له سکوتله ندا پروو دهن، جگه له په رده ی (٤) ی دیمه نی (٣) که
له ئینگلته را پروو دهن.»

Act I

پہرہ دی یہ کام

Scene I
An Open Place

[Thunder and lightning. Enter three Witches.]

FIRST WITCH:

When shall we three meet again?
In thunder, lightning, or in rain?

SECOND WITCH:

When the hurlyburly's done,
When the battle's lost and won.

THIRD WITCH:

That will be ere the set of sun.

FIRST WITCH:

Where the place?

SECOND WITCH:

Upon the heath.

THIRD WITCH:

There to meet with Macbeth.

FIRST WITCH:

I come, Graymalkin!

ALL:

Paddock calls:--anon:--
Fair is foul, and foul is fair:
Hover through the fog and filthy air.
[Exeunt.]

دیمه‌نی یه‌که‌م

شویننکی به‌ره‌لدایه

(گرمه و هوره تریشقه‌یه، سی جادووگر دهرده‌که‌ون).

یه‌که‌م جادووگر: که‌ی ه‌رس‌یک‌مان یه‌کتر ببینین؟

کاتی گرمه یان تریشقه یان باران بارین؟

دووم جادووگر: ئه‌و دهمه‌ی ئه‌و پش‌یوییه نامینیت

جه‌نگ به‌ دۆران یان سه‌رکه‌وتن کۆتایی دیت.

س‌تیهم جادووگر: ئه‌وه‌ش پیش خۆرئاوا ده‌بیت.

یه‌که‌م جادووگر: له‌کوئی؟

دووم جادووگر: له‌ناو لیره‌واری.

س‌تیهم جادووگر: (ماکب‌یس) یش ده‌بینین له‌وئی ه‌ه‌واری.

یه‌که‌م جادووگر: وادیم، بۆره‌ پش‌یله، وادیم!

ه‌موویان: بۆق ده‌ق‌رینیت – ه‌ه‌ر ئیستا دین!

چاک خراپه و خراپیش چاکه،

به‌ ناو ته‌م و با‌ی پیس بفره و با‌ل والا‌که.

(ده‌رۆن)

Scene II

A Camp near Forres.

[Alarum within. Enter King Duncan, Malcolm, Donalbain, Lennox, with Attendants, meeting a bleeding Captain.]

DUNCAN:

[to the Lords] What bloody man is that? He can report,
As seemeth by his plight, of the revolt
The newest state.

MALCOLM:

This is the sergeant
Who, like a good and hardy soldier, fought
'Gainst my captivity. [To the Soldier] Hail, brave friend!
Say to the king the knowledge of the broil
As thou didst leave it.

CAPTAIN:

Doubtful it stood;
As two spent swimmers that do cling together
And choke their art. The merciless Macdonwald,
(Worthy to be a rebel, for to that
The multiplying villainies of nature
Do swarm upon him,) from the Western isles
Of kerns and gallowglasses is supplied;
And Fortune, on his damned quarrel smiling,
Showed like a rebel's whore: but all's too weak;
For brave Macbeth, (well he deserves that name),
Disdaining Fortune, with his brandished steel,

دیمه‌نی دووهم

چادریک له لای فوریس

دهنگی که په‌نا له ناووه دیت، شا دهنکه‌ن دیته ژوور.

مالکولم و دۆنالیین و یاوهرانی شا چاویان به کاپتنیکی بریندار ده‌که‌وئ
دهنگن (بو لۆرده‌کان): ئەوه چیه، ئەو برینداره؟

له حالی شری را دیاره

نوێترین هه‌وایی جه‌نگی لا ئاشکاره.

مالکولم: ئەوه ئەو سه‌ربازه‌یه

وه‌ک جه‌نگاوهریکی چاک و ئازا

جه‌نگا تا له دیلم رزگار بکا (بو جه‌نگاوهره‌که) فه‌رموو هاوړتی ئازا!

هه‌وایی گهرمه‌ی ئەو شه‌ره بللی به شا

تا ئەو کاته‌ی ئەو‌یت به جی هتلا.

کاپتن: هیچ دیار نه‌بوو،

وه‌ک دوو مه‌له‌وانی ماندوو لیک ئالابوون

که‌س پتی به ئەوه‌ی دی نه‌ده‌دا کارامه‌یی خۆی بنوینیت.

(ماکدونالد)ی دل‌ره‌ق (که شایه‌نی ئەوه‌یه یاخی ببیت و

نامه‌ردی دیکه‌ی لی بووه‌شیته‌وه) له دوورگه‌کانی رۆژاواوه

به هیزی پیاده‌ی سووکه‌له‌و چه‌ک هه‌لگری قورس یارمه‌تی دهریت،

به‌ختیش له‌و جه‌نگه نه‌فره‌تییه‌دا

وه‌ک یاره سوژانییه‌که‌ی یاخییان بۆی ده‌خه‌نییه‌وه، به‌لام یه‌کجار لاواز بوو.

به‌رامبه‌ر (ماکیپس)ی ئازا (که شایه‌نی ئەو ناوه‌یه)

هات و به شمشیری هه‌شه‌قاوی

Which smoked with bloody execution,
Like Valor's minion, carved out his passage,
Till he faced the slave;
Which ne'er shook hands, nor bade farewell to him,
Till he unseamed him from the nave to the chaps,
And fixed his head upon our battlements.

DUNCAN:

O valiant cousin! worthy gentleman!

CAPTAIN:

As whence the sun 'gins his reflection
Shipwrecking storms and direful thunders break,
So from that spring, whence comfort seemed to come
Discomfort swells. Mark, King of Scotland, mark:
No sooner justice had, with valor armed,
Compelled these skipping kerns to trust their heels,
But the Norwegian lord, surveying vantage,
With furbished arms and new supplies of men,
Began a fresh assault.

DUNCAN:

Dismayed not this
Our captains, Macbeth and Banquo?

CAPTAIN:

Yes;
As sparrows eagles, or the hare the lion.
If I say sooth, I must report they were
As cannons overcharged with double cracks;
So they
Doubly redoubled strokes upon the foe:
Except they meant to bathe in reeking wounds,
Or memorize another Golgotha,

که هلمه دووی خوینی لی هلمه سا -
وهک دوستی نازایه تی بهختی ریسوا کرد و
ریی خوی کرده وه تا بهرام بهر نه و نامرده وه سنا؛
دهستی له دهستی نهنا و مالواوایشی لی نه کرد،
تا له ناوکییه وه تا لچه ناگهی هلمه زړاند،
که لله سه ریشی له سه کونه باجه کانمان داچه قاند.
دمنگن: نهی ناموزا نازاکه م! نهی جوامیره هیژاکه م!

کاپتن: ههروهک نه وه ده مهی خور هلمه لیت

ره شه بای که شتیشکین و گرمه ی زراویه ر ده رونه وه،
هه ره له و کانیهی که خیروخوشی لی هلمه قو لیت
دلته نگیش ده ربوو. ببینه شای سکوتله ندا، ببینه!
نه وه ده مهی دادپه روه ری چه کی نازایه تی کرده شان
سه ربازه پیاده کان ده سته به جی که وتنه غاردان،
به لام شای نه روچ، خوی له باریکی چاکدا دیته وه،
به چه کی نوئی و شه رکه ری نوپوه
دهستی به هلمه تیکی دی کرده وه.

دمنگن: نه ری نه وه (ماکیس) و (بانکو) ی

سه ره لشکری نیمه ی نه ترساند؟

کاپتن: به لی،

وهکو چو چوله که خه رته ل و که رویشک شیر ده ترسین.
نه گه ر راستم گو تیت ده بی بلیم نه وان
به چه شنی توپی پر باروودی دوو جار ته قییه وه
نه وان به پرووی دوژمنتدا ده ته قینه وه،
خه ریکبوو نه وان له ناو زامی گه رمدا خو بشون و
که لله سه رخانه یه کی دی بنینه وه،

I cannot tell:--

But I am faint; my gashes cry for help.

DUNCAN:

So well thy words become thee as thy wounds;
They smack of honor both.--Go, get him surgeons.

[Exit Captain, attended.]

[Enter Rosse and Angus]

[Turning] Who comes here?

MALCOLM:

The worthy Thane of Rosse.

LENNOX:

What a haste looks through his eyes!

So should he look that seems to speak things strange.

ROSSE:

God save the King!

DUNCAN:

Whence camest thou, worthy thane?

ROSSE:

From Fife, great King;

Where the Norwegian banners flout the sky

And fan our people cold.

Norway himself, with terrible numbers,

Assisted by that most disloyal traitor

The Thane of Cawdor, began a dismal conflict;

Till that Bellona's bridegroom, lapped in proof,

Confronted him with self-comparisons,

Point against point rebellious, arm 'gainst arm,

Curbing his lavish spirit: and, to conclude,

The victory fell on us.

DUNCAN:

Great happiness!

چی دیم پی ناگوتريت -

وا دهبوريمهوه: برينه کانم پيويستيان به تيمارکردنه.

دمنگن: قسه کانت وهک برينه کانت

تامی سهر به رزيان ليديت، برو با نوشدهری بو بيت.

(کاپتن دهروات، ياوهری دهکن)

(روژ و نهنگهس دين)

(روو وهردهگيريت) نهوه کين دين؟

مالکولم: سهرداري هيژامان نهوه روژه

لينوکس: چ پهله کردنيک له چاوانيهوه دياره،

رهنگه ههوالی سهری پی بيت.

روژ: خوا شامان بو پياريتريت؟

دمنگن: نهی سهرداري هيژا له کوييهوه ديدت؟

روژ: شای مهزن، له ناوچهی (فايف)هوه،

لهوی نالای نهرويچی گالتهی به ناسمانمان دهکرد و

هاوولاتييهکانمانی سارد کردبووه

نهرويچ به پياوی زورهوه و

به پشتيوانی خايهنی ههره ناپاک سهرداري (کوډو)

جهنگيکی بی نامانی بهرپا کردبوو،

تا ماکبيسی زاوی (بيلونا)^(۱) به زريپوشهوه هاته مهيدان

قول بهقول و شمشير بهرامبه شمشير

بهرامبهری كهوته جهنگان و

به روچه پر توورهپيههکهي دهستی خوئی ليی وهشاند و

سهره انجام سهرکهوتن به نيمه برا! -

دمنگن: چ شادييهکی مهزنه!

(۱) بيلونا: خواوهندی شهري رومانهکانه

ROSSE:

That now
Sweno, the Norways' king, craves composition;
Nor would we deign him burial of his men
Till he disbursed, at Saint Colme's-Inch,
Ten thousand dollars to our general use.

DUNCAN:

No more that Thane of Cawdor shall deceive
Our bosom interest:--Go pronounce his present death,
And with his former title greet Macbeth.

ROSS:

I'll see it done.

DUNCAN:

What he hath lost, noble Macbeth hath won.

[Exeunt.]

رۆز: ئیستاش (سوینۆ)ی شای نەرۆیج

تامه زرۆی پیکهاتن و ئاشتییه،

ئیمهش لى نهگه راین کوژراوهکانی بنیژیت

تا ده ههزار دۆلارمان له (سانت کۆلمز ئینچ)دا

بو خزمهتی گشتی پى نهژمارد.

دهنگه: ئه و سهردارهی (کۆدۆ) چى دى ناتوانیت

حهزى سینهمان له خسته ببات. - برۆ یه کسه مه رگی رابگه یه نه

نازناوه کهشى به ماکیس رهوا ببینه -.

رۆز: به خۆم چاودیری ئه وه ده کهم.

دهنگه: هه رچی ئه و دۆراندی من به (ماکیس)ی ده ده م.

(ده پۆن)

Scene III

A heath.

[Thunder. Enter the three Witches.]

FIRST WITCH:

Where hast thou been, sister?

SECOND WITCH:

Killing swine.

THIRD WITCH:

Sister, where thou?

FIRST WITCH:

A sailor's wife had chestnuts in her lap,

And munched, and munched, and munched:--

"Give me," quoth I:

"Aroint thee, witch!" the rump-fed ronyon cries.

Her husband's to Aleppo gone, master o' the Tiger:

But in a sieve I'll thither sail,

And, like a rat without a tail,

I'll do, I'll do, and I'll do.

SECOND WITCH:

I'll give thee a wind.

FIRST WITCH:

Thou art kind.

THIRD WITCH:

And I another.

FIRST WITCH:

I myself have all the other:

And the very ports they blow,

دیهانی سییہم

چۆلاییهک

گرمهیه، سی جادووگەر دین

یهکه م جادووگەر: خویشک له کوی بوون؟

دووهم جادووگەر: به رازم دهکوژت.

سییهم جادووگەر: خویشک، ئەدی به خۆت؟

یهکه م جادووگەر: ژنه زهریوانیک شابه پرووی کردبووه کۆشان

دهیکرماند و دهیکرماند و دهیکرماند،

پیم گۆت: «بمدهری»

ژنه پیسه خهپه که قیژاندی: «هه ره، ئەی جادووگەر!»

میردهکهی به کهشتییه پلینگ ناوهکهی چۆته هه له بی

منیش وا به سواری هتلهنگی

دهرۆم وهک جورجی کلک قوندی

هه کهشتییهکهی دهخۆم و دهخۆم و دهخۆم.

دووهم جادووگەر: منیش (با) یهکت دهدهمی.

سییهم جادووگەر: منیش بایهکی دی.

یهکه م جادووگەر: منیش (با) ی دیکه م هه ن

له و بهنده رانهی هه ل دهکهن

All the quarters that they know
I' the shipman's card.
I will drain him dry as hay:
Sleep shall neither night nor day
Hang upon his pent-house lid;
He shall live a man forbid.
Weary sev'n-nights nine times nine
Shall he dwindle, peak, and pine:
Though his bark cannot be lost,
Yet it shall be tempest-tost.--
Look what I have.

SECOND WITCH:

Show me, show me.

FIRST WITCH.

Here I have a pilot's thumb,
Wreck'd as homeward he did come.
[Drum within.]

THIRD WITCH:

A drum, a drum!
Macbeth doth come.

ALL:

The weird sisters, hand in hand,
Posters of the sea and land,
Thus do go about, about:
Thrice to thine, and thrice to mine,
And thrice again, to make up nine.
Peace!--the charm's wound up.
[Enter Macbeth and Banquo.]

MACBETH:

So foul and fair a day I have not seen.

BANQUO:

How far is't call'd to Forres? *[He notices the Witches]*

لهو پنتانهی که کابرای دهریاوان
پیی دهزانیته لهسه نهخشه ی جوان.
به چه شنی کا وشکی دهکهم
شهو و رۆژ له خهوی دهکهم
نایه لم خهو بجیته پیلوی چاوانی
تا دهژی نهفره تکراره بوون و مانی
حهوت شهوان، نو به نو دهیره تینم
تا له خهفته تان دهتویته وه و دایده پرینم.
گهرچی که شتییه که ی ون نابیته
له به ردهم زریانان ده بی تیه لدرابیته.
ده بزنان چیم پییه.

دووم جادوگر: پیشانم بده، پیشانم بده.

یه کهم جادوگر: نه وه که له موسی که شتیوانه

له گهرانه وهدا تیک شکاو که سی نه گه یشته هانا.

(له ناوه وهی شانۆ دهنگی ته پل دیت)

سییه جادوگر: ته پله ته پل وا دهنگی دیت!

نه وه (ماکیس) ه بو ئیره دیت.

هموویان: خوشکانی چاره نووس؛ ته تهری وشکانی و ئاوان

با دهست بخهینه ناو دهستان.

ئاوا دهگه ریپین و دسهو ریپین

سی جار به لای تو و سیس به لای مندا دین

سی جاری دیش، تا دهگاته نو

هیواش! - جادووه که کارییه، هو.

(ماکیس و بانکو دین)

ماکیس: به بیرم نایهت رۆژیکی وا چاک و خراپم دیبیت.

بانکو: چه ندی ماوه بگهینه فۆرس؟ (ههست به جادوگره کان دهکات)

What are these
 So wither'd, and so wild in their attire,
 That look not like th' inhabitants o' the earth,
 And yet are on't? [*He speaks to the witches*] Live you? or
 are you aught That man may question? You seem to understand me,
 By each at once her chappy finger laying
 Upon her skinny lips: you should be women,
 And yet your beards forbid me to interpret
 That you are so.

MACBETH:

Speak, if you can;--what are you?

FIRST WITCH:

All hail, Macbeth! hail to thee, Thane of Glamis!

SECOND WITCH:

All hail, Macbeth! hail to thee, Thane of Cawdor!

THIRD WITCH:

All hail, Macbeth! that shalt be king hereafter!

BANQUO:

[*Turning to Macbeth*] Good sir, why do you start; and seem to fear
 Things that do sound so fair? [*To the Witches*] I' the name of truth,
 truth, Are ye fantastical, or that indeed
 Which outwardly ye show? My noble partner
 You greet with present grace and great prediction
 Of noble having and of royal hope,
 That he seems rapt withal: to me you speak not:
 If you can look into the seeds of time,
 And say which grain will grow, and which will not,
 Speak then to me, who neither beg nor fear
 Your favors nor your hate.

ئەوانە چىن،
 وا رەق و تەق لە بەرگی کتووییانەیانان
 ھەر دەلێی خەلکی ئەو سەرزەمینە نین
 کەچی وا لەسەریشی دەژین؟ (لەگەڵ جادووگەرەکان دەدوێ)
 زیندوون؟ ئەری ئیوہ ئەوین مەرۆف لە گەلتان بدویت؟
 وا پێ دەچیت لیم تێ بگەن، بەلام ھەمووتان یەكسەر
 پەنچە زبەرەکانتان لەسەر لێوہ چەرمینەکانتان داناوہ:
 دەبێ ئیوہ ژن بن؛
 کەچی لەبەر ردینەکانتان ناتوانم
 بلێم ژن.

ماکبیس: گەر دەتوانن بدوین:-- ئیوہ چین؟

یەكەم جادووگەر: سلۆ، سلۆ لە تۆ ماکبیس، ئەم سەرداری گلیمیس!

دووەم جادووگەر: سلۆ، سلۆ لە تۆ ماکبیس، ئەم سەرداری کۆدۆ!

سێیەم جادووگەر: سلۆ، سلۆ لەتۆ ماکبیس، ئەم ئەوہی پاشتر دەبیتە شا.

بانکو (روو دەکاتە ماکبیس): گەرەمە ھێژا، چیبە بۆ وا رادەچلەکیت،

لە شتیکی ھێندە خۆش وا دەترسیت؟

(بۆ جادووگەرەکان) توخوا پێم بلێن

ئێوہ خەیاڵن یان وەك پێ دەچن

ئەوہ بن؟ ئیستا ئیوہ بە شتی خۆش

سلۆتان لە ھاوێج جوامیرەكەم کردو

پیشبینی شتی جوامیرانە و ئاواتی شاھانەتان بۆی کردو

ویدەچی بەمەش نقوومی خەیاڵ بووی:

کەچی ھیچتان بەمن نەگوت.

ئەگەر ئیوہ لە دەنکە تۆوی رۆژگار بپوانن

رواو و نەرواو لیکدی ھەل ھاوێرن.

دەوجا بۆ من بدوین کە نە بۆ چاکە لیتان دەپارێمەوہ و

نە لە کینەشتان دەترسم.

FIRST WITCH:

Hail!

SECOND WITCH:

Hail!

THIRD WITCH:

Hail!

FIRST WITCH:

Lesser than Macbeth, and greater.

SECOND WITCH:

Not so happy, yet much happier.

THIRD WITCH:

Thou shalt get kings, though thou be none:

So all hail, Macbeth and Banquo!

FIRST WITCH:

Banquo and Macbeth, all hail!

MACBETH:

Stay, you imperfect speakers, tell me more.

By Sinel's death, I know I am Thane of Glamis;

But how of Cawdor? The Thane of Cawdor lives,

A prosperous gentleman; and to be king

Stands not within the prospect of belief,

No more than to be Cawdor. Say from whence

You owe this strange intelligence? or why

Upon this blasted heath you stop our way

With such prophetic greeting?--Speak, I charge you.

[Witches vanish.]

BANQUO:

The earth hath bubbles, as the water has,

And these are of them:--Whither are they vanished?

یہ کہم جادوگر: سلاؤ!

دوہم جادوگر: سلاؤ!

ستیہم جادوگر: سلاؤ!

یہ کہم جادوگر: نزمتر دہبیت له ماکیس به لام له ویش مه زنتری.

دوہم جادوگر: زور به ختہ وەر نابی، که چی له ویش به ختہ وەرتری.

ستیہم جادوگر: شات لی وه پاش ده که ویت، هه رچه نده خوت نابیته شا،

جا سلاؤ، سلاؤ بو ماکیس و بانکو!

یہ کہم جادوگر: سلاؤ، سلاؤ بانکو و ماکیس.

ماکیس: راوهستن قسه که رانی ناتہ واو، پترم پی بلین.

به مهرگی (سینیل)^(۲) ی باو کم ده زانم سہرداری (گلیمس)م؛

به لام چون دہبہ سہرداری (کوڈو)؟ سہرداری (کوڈو) وادہ ژیت و

جو امیریکی پایہ بہ رزہ، بوونیشم به شا

به هیچ نہ قلیدکا ناچی، ویرای ئہ وہی

بیمہ سہرداری (کوڈو). بلین ئہ و زانیاریانہ تان

له کوئی وەدەست هیناوه؟ یان بو له و چۆلاییه خواگیردا

به و سلاؤه پر پیشبینیانہ تان ریمان لی دہگرن؟

قسه بکن، فہرمانتان پی دہکہم.

(جادوگرہکان نامین)

بانکو: زہوی بلقی ہہیہ و ہک ئاو

ئہ وانہش بلقی ئہ ون - چوونہ کوئی؟

(۲) سینیل: سہرداری جارانی گلیمس و باوکی ماکیس بوہ.

MACBETH:

Into the air; and what seemed corporal melted
As breath into the wind.--Would they had stayed!

BANQUO:

Were such things here as we do speak about?
Or have we eaten on the insane root
That takes the reason prisoner?

MACBETH:

Your children shall be kings

BANQUO:

You shall be king.

MACBETH:

And Thane of Cawdor too; went it not so?

BANQUO:

To the selfsame tune and words. Who's here?

[Enter Rosse and Angus.]

ROSSE:

The king hath happily received, Macbeth,
The news of thy success: and, when he reads
Thy personal venture in the rebels' fight,
His wonders and his praises do contend
Which should be thine or his. Silenced with that,
In viewing o'er the rest o' the self-same day,
He finds thee in the stout Norwegian ranks,
Nothing afeard of what thyself didst make,
Strange images of death. As thick as hail
Came post with post; and every one did bear
Thy praises in his kingdom's great defense,
And pour'd them down before him.

ماکبیس: به هه وادا چوون؛ ئەو هی تهن دار دهرده کهوت،

وهک هه ناسه له هه وادا توایه وه- خۆزگه بمانه وه.

بانکو: ئەری ئەو شتانە هی لێی دەدوین هه بوون،

یان رهگی گیای مرۆف شیتکه رمان خواردوو

که میشکمان دیل دهکات؟

ماکبیس: رۆله کانت دهبن به شا.

بانکو: تۆ خۆت ده بیت به شا.

ماکبیس: سهرداری (کوڤۆ)ش، وانه بوو؟

بانکو: هه به هه مان وشه و ئاوازه شه وه. کی له وێیه؟

(رۆز و ئەنگهس دینه ژوور)

رۆز: شا به دلخۆشییه وه هه وائی سه رکه وتنی

تۆی پی گه ییوه، ماکبیس. جا کاتیک

کارو کرده ی تۆ له شه ری یاخیاندا دهخوینیتته وه

سه رسورمانی له کرداره کانت و ستایشه کانی بۆ تۆ

له زۆرانبا زیدان و نازانی کامیان بۆ تۆن و کامیان بۆ خۆیه تی،

بۆیه ش زمانی گۆناکا و هه هه مان رۆژ که ورد ده بیتته وه

تۆ له ناو ریزی نه روئجییه پر هیزه کاندا ده بینیت و

له هیچی خۆت ناترسیت و له وینه ی مه رگ و کوشتار

ناسله میتته وه. هه وائه پین پۆسته پۆسته وهک

ته زره دین و ستایشی به رگریکردنی

بی وینه ی تۆ له شانشینه که مان

له به رده می شا هه لده پیرن.

ANGUS:

We are sent
To give thee, from our royal master, thanks;
Only to herald thee into his sight,
Not pay thee.

ROSSE:

And, for an earnest of a greater honor,
He bade me, from him, call thee Thane of Cawdor:
In which addition, Hail, most worthy thane,
For it is thine.

BANQUO:

What! can the devil speak true?

MACBETH:

The Thane of Cawdor lives: why do you dress me
In borrowed robes?

ANGUS:

Who was the Thane lives yet;
But under heavy judgement bears that life
Which he deserves to lose. Whether he was combined
With those of Norway, or did line the rebel
With hidden help and vantage, or that with both
He laboured in his country's wreck, I know not;
But treasons capital, confessed and proved,
Have overthrown him.

MACBETH:

[*Aside.*] Glamis, and Thane of Cawdor:
The greatest is behind.
[*To Rosse and Angus*] Thanks for your pains.--
[*To Banquo*] Do you not hope your children shall be kings,
When those that gave the Thane of Cawdor to me
Promised no less to them?

ئەنگەس: ئىمە نىردراوين

تاوھكو سوپاسى شاي سەرورمانت پى رابگەيەنن;
تا بارهگاي مەزنى لە گەلتابن
نەك ئىوھ ئەرک بکیشن.

رۆز: هەرورەها وەك پيشەكى ريزلینانیکى گەرورەتر

فەرمانى پى داوم كە سەربارى نازناوى خۆت
بە سەردارى (كۆدۆ)ش بانگت بکەم.
سلاو، ئەى سەردارى هەرە هيژا، سلاو.

بانكۆ: چى! دەشى شەيتان راست بلت؟**ماكپيس:** سەردارى (كۆدۆ) ماوھ و دەژيت،

بۆ جلكى خەلكيم بە بەردا دەكەيت؟

ئەنگەس: ئەوھى جارن سەردار بوو هيشتا دەژيت!

بەلام ئەو ژيانەى ماويەتى و شايەنە لە دەستى بدات

لە ژير فەرمانى مەرگدايە، جا نازانم ئاخۆ بەگەل

نەرۆيجيان كەوتووھ يان چۆتە پال ياخييان و

بە دزى يارمەتى و سوودى پى گەياندوون، يان لەگەل

هەردوولادا بووھ، ئەو كارى بۆ رووخانى ولاتەكەى كردووھ،

ناپاكى مەزنى دانپيانراو و چەسپاوى لەسەرھو

ئەمەش سەرنگوونى كردووھ.

ماكپيس: (لەلاوھ) گلیميس و سەردارى (كۆدۆ)

مەزنتريش بەدواوھيە.

(بۆ رۆز و ئەنگەس) سوپاسى ماندووبوونتان دەكەم.

(بۆ بانكۆ) بە تەما نيت رۆلەكانت ببنە پاشا

لە كاتتكددا ئەوانەى سەردارى (كۆدۆ)يان بەمن بەخشى

بەلینى كەمتریان بەوان نەدا؟

BANQUO:

That, trusted home,
Might yet enkindle you unto the crown,
Besides the Thane of Cawdor. But 'tis strange:
And oftentimes to win us to our harm,
The instruments of darkness tell us truths;
[To Rosse and Angus] Win us with honest trifles, to betray's
In deepest consequence.--
Cousins, a word, I pray you.

MACBETH:

[Aside.] Two truths are told,
As happy prologues to the swelling act
Of the imperial theme.
[To Rosse and Angus] I thank you, gentlemen.--
[Aside.] This supernatural soliciting
Cannot be ill; cannot be good:--if ill,
Why hath it given me earnest of success,
Commencing in a truth? I am Thane of Cawdor:
If good, why do I yield to that suggestion
Whose horrid image doth unfix my hair,
And make my seated heart knock at my ribs,
Against the use of nature? Present fears
Are less than horrible imaginings:
My thought, whose murder yet is but fantastical,
Shakes so my single state of man, that function
Is smothered in surmise; and nothing is
But what is not.

BANQUO:

[To the Lords] Look, how our partner's rapt.

بانکو: ئەگەر تا سەر برۆای پێ بکهیت

پهنگه ههشتا به رهو تانجه که گری تامه زرویییت به هیز بکات
و پیرای بوون به سهردارای (کوډۆ)ش. به لام سهیره
ئهو بوونه وهرانهی تاریکی زۆر جار راستیمان پێ ده لێن
بۆ ئهوهی به دۆرانمان بدهن و ئازارمان پێ بگهیهنن،
به فشه و شتی بێ بایه خ ده مانبه نهوه
تا له شتی ههره گرینگ بمانخه له تین -
(بۆ رۆز و ئەنگهس) ئامۆزاکانم، تکایه قسهیه کم له گه لێتان ههیه.

ماکیس: (له لاهه) دوو راستی گوتران

وهک پێشهکییهکی خوش بۆ دیمه نێکی گه شه سه نه دووی
گه یشتن به شاهیتی
(بۆ رۆز و ئەنگهس) جوامیران، سوپاس -
(له لاهه) ئەم داوا سه رسروشتیه
نه ده بێ خراب بیت و نه ده بێ چاک، - ئەگەر خراب بێ،
بۆچ پێشهکی سه رکه وتنی پیم به خشی و
به راستی دهستی پێ کرد؟ وا ئیستا من سهردارای (کوډۆ)م:
ئەگەر چاک بیت، بۆ وا ئەو خه یالانه به مێشکم دادین
که وینهی ترسناکیان پرچم قیت ده وه ستین و
وا له دلم دهکات له ناو په راسوومدا بکه ویتته کوته کوت
له دژی کردنی کاریکی وای دژ به سروشت؟
ترسه کانی ئیستا که مترن له بیر و ئەندیشهی زراوهر.
تا ئیستا بیرى کوشتن له ناو مێشکما شتیکی خه یالییه،
له باله خانهی خه یالما گیره و له لای من هه یچ شتیکی
راست نییه جگه لهو شتانهی به راستی نین.

بانکو: (بۆ گه وره پیاوان) برۆانن، چۆن هاوڕییمان خه یال بردوو یه تیه وه.

MACBETH:

[*Aside.*] If chance will have me king, why, chance may
crown me
Without my stir.

BANQUO:

New honors come upon him,
Like our strange garments, cleave not to their mould
But with the aid of use.

MACBETH:

[*Aside.*] Come what come may,
Time and the hour runs through the roughest day.

BANQUO:

Worthy Macbeth, we stay upon your leisure.

MACBETH:

[*To the Lords*] Give me your favor:--my dull brain was
wrought
With things forgotten. Kind gentlemen, your pains
Are registered where every day I turn
The leaf to read them.--Let us toward the king.--
[*To Banquo*] Think upon what hath chanced; and, at more
time,
The interim having weighed it, let us speak
Our free hearts each to other.

BANQUO:

Very gladly.

MACBETH:

Till then, enough. [*To All*] Come, friends.

[*Exeunt.*]

ماكبیس: (له لاهه) ئەگەر چاره‌نووس دەیه‌وێت من بېمه شا،

خۆ دەتوانی‌ت بە بێ هیچ هەولێکی خۆم تاجه‌که‌م له‌سه‌ر بنی‌ت.

بانکو: نازناوی نوێ ده‌لێی جلی سه‌یرن

ده‌کرێنه به‌ری و

ته‌نها دوا‌ی به‌کاره‌ینانیان لێی دین.

ماكبیس: (له لاهه) هه‌رچی ده‌بێ بابیی،

کات و سات به‌ رۆژگارێکی ته‌نگدا ره‌ت ده‌بێ.

بانکو: (ماكبیس) ی هێژا، ئیمه‌ چاوه‌رپێی تۆین.

ماكبیس: (بو‌گه‌وره‌ پیاوان) بمبوورن، می‌شکی هه‌پۆلم

به‌شستی تره‌وه‌ خه‌ریکه‌ و ئیوه‌ی له‌ بیرچۆته‌وه‌،

جوامی‌رانی دلۆقان، ماندوو بوونتان رۆژ به‌ رۆژ نووسراون و

هه‌موو رۆژیک په‌رهبه‌کی لێ ده‌خوینمه‌وه‌ - با بچینه‌ لای پاشا -

(بو‌بانکو) بێر له‌ و شته‌ی چاره‌نووس هێنای بکه‌وه‌،

دوا‌یی چاک لێی ورد به‌ره‌وه‌ و ئینجا

بێ پێچ و په‌نا رازی دل‌مان پێک ده‌لێین.

بانکو: زۆرم پێی خۆشه‌.

ماكبیس: تا ئەوکات، به‌سه‌! (بو‌هه‌مووان) هاو‌پێیان با برۆین.

(ده‌رۆن)

Scene IV

Forres. A Room in the king's Palace.

[Flourish of trumpets.

Enter Duncan, Malcolm, Donalbain, Lennox, and Attendants.]

DUNCAN:

Is execution done on Cawdor? Are not
Those in commission yet returned?

MALCOLM:

My liege,
They are not yet come back. But I have spoke
With one that saw him die: who did report,
That very frankly he confess'd his treasons;
Implored your highness' pardon; and set forth
A deep repentance. Nothing in his life
Became him like the leaving it; he died
As one that had been studied in his death,
To throw away the dearest thing he owed
As 'twere a careless trifle.

DUNCAN:

There's no art
To find the mind's construction in the face:
He was a gentleman on whom I built
An absolute trust.--

[Enter Macbeth, Banquo, Rosse, and Angus.]

[To Macbeth] O worthiest cousin!

دیمه‌نی چواردهم

فۆررئس، ژوورئک له کۆشکی شادا

نوورپه‌ی که‌رنا دیت.

ده‌نکه‌ن و مالکۆلم، دۆنالبئین، لینۆکس و یاههران دین.

ده‌نکه‌ن: داخۆ (کۆدۆ) له سێداره دراوه؟

ئاخۆ ئەوانه‌ی ئەو کاره‌یان پێ سپی‌ررابوو نه‌گه‌راونه‌ته‌وه؟

مالکۆلم: گه‌وره‌م، هێشتا نه‌هاتوونه‌ته‌وه؛

به‌لام له‌گه‌ڵ یه‌کێک دوام

که‌ له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا بینیبوو، پێی گوتم

ئەو بێ پێچ و په‌نا دانی به‌ خیانه‌ته‌که‌ی ناوه،

داوا‌ی لێبووردنیشی له‌ ئێوه‌ی خاوه‌ن شکۆ کردووه.

هه‌روه‌ها زۆر په‌شیمانی پیشان دا‌بوو. هێچ شتی‌ک

له‌ ژيانیدا وه‌ک ئەو مردنه‌ لێ نه‌ه‌شاوه‌ته‌وه:

ئەو وه‌ک یه‌کێک مرد که‌ مردنی خۆی خۆیندبیته‌وه

تا‌کو گرنگترین شتی خۆی

وه‌ک شتی‌کی بێ با‌یه‌خ فری‌ بدات.

ده‌نکه‌ن: هێچ هونه‌ری‌ک نییه‌

بتوانیت بیر‌ی میتشکی مرۆف له‌ ده‌موچاوی بخوینیته‌وه^(٣):

ئەو جوامپری‌ک بوو

که‌ من بر‌وا‌ی ته‌واوم پێی بوو--

(ما‌کبئیس، بانکۆ، رۆز و ئەنگه‌س دینه‌ ژوور)

(بۆ ما‌کبئیس) ئە‌ی ئامۆزای هێژام!

(٣) ئەم قسه‌یه‌ به‌ هاتنه‌ ژووره‌وه‌ی (ما‌کبئیس) به‌راو‌پێچ ده‌بیته‌وه.

The sin of my ingratitude even now
Was heavy on me. Thou art so far before,
That swiftest wing of recompense is slow
To overtake thee. Would thou hadst less deserved;
That the proportion both of thanks and payment
Might have been mine! only I have left to say,
More is thy due than more than all can pay.

MACBETH:

The service and the loyalty I owe,
In doing it, pays itself. Your highness' part
Is to receive our duties: and our duties
Are to your throne and state, children and servants;
Which do but what they should, by doing everything
Safe toward your love and honor.

DUNCAN:

Welcome hither:
I have begun to plant thee, and will labor
To make thee full of growing.
[To Banquo] Noble Banquo,
That hast no less deserved, nor must be known
No less to have done so, let me infold thee
And hold thee to my heart.

BANQUO:

There if I grow,
The harvest is your own.

DUNCAN:

My plenteous joys,
Wanton in fulness, seek to hide themselves
In drops of sorrow. [To All] Sons, kinsmen, thanes,
And you whose places are the nearest, know,
We will establish our estate upon

گوناهى ناسوپاسمه نديم تا ئيستا
له سه رم باره. تو زور له پيشيت و
بالى خيراى پاداشت زور خاوه و
پيت ناگات: نه گهر كه متر شايسته بايت،
را دهى سوپاس و پاداشتم
يه كسان ده بوون! هر نه وهم بو ماوه ته وه بلیم
شايه نى پتریت له وهى پیت ده دریت.
ماکیتس: نه و خزمهت و دل سوژییه ی همه،
به کردنیان خو ی قهرزی خو ی ده داته وه
رولی به ریتان نه وه یه نه رکه کانمان لی وهر بگرن:
نه رکی ئیمه ش له پینا و تهخت و ولات و مندال و خزمهت کارانته:
نه وه ی پیویسته بیانکهن، به کردنیان
خوشه ویستی و رومه تان ده پاریزن.
دمنگهن: به خیر بیت:

من تو م چاندووه و هه ول ده دم
به ته وای پیت بگه یه نم (بو بانکو) - بانکو ی شکومه ند
که له و ناشایسته تر نییه و نابى واش بزانی
که متری کردووه، ریم بده له باوه شت بگرم و
له تهک دل مه وه رات بگرم.
بانکو: نه گهر له و ی پی بگه م
به ره که ی بو خوته.
دمنگهن: شادیم له وه به دهره

پیم به رزهفت بیت: بویه له دل پی خه ماندا
خو ی دهرده بریت (بو هه مووان) روله کانم،
خزمانم، سهر دارانم، نه وانیه ی لیم نزیکن، بزانی
ئیمه له داهاتوودا ده وله تمان ده خه یه نه سستوی

Our eldest, Malcolm; whom we name hereafter
 The Prince of Cumberland: which honor must
 Not unaccompanied invest him only,
 But signs of nobleness, like stars, shall shine
 On all deservers. [To Macbeth] From hence to Inverness,
 And bind us further to you.

MACBETH:

The rest is labour, which is not used for you:
 I'll be myself the harbinger, and make joyful
 The hearing of my wife with your approach;
 So, humbly take my leave.

DUNCAN:

My worthy Cawdor!

MACBETH:

[Aside.] The Prince of Cumberland!--That is a step,
 On which I must fall down, or else o'erleap,
 For in my way it lies. Stars, hide your fires!
 Let not light see my black and deep desires:
 The eye wink at the hand! yet let that be,
 Which the eye fears, when it is done, to see.

[Exit.]

DUNCAN:

True, worthy Banquo! he is full so valiant,
 And in his commendations I am fed;
 It is a banquet to me. Let us after him,
 Whose care is gone before to bid us welcome:
 It is a peerless kinsman.
 [Flourish. Exeunt.]

(مالکۆلم)ی کورپه گهوره مان؛ له مه و دواش
 دهیکهینه سازادهی ناوچهی (که مبه رلاند): ئەم شەرەفه
 نابێ بە تەنیا ئەو پێ بگهیه نیت،
 بە لکو نیشانهی جوامیری وهکو ئەستیره
 به سەر هه موو که سیکی شایسته ددره وشیتته وه-
 (بۆ ماکیس) هەر لیره و هرا دینه (ئینفره نیس)
 تا په یوه ندیمان به تینتر بیت!
ماکیس: تەنھا ئەو هی له خزمه تی به ریزتاندا نییه، ئەرکه.
 هەر به خۆم ده بمه په یامبه ر و گوپی خیزانه کهم
 خۆش ده کهم به هانتان؛
 بۆیه زۆر به خاکه رایبی داوا ده کهم ریم بدهیت برۆم.
دنگن: ئە هی (کو دو)ی هیژام!
ماکیس: (له لاهه) سازادهی (که مبه رلاند)!- ئەمه کو سپیکه
 له سەر ریم، یان ده بی ساتمه ی لی بکه م یان له سهری یاز بدهم
 چونکه له سەر ریمه. ئەستیران، رووناکیان وه شارن!
 با رووناکی ئاره زوووه قوول و ره شه کانم نه ئاشکارن،
 با چاو ده ست نه بینیت، هیشتاش ئەو هی چاو
 لئی ده ترسیت باببی و ئەوسا ئەو هی بووه با بیبینیت.
دنگن: بانکوی هیژا، راسته ئەو گه لی ئازایه
 له چاکه و مه ردایه تی ئەو من تیرم؛
 ئەو داوه ته گوڤه ندیکه بۆ من. با له دوا ی برۆین،
 ئەو به خۆی به پیشمان کهوت و ئەرکی
 پیشوازیکردنی گرتە ئەستۆ: ئەو خزمیکی بی هاوتایه.
 (ته پلکوتانی رویشتن)

Scene V

Inverness. A Room in Macbeth's Castle.

[Enter Lady Macbeth, reading a letter.]

LADY MACBETH:

"They met me in the day of success; and I have learnt by the perfect'st report they have more in them than mortal knowledge. When I burned in desire to question them further, they made themselves air, into which they vanished. Whiles I stood rapt in the wonder of it, came missives from the king, who all-hailed me, 'Thane of Cawdor'; by which title, before, these weird sisters saluted me, and referred me to the coming on of time, with 'Hail, king that shalt be!' This have I thought good to deliver thee, my dearest partner of greatness; that thou mightst not lose the dues of rejoicing, by being ignorant of what greatness is promised thee. Lay it to thy heart, and farewell."

Glamis thou art, and Cawdor; and shalt be
What thou art promised; yet do I fear thy nature;
It is too full o' the milk of human kindness
To catch the nearest way: thou wouldst be great;
Art not without ambition; but without
The illness should attend it: what thou wouldst highly,
That wouldst thou holily; wouldst not play false,
And yet wouldst wrongly win: thou 'dst have, great Glamis,
That which cries, "Thus thou must do, if thou have it:"
And that which rather thou dost fear to do
Than wishest should be undone. Hie thee hither,

دیهانی پینهم

ئینقه رنيس، ژووریک له قه لای ماکبیس

خاتوو ماکبیس دیته ژوور نامه یهک دهخوینیته وه.

خاتوو ماکبیس: «رؤژی سه رکه وتن منیان بینی؛ له سه رچاوه یه کی یه گجار ته و او وه دنیام ئەوان زانیاریان له مرۆف پتره، هه رکه ئاره زووی پتر زانین دهیسووتاندم، ئەوان خوین کرده هه و او له ناوی ون بوون. وهختی من له سه رسورماندا هیل ببوم وه، په یامهین له لایه ن پادشاه هاتن و هه موویان سلوویان به (سهرداری کوډۆ) لی کردم که پیشتر خوشکانی چاره نووس به و ناوه سلوویان لی کردبووم و ئە ئاوا سلوویان لی کردم (سلو ئەه وهی پاشتر ده بیته شا!) وام به باش زانی ئەوهت پی رابگه یه نم، ئەه هاوبه شی مه زینیم، تا له خویشی ئەو گه وره یییه که چاوه پی توش دهکات بی بهش نه بیت. ئەمه با له دلی خوۆت بیت، خوا حافیز».

تۆ گلیمس و کوډۆیت: پاشتریش

ده بیته ئەوهی به لیتن پی دراوه – به لام له سروشتت ده ترسم:

پری دلۆپه شیریه به زه یی مرۆفانه یه و په نگه

ریی نزیک نه گریته بهر. تۆ چه ز ده که یه مه زن بیت و

له مه بی ئاره زوونیت، به لام ئەوهنده بهد نیت وابکه یه:

ده ته ویت به ریگایه کی رهوا بهرز بیته وه، کاری چهوت ناکه یه،

به لام ده ته ویت به چه وتییه که بگه یه: ئەه (گلیمس) ی مه زن

ده بوا یه ئەو ویستته هه بوا یه که دهینه راند: (ئه گه ر به ته ویت، ده بی وابکه یه.)

تۆ پتر له و کاره ی ده ته ویت بیکه یه ده ترسیت

ده ترسیت نه که له و ئاره زووه ی ده ته ویت نه کریت.

That I may pour my spirits in thine ear;
And chastise with the valor of my tongue
All that impedes thee from the golden round,
Which fate and metaphysical aid doth seem
To have thee crown'd withal.-

[Enter a Messenger.]

What is your tidings?

MESSENGER:

The king comes here tonight.

LADY MACBETH:

Thou'rt mad to say it:

Is not thy master with him? who, were 't so,

Would have informed for preparation.

MESSENGER:

So please you, it is true: our thane is coming:

One of my fellows had the speed of him;

Who, almost dead for breath, had scarcely more

Than would make up his message.

LADY MACBETH:

Give him tending;

He brings great news.

[Exit Messenger.] The raven himself is hoarse

That croaks the fatal entrance of Duncan

Under my battlements. Come, you spirits

That tend on mortal thoughts, unsex me here,

And fill me, from the crown to the toe, top-full

Of direst cruelty! make thick my blood,

Stop up th' access and passage to remorse,

That no compunctious visitings of nature

Shake my fell purpose, nor keep peace between

ده وەر هوه ئیره، ئەوسا من روحي خۆم دادەچۆرینمە ناو گویت،
به نازایی زمانم سەرشکینی هه موو ئەو شتانه ده کهم
که دهبنه کو سپ و ئاستهنگ له ریگهی گهیشتن به تاجی زێرین،
که دیاره چاره نووس و یاریدهی میتافیزیکی
دهیانهویت له سهرت بنین.

(په یامبه ریک دیت)

چ هه والیکت پخیه؟

په یامهین: ئەمشه و شا دیته ئیره.

خاتوو ماکیس: شیت بووی شتی وا دهلی!

سهردارت له گه لیدا نییه؟ گهر وابوایه

پیی دهگوتم خو ئاماده بکهه.

په یامهین: بمبووره ئەگهه بلیم راسته: سهردارمان به پیرهیه:

هاورپیه کهم که هه ناسهه لی برابوو

لهو به تاوتر هات و

ههر ئەوهندهی پی گوترا ئەو هه والهم پی بلیت.

خاتوو ماکیس: ئاگاتان لپی بیت،

هه والیکه گرنگی هیناوه (په یامهین ده پروات).

قغهه ئەو قه له ره شه گره که هاتنی مردهه (دهنکهه)

بو ژیر باجه مان دهقرینیت.

وهرن ئەهه ئەو گیانانهه بیری مه رگ دین،

ههر لیره ره گه زم بگورن و له تهوقی سه رم تا بنی پیم،

پر بکهه له ترسناکترین دلرهقی! خوینم پهیت بکهه،

ریگای په شیمانیم لی بگرن:

تا هیچ جوهر نازاریکی ویزدان سه رم تی نه کات و

پلانی درندانهه نه له رزینیت، ناشمه ویت ناشتی بکه ویته نیوان

Th' effect and it! Come to my woman's breasts,
And take my milk for gall, your murdering ministers,
Wherever in your sightless substances
You wait on nature's mischief! Come, thick night,
And pall thee in the dunnest smoke of hell
That my keen knife see not the wound it makes
Nor heaven peep through the blanket of the dark
To cry, "Hold, hold!"

[Enter Macbeth.]

Great Glamis! Worthy Cawdor!
Greater than both, by the all-hail hereafter!
Thy letters have transported me beyond
This ignorant present, and I feel now
The future in the instant.

MACBETH:

My dearest love,
Duncan comes here tonight.

LADY MACBETH:

And when goes hence?

MACBETH:

To-morrow, as he purposes.

LADY MACBETH:

O, never
Shall sun that morrow see!
Your face, my thane, is as a book where men
May read strange matters. To beguile the time,
Look like the time, bear welcome in your eye,
Your hand, your tongue: look like the innocent flower,
But be the serpent under't. He that's coming
Must be provided for: and you shall put

ئەنجام و پلانەكەم! ئەهئ فرشتههئ مهرك
وهرنه ناوسينگئ ژنانههه و شهئرم بكهنه زهرداو؛
بوونئ ناديارتان له ههركوئ بئت
چاو ددهنه به دپهفتارئ سروشت! وهره ئەهئ شهوئ ئەستهور،
خۆت له تاريكترين چپه دووكه ئئ دۆزه خ بئچپه وه،
تا چهقۆئ تئژم ئەهه برينانههئ دهئانكات نه بئئت،
نه بادا ئاسمان له پهئائ ئەهه سهه پۆشه تاريكانه دا لئم بروائت و
هاوار بكات: (راوهسته، راوهسته!)

(ماكبئس دئته ژوور)

(گئئمس)ئ مهزن! (كوؤؤ)ئ هئژا!

ئەهئ خاوهئئ ئەوهئ كه به سلاوئ داهاتووت مهزنتر ده بئت!

نامهكانت له وساته فهه رامۆشكراوهئ ئئستادا

هه ئئانگرم و من وا ههسته كه م كه

داهاتوو لهو ساته دا ده بئئم.

ماكبئس: دولبههئ ئازئز،

ئەمشههه (دهنهكههه) دئته ئئره.

خاتوو ماكبئس: كهئ دههروات؟

ماكبئس: نئازئ وائه، سبهئئئ؟

خاتوو ماكبئس: ئاه! ههركئز

رۆژئ ئەهه سبههه نائئئت!

سههردارئ گهورههه، روخسارت كئئئئكه

رهنگه مرؤف بابهئئ سههئرئ لئ بخوئئئته وه. بههوئ رۆژگار

بخلهئئئئت، وهك رۆژگار خۆت بنوئئه.

به چاو و دهست و زمانت به خئرئ بهئنه و

وهك گوئئكئ بئ زئان به، به لام مارئ ژئر پهلكان به.

ئەوهئ دئت پئوئسته خوئ بو ئاماده بكرئت، تۆش

This night's great business into my despatch;
Which shall to all our nights and days to come
Give solely sovereign sway and masterdom.

MACBETH:

We will speak further.

LADY MACBETH:

Only look up clear;
To alter favor ever is to fear:
Leave all the rest to me.

[Exeunt.]

دەبى ئەركى ئەم شەو بە من بسپىریت؛
ھەرئەوھشە كە لە رۆژگار و شەوگارى داھاتوودا
دەسە لاتمان پى دەبەخشیت.
ماكبیس: دوایی زیتەر لەو دەدوین.
خاتو ماكبیس: بەس رووخۆش بە،
روخسار گۆران مانای ترسانە،
ئەوى دى بۆ من لى بگەپى.
(دەرۆن)

Scene VI

The same. Before the Castle.

[Hautboys and Torches.]

[Enter Duncan, Malcolm, Donalbain, Banquo, Lennox, Macduff, Rosse, Angus, and Attendants.]

DUNCAN:

This castle hath a pleasant seat: the air
Nimbly and sweetly recommends itself
Unto our gentle senses.

BANQUO:

This guest of summer,
The temple-haunting martlet, does approve
By his lov'd mansionry, that the heaven's breath
Smells wooingly here: no jutty, frieze, buttress,
Nor coigne of vantage, but this bird hath made
His pendant bed and procreant cradle:
Where they most breed and haunt, I have observed
The air is delicate.

[Enter Lady Macbeth.]

DUNCAN:

See, see, our honour'd hostess-
[To Lady Macbeth] The love that follows us sometime is our trouble,
Which still we thank as love. Herein I teach you
How you shall bid God yield us for your pains,

دېھەنى شەشەم

ھەمان شوپن. بەردەمى قەل

دووزەلە و مەشخەل بە دەست دین و دەچن.

دەنكەن، مالکۆلم، دۆنالیپن، بانکو، لینۆكس، ماكدهف، رۆز و ئەنگەس و یاوهرانى
دین.

دەنكەن: ئەو قەلایە شوپنیکی خوشی ھەیه:

ھەواکەى زۆر خوش و نەرم

دیتە بەر ھەستی ناسکمان.

بانکو: ئەو پەرەسێلکە پەرستگانشینە -

ئەو میوانەى ھاوینى بە ھیلانە نازدارەكەيەوہ

دیارە كە ھەناسەى ئاسمان

بە خوشی لیرەوہ دیت: لیرە، نە ھیچ پاساریکی زەق و

نەپالەوانە و نەسووچیکى ئەو خانوہ،

بۆ ھیلانە ھەلۆاسراوہكەى ئەو بآلندەيە لەبار نییە و

بەو لانكە بزۆكەى وا ھەست دەكەم

ئەو جیپەى ئەوانى لى بن و سەردانى بكەن

ھەواکەى نەرم و ناسكە.

(خاتوو ماكبیس دیت)

دەنكەن: ببین! خانەخوپی پایەبەرزمان ببین -

(بۆ خاتوو ماكبیس) خوشەویستی دلمان ھەندى جار دەبیتە كیشە بۆ خۆمان؛

كەچى ھیشتاش ھەر سوپاسمەندى میھرەبانیتین.

لەوہشەوہ فیر دەبیت چۆن داوا لە خوا بكەیت

پاداشتى ئەو ناخوشییەمان بداتەوہ،

And thank us for your trouble.

LADY MACBETH:

All our service
In every point twice done, and then done double,
Were poor and single business to contend
Against those honours deep and broad wherewith
Your majesty loads our house: for those of old,
And the late dignities heaped up to them,
We rest your hermits.

DUNCAN:

Where's the Thane of Cawdor?
We cours'd him at the heels, and had a purpose
To be his purveyor: but he rides well;
And his great love, sharp as his spur, hath holp him
To his home before us. Fair and noble hostess,
We are your guest tonight.

LADY MACBETH:

Your servants ever
Have theirs, themselves, and what is theirs, in compt,
To make their audit at your highness' pleasure,
Still to return your own.

DUNCAN:

Give me your hand;
Conduct me to mine host: we love him highly,
And shall continue our graces towards him.
By your leave, hostess.

[Exeunt.]

له بهر ئه وهش ستايشمان بگهيت.

خاتوو ماگييس: ئه گهر هه موو خزمه تيكمان

له هه موو لايه نيكه وه دوو ئه وهنده بي و پاشتر دوووقات بگريته وه
هيشتاش كه م و بي توانايه له بهرام بهر ئه و سه ربه رزييه
گه وه و مه زنه ي به ريزتان به هاتنتان ماله كه ماني لي پر كردوه:
بو ئه و پايه به رزييه ي ئه وسا و ئيستا
كه پي ت به خشيون، نويزت بو ده كه ين.
دهنگه ن: سه رداري (كوډۆ) له كو ييه؟

ئيمه به شوين پييه وه بووين، نيازمان بوو
بيينه پيشقه ره ولي، به لام ئه و باش ده رويشت؛
خوشه ويستي مه زني، به قه د زه خته كه ي تيز بوو
ئه وي پيش ئيمه گه يانده مال، ئه ي خانه خويي جوان و چا كه خواز،
ئيمشه و ئيمه ميوانتاني.

خاتوو ماگييس: هه تاهه تايه خزمه تگار تين،

هه موو خزمه تگار ان و خويان و هه موو شتيكيان
هي تو يه، ئه وان ناماده ن تو ماري خويان بخه نه ژير ده ست و
مالي خوت به خوت بده نه وه.

دهنگه ن: ده ستتم بده ري؟

بمبه لاي خانه خويي خوم: ئيمه ئه و مان زور خوشده وي و
له به خششي خومان به رده وام ده بين.
ريم بده بي بينم ئه ي خانه خوي.

(ده رۆن)

Scene VII

The same. A Room in the Castle.

[Hautboys and torches. Enter, and pass over, the stage a Sewer and divers Servants with dishes and service].

[Then enter Macbeth.]

MACBETH:

[Aside] If it were done when 'tis done, then 'twere well
It were done quickly. If the assassination
Could trammel up the consequence, and catch,
With his surcease, success; that but this blow
Might be the be-all and the end-all--here,
But here, upon this bank and shoal of time,--
We'd jump the life to come.- But in these cases,
We still have judgement here; that we but teach
Bloody instructions, which, being taught, return
To plague the inventor: this even-handed justice
Commends th' ingredients of our poisoned chalice
To our own lips. He's here in double trust:
First, as I am his kinsman and his subject,
Strong both against the deed: then, as his host,
Who should against his murderer shut the door,
Not bear the knife myself. Besides, this Duncan
Hath borne his faculties so meek, hath been
So clear in his great office, that his virtues

دېھننى ھفتەم

ھەمان شوپن، ژوورېكى ناوقەللا

دووزەلەژەن و مەشخەل ھەلگەر دېنە ژوورو بەسەر تەختەى شانۆدا دەپۆن،
سەرکاری خزمەتکاران و خزمەتکاری ھەمە جۆر خۆراک دېن و بەردەستی دەگەن.

ئىنجا ماكبېس دېتە ناوھو،

ماكبېس: (لەلاو) ئەگەر ئەو كارەى دەكریت كۆتايى ھەموو شتېك بېت، واباشترە

زوو بكریت: ئەگەر كوشتنەكە

رى لە سەرەنجامەكەى بكریت و

بە مردنى ئەو بگاتە كۆتايى: بە جۆرېك ئەو لېدانە

نەك لېدان و لېدانى كۆتايى بوايە لېرە،

تەنانەت لېرەش ئەگەر ئەم كارە لەسەر كەنارۆكەيەكى رۆژگار ببوايە،

ئەوا داھاتوومان بۆ دەخستە مەترسېيەوھ - بەلام لە رەوشېكى وادا،

لېرسېنەوھمان لېرەيە، كاتېك ئېمە خەلكى فېرى

وانەى خويىن دەكەين، بەمە چال بۆ خۆمان لى دەدەين

ئەمەش رېنى خۆمان دەگرېتەوھ: ئەو دەستە پىر دادوھرييە

پيالەى پىر ژەھرى خۆمان دەخاتەوھ

سەر لىوى خۆمان، ئەو پياوھ لېرە دووجار بىرواي پېمە:

يەكەم: بەوھى خزمەوھ من ھاوالاتى ئەوم

ھەردووكېشيان دژى ئەو كارەن من بەتەمام بېكەم. جا وەك خانەخوئ

دەبى من دەرگا لە رووى بكوژەكەى دابخەم،

نەك بەخۆم كېردى بۆ ھەلگرم: وپىراى ئەوھش ئەو (دەنكەن)ھ

تواناكانى خوئى وا بەنەرمى و ناسكى لەو پايە بەرزەدا بەكارھېناوھ

Will plead like angels, trumpet-tongued, against
The deep damnation of his taking-off:
And pity, like a naked new-born babe,
Striding the blast, or heaven's cherubin, horsed
Upon the sightless couriers of the air,
Shall blow the horrid deed in every eye,
That tears shall drown the wind.--I have no spur
To prick the sides of my intent, but only
Vaulting ambition, which o'erleaps itself,
And falls on the other.

[Enter Lady Macbeth.]

How now! what news?

LADY MACBETH:

He has almost supped. Why have you left the chamber?

MACBETH:

Hath he asked for me?

LADY MACBETH:

Know you not he has?

MACBETH:

We will proceed no further in this business:
He hath honoured me of late; and I have bought
Golden opinions from all sorts of people,
Which would be worn now in their newest gloss,
Not cast aside so soon.

LADY MACBETH:

Was the hope drunk
Wherein you dressed yourself? hath it slept since,
And wakes it now, to look so green and pale
At what it did so freely? From this time
Such I account thy love. Art thou afeard
To be the same in thine own act and valour

که چاکه کانی ئەو وهک فریشته به دهنگیکی بهرز هاوار دهکهن
له دژی لابرده نه فره تییه که ی:

به زه ییش وهک ساوا یه کی تازه بووی رووت
سواری پشتی ره شه با ده بیته و له گه ل مندالانی ئاسمان
به سه ر پشتی ئە سپی نه بینراوی با دا،
ئەو کاره تۆقینه ره ده خه نه بهر هه موو چاویک
تا جیهان له فرمی سک نغو ده که ن. - من خو م ه یچ مه به ستم
نییه لاته نیشتی ئەو که سه ی مه به سته بنا ژنم، به لام ته نیا
ئاره زووی بلن دم خو ه لده داته سه ر پشتی و
ده که ویتنه سه ر لایه که ی تری —

(خاتوو ماکیبیس دیتنه ژوور)

جیهه! چیت پییه؟

خاتوو ماکیبیس: خه ریکه نانی شیو ته واو ده کات. بو ژووره کهت جی هیشته؟

ماکیبیس: ئەری لئی پرسیم؟

خاتوو ماکیبیس: نازانیت پرسییوه تی؟

ماکیبیس: جی دی له و کاره ناچینه پی شه وه.

له م دوا ییبه دا ریزو شکۆی لینام، منیش
بیری زێرینم له هه موو خه لکی بو خو م کریوه،
ده بی ئیستا له نویتترین شه و قدا بیکه مه بهر
نهک وا زوو فری بی بده م.

خاتوو ماکیبیس: ئایا ئەو ئاواته سه رخۆش بوو

که کاتی خو ی کرد بوونه ته بهر خو ت؟ له وساو ه نوستبووی،
ئیستا به هۆش خو ت دیتته وه تا وا تر سنۆک و ره نگ زه رد
ده ریکه ویت، له کاتیکدا به ره زامه ندی خو ت بریاری کردنت دا بوو؟
لیره وه به دوا خو شه ویستیشته هه روا تی ده گم. ئەری تۆ ده ترسیت.
له وه ی کرده وه و نازایه تیت

As thou art in desire? Wouldst thou have that
Which thou esteem'st the ornament of life,
And live a coward in thine own esteem;
Letting "I dare not" wait upon "I would,"
Like the poor cat i' the adage?

MACBETH:

Pr'ythee, peace!
I dare do all that may become a man;
Who dares do more is none.

LADY MACBETH:

What beast was't, then,
That made you break this enterprise to me?
When you durst do it, then you were a man;
And, to be more than what you were, you would
Be so much more the man. Nor time nor place
Did then adhere, and yet you would make both:
They have made themselves, and that their fitness now
Does unmake you. I have given suck, and know
How tender 'tis to love the babe that milks me:
I would, while it was smiling in my face,
Have plucked my nipple from his boneless gums
And dashed the brains out, had I so sworn as you
Have done to this.

MACBETH:

If we should fail,-

LADY MACBETH:

We fail!
But screw your courage to the sticking-place,
And we'll not fail. When Duncan is asleep,

وهكو ئاره زوو و خواسته کانت بیت؟ تو نهوت دهویت
که به مایه می جوانی ژیانی داده نیت و
به ترسنو کیش ته ماشای خوٚت ده کهیت،
(ناویرم) به لا بنی و چاوهر پی (وا ده کهم) بکه و
دهق وهک کابرای ماسیگری جل ته رنه بووی په نده کهیت؟
ماکیس: تکایه ، بهسه

ههرچی له پیاو بوه شپته وه دهویرم بیکه م،
نه وهی له وه پتر بکات پیاو نییه .

خاتوو ماکیس: چ درنده یهک نه وکات

وای لی کردیت نه و مهسه له یه به من بلتیت؟
که دهویرایت بیکهیت، نهوسا پیاو بوویت،
بو نه وهی له خوٚت گوره تر بیت، تو پیاوتر ده بیت،
نهوسا نه کات و ساتی له بار هه بوو
به لام تو دهنه ویست ریکیان بخهیت:

نیستا وا به خوٚیان ریکه و توون، نه ری ریکیانه
وات لی ده کهن په شیمان بیته وه. من خوٚم شیرم داوه،
دهشزانم چند خوٚشه ویسته نه و مناله می مه کم دهمژیٚت.
بهاتبا وهک تو سویندم بخواردایه،

له و ده مه می کوٚریه کهم پیم ده خه نیتته وه

گوٚی مه کم له ده می بی ددانی دهر دیناو

که لله سه ریم ورد و خاش ده کرد.

ماکیس: نه گهر سه ر نه که وتین -

خاتوو ماکیس: سه ر ناکه وین!

بهس تو نازایی وه به رخوٚینه وه،

تی ناکه ویت، که (دهنکه ن) ده خه ویت -

(Whereto the rather shall his day's hard journey
Soundly invite him), his two chamberlains
Will I with wine and wassail so convince
That memory, the warder of the brain,
Shall be a fume, and the receipt of reason
A limbec only: when in swinish sleep
Their drenched natures lie as in a death,
What cannot you and I perform upon
Th' unguarded Duncan? What not put upon
His spongy officers; who shall bear the guilt
Of our great quell?

MACBETH:

Bring forth men-children only!
For thy undaunted mettle should compose
Nothing but males. Will it not be received,
When we have marked with blood those sleepy two
Of his own chamber, and used their very daggers,
That they have don't?

LADY MACBETH:

Who dares receive it other,
As we shall make our griefs and clamor roar
Upon his death?

MACBETH:

I am settled, and bend up
Each corporal agent to this terrible feat.
Away, and mock the time with fairest show:
False face must hide what the false heart doth know.

[Exeunt.]

(ماندوویی روژی سه‌فهر پر به‌گه‌روو
بانگی ده‌کات) هه‌ردوو پاسه‌وانه‌که‌ی
به‌مه‌یی و به‌زم وا ور ده‌که‌م
که هوشیان - پاسه‌وانی می‌شکیان -
ده‌بیته دوو‌که‌ل، ئەوسا می‌شک قاپیکی
بۆش ده‌بیت: ئینجا که هه‌ستی مه‌ستبوویان
ده‌چیته ناو خه‌ویکی به‌رازانه‌وه وه‌ک مردوویان لی دیت،
من و تو چیمان پی ناکریت
له‌گه‌ل (ده‌نکه‌ن) ی بی پاسه‌وان؟ چیمان پی ناکریت
به‌مل پاسه‌وانه سه‌رخۆشه‌کانی دابینین و تاوانی
کوشتنه‌که‌مان ده‌که‌ویته ئەستۆی ئەوان؟
ماکیس: تهنه‌با مروقی نیرینه‌ت بیت!
مه‌عه‌نی پته‌وی تو ده‌بی تهنه‌با مروقی نیری
لی بکه‌ویته‌وه. ئاخۆ که ئیمه هه‌ردوو
پاسه‌وانی نوستووی ژووره‌که‌ی له‌خوین سوور
ده‌که‌ین و خه‌نجه‌ری خوین به‌کار دینین،
وا باوه‌ر ناکریت ئەوان کردوویانه؟
خاتوو ماکیس: کی ده‌ویریت به‌جۆریکی دی لیک بداته‌وه
کاتیک هاوار و پرۆرۆمان له‌سه‌ر تهرمی ئەو به‌رز ده‌بیته‌وه!
ماکیس: من بریارم داوه و
هه‌ر پارچه‌یه‌کی له‌شم له‌خزمه‌تی ئەو کاره ترسناکه داده‌نیم.
بابرۆین و به‌جوانترین روخسار روژگار ته‌فره‌به‌دین
دلی درۆزن به‌روخساری درۆیاوی روپۆش ده‌که‌ین.
(ده‌رۆن)

Act II

پہرہ دی دووہم

Scene I

The Same. A Court within the Castle.

[Enter Banquo, preceded by Fleance with a torch before him.]

BANQUO:

How goes the night, boy?

FLEANCE:

The moon is down; I have not heard the clock.

BANQUO:

And she goes down at twelve.

FLEANCE:

I take't, 'tis later, sir.

BANQUO:

Hold, take my sword.--There's husbandry in heaven;

Their candles are all out:- Take thee that too.

A heavy summons lies like lead upon me,

And yet I would not sleep: merciful powers,

Restrain in me the cursed thoughts that nature

Gives way to in repose!--Give me my sword.

[Enter Macbeth, and a Servant with a torch.]

[To Macbeth] Who's there?

MACBETH:

A friend.

BANQUO:

What, sir, not yet at rest? The king's a-bed:

He hath been in unusual pleasure and

Sent forth great largess to your offices.

This diamond he greets your wife withal,

By the name of most kind hostess; and shut up

دېھنې يه گهڻم

هه مان شوين (ئينفېرنيس). د درباريک له ناو کوشکدا

(بانکو) دېته ژورو (فلينس) مه شخه لیکي له پيش ه لگرتووه.

بانکو: کورم، چ کاتي شهوه؟

فلينس: مانگ ئاوا بووه و گویشم له زهنگي سهعات نه بووه.

بانکو: مانگ له سهعات دوازدهدا ئاوا دهبيت.

فلينس: گه ورهم، وا بزنام درهنگتره.

بانکو: بگره ئه وه شمشير ه کهم - ئه مشه و ئاسمان قرچوکی دهکات و

هه موو مؤمه کانی کوزاندوته وه. - ها ئه مه ش بگره.

خه ویکي قورس وهک مس به سه رم داباريوه،

که چي هيشتاش ناخه وم؛ ئه ی هيزه پر به زه بييه کان!

ئو بيره نه فره تيبانه م له ميشک رابگرن

که سروشت له خه وتندا ريگايان بو به رده دات! شمشير ه کهم بده وه.

(ماکبېس دېته ژور و نوکه ريکی مه شخه ل به دهستي له گه لدايه)

بو (ماکبېس) کنيه؟

ماکبېس: دوسته؟

بانکو: چيه گه ورهم هيشتا نه خه وتوويت؟ پاشا له ناو نوينه؛

ئو بي ئه ندازه شاد بوو و

دياري به نرخي بو باره گات نار دبوو؛

ئو مروارييه کی به خيزانه کهت به خشيوه

به ناوی ئه وهی دلنه رمترين خانه خوييه و

In measureless content.

MACBETH:

Being unprepared,
Our will became the servant to defect;
Which else should free have wrought.

BANQUO:

All's well.
I dreamt last night of the three weird sisters:
To you they have showed some truth.

MACBETH:

I think not of them:
Yet, when we can entreat an hour to serve,
We would spend it in some words upon that business,
If you would grant the time.

BANQUO:

At your kind'st leisure.

MACBETH:

If you shall cleave to my consent, when 'tis,
It shall make honour for you.

BANQUO:

So I lose none
In seeking to augment it, but still keep
My bosom franchised, and allegiance clear,
I shall be counselled.

MACBETH:

Good repose the while!

BANQUO:

Thanks, Sir: the like to you!
[Exeunt Banquo and Fleance.]

سەرەنجام لە شادییهکی له پادەبەدەردایه.
ماکیس: له بەرئەوهی خویمان بۆ ئاماده نه کردبوو،
ویست و ئارهزوومان که موکوری تی که وتوو،
دهنا زۆر به خشندهتر رهفتارمان دهکرد.
بانکو: هه موو شتی که ته واوه.

دوینی شه و خه وم به و سی خوشکهی چاره نووسه وه بینی:
هه ندیک راستییان بۆ تو ده رخست.
ماکیس: بیریان لی ناکه مه وه؛

به هه رحال، ئه گه ر کاتمان هه بیت
ئه وا چهند قسه یه که له و باره یه وه ده که یین،
به مه رجی تو ماوه ت هه بیت.
بانکو: هه ر که ی هه ز بکه ییت.

ماکیس: ئه گه ر لایه نی من بگری، ئه وکات
سه ربه رزی دیکه ت پی ده به خشم.

بانکو: هیچم له ده ست ناچیت

ئه گه ر هه ولی پترکردنی بده م،

به لام هه میشه سینه م بی گونا ه دیلمه وه و

ده بیت دل سوژیم دیار بیت. گوئی له ئاموژگاریت ده گرم.

ماکیس: ئیستا شه وباش!

بانکو: سوپاس گه وره م، باشتر.

(بانکو و فلینس ده روژن)

MACBETH:

[To the Servant] Go bid thy mistress, when my drink is ready,
She strike upon the bell. Get thee to bed.

[Exit Servant.]

Is this a dagger which I see before me,
The handle toward my hand? [He speaks to the dagger] Come,
let me clutch thee:--

I have thee not, and yet I see thee still.

Art thou not, fatal vision, sensible

To feeling as to sight? or art thou but

A dagger of the mind, a false creation,

Proceeding from the heat-oppressed brain?

I see thee yet, in form as palpable

As this which now I draw.

Thou marshall'st me the way that I was going;

And such an instrument I was to use.-

Mine eyes are made the fools o' the other senses,

Or else worth all the rest. I see thee still;

And on thy blade and dudgeon gouts of blood,

Which was not so before.-There's no such thing.

It is the bloody business which informs

Thus to mine eyes.-Now o'er the one half-world

Nature seems dead, and wicked dreams abuse

The curtained sleep; now witchcraft celebrates

Pale Hecate's offerings; and withered Murder,

Alarumed by his sentinel, the wolf,

ماکیس: (بوخزمه تکاریک) برۆ به خانم بلّی هه رکه خوار دهنه وه که م ناماده بیت

با زهنگ لی بدات. دوایی برۆ بخه وه.

(خزمه تکاره که ده پروات).

ئه ری ئه وهی پیشم خه نجه ره ده بیبیم،

ده سکه که ی پرووی له دستمه؟ (له گه لّ خه نجه ره که ده دویت) وه ره،

لیمگه ری بابتگرم:--

تۆم بو ناگیرئ، که چی هه ر ده تیبنم -

ئه ی دیمه نی مه رگین، ئه ری چۆنه تۆ بو دیتن

له به رچاوی، بو هه سته کانی دی وانیت؟ یان تۆ

ته نیا خه نجه ریکی خه یالیت و دروستکراویکی ساخته ییت و

ده سکر دی میشکیکی گه رمی په نگ پی خوراویت؟

هیشتاش من شیوه ت وا به به رجه سته یی ده بیبیم

وهک بلّی هه لیده کیشم.

له و ریگایه ی ده مه وی بو ی بچم تۆ به پیشم ده که ویت،

نامرازیکی واش بو ئه و مه به سته به کار دینم -

چاوه کانم بوونه ته گالته جاری هه سته کانی ترم،

یان ده بی له وانی دی پتر متمانه یان پی بکه م؛ هیشتاش ده تیبنم؛

تیغ و ده سکه که ت به دلۆپه خوینه،

پیشتر وانه بوو- شتی وانیه.

ئه و کاره خویناوییه یه که وا خو له به رچاوم

ده نویت - نیستا له نیوه ی جیهاندا

وا پی ده چیت سروشت مردوو پی، خه ونی به

تایبه تمه ندیتی خه وی په رده دار ده خاپینیت: جادووگه ران ئه هه نگ

بو به خششه کانی (هیکیت) ی ره نگزه رد ده گپن،

مه رگی ژاکا ویش که گورگ پاسه وانیه تی

Whose howl's his watch, thus with his stealthy pace,
With Tarquin's ravishing strides, towards his design
Moves like a ghost.-Thou sure and firm-set earth,
Hear not my steps, which way they walk, for fear
Thy very stones prate of my whereabouts,
And take the present horror from the time,
Which now suits with it. Whiles I threat, he lives;
Words to the heat of deeds too cold breath gives.

[A bell rings.]

I go, and it is done; the bell invites me.
Hear it not, Duncan, for it is a knell
That summons thee to heaven or to hell.

[Exit.]

که لووره که ی پاسه وانیه تی خوی وریا دهکاته وه و به ههنگاوه به دزییه کانی،
به شاقاوه خیراوی بی دهنگه کانی (تارکوین)^(۴)

وهک تارمایی مردوو به رهو پلانکه کی دهخشیت - ئه ی زهمینی ساغ و
چه سپاوه ههنگاوه کانم مه بیسه و مه زانه به رهو کوئی دهچن،
چونکه دهترسم به رده کانت چهنه له سه ر جی و ریم لی بدهن،
ئه و ترسه مه زنه له کات بسه نه وه که ئیستا له گه لیا گونجاوه؛
له و دهمه ی من هه ره شه ی مه رگی لی ده که م ئه و ده ژیت؛
قسه هه ناسه ی سار دوسر به گه رمی کردار ده به خشیت.

(زهنگیک لی دهریت)

دهرۆم که واته ریکخراوه؛ ئه وه زهنگه بانگم دهکات.

(دهنکه ن) ئه و زهنگه مه بیسه که مه رگی تو راده گه یه نیت

سه ره نجام تو یان به به هه شت یا خود به دۆزه خ ده گه یه نیت.

(۴) تارکوین: زالمیکی میژووویی رۆمانیه و له سه ده ی شه شه می پیش زاین ژیاوه، به شه و به دزی
چوه ژووری (لۆکریسیا) ی ژنی ئاموزای و زانی میردی له وی نییه و سواری بوو. ژنه داوای
فریاکه وتنی له باوکی و میردی کرد و که هاتن به سه ره اته که ی بو گپرا نه وه و داوای تۆله ی لی
کردن و خوی کوشت. ئه مه ش بووه هوی شه ری ناوخیی له رۆمانیا. جا (مه سه له ی لۆکریسیا)
بووه بابته ی زۆربه ی هونه رمه ندان و نووسه رانی سه رده می رینیسانس.

Scene II
The Same

[Enter Lady Macbeth.]

LADY MACBETH:

That which hath made them drunk hath made me bold:
What hath quench'd them hath given me fire.--Hark!--Peace!
It was the owl that shriek'd, the fatal bellman,
Which gives the stern'st good night. He is about it:
The doors are open; and the surfeited grooms
Do mock their charge with snores. I have drugged their possets
That death and nature do contend about them,
Whether they live or die.

MACBETH:

[Within.] Who's there?--what, ho!

LADY MACBETH:

Alack! I am afraid they have awaked,
And 'tis not done:- the attempt, and not the deed,
Confounds us.--Hark!--I laid their daggers ready;
He could not miss 'em.--Had he not resembled
My father as he slept, I had done't.--My husband!
[Re-enter Macbeth.]

MACBETH:

I have done the deed.--Didst thou not hear a noise?

LADY MACBETH:

I heard the owl scream, and the crickets cry.
Did not you speak?

MACBETH:

When?

دیهه نی دووهم

هه مان شوین

خاتوو ماکبیس دیته ژوور .

خاتوو ماکبیس: ئه وهی ئه وانی مهست کرد، منی جوشاند

ئه وهی ئه وانی دامرکانده وه، گپی له من بهردا، گوئی بگره! - کر به!

ئه وه کونده بو، زهنگ لیدهری مردووان بو،

دوا مالاواییکه بوو قراندی، ئه و به کاره که وه خه ریکه،

دهرگاگان و آلان و پاسه وانه مره کانیش به پرخ و هۆر

گاآته به لپرسراویتی دهکن، من دهرمانم له ناو شه رابه به هیزه کانیان کردوه

مه رگ و سروشت به جوړی له ناخیاندا له مملاندان و

کهس نازانیت دهژین یان دهرمن .

ماکبیس: (له ناوه وه) کتیه؟ - چی، هۆ!

خاتوو ماکبیس: ئۆف! دهرسم بیدار بووبنه وه و

کاره کهش نه کراییت: هه و لدانمان نه که کاره که

له ناومان ده بات - گوئی رادپره! - خه نجه ره کانیانم

ئاماده کردبوو، نابی نه یانبینیته وه. ئه گهر بهس له خه ودا به باو کم

نه چووبا به خۆم دهمکوشت. ئه ی پیاوه کهم!

(ماکبیس دیته ژوور)

ماکبیس: کاره کهم کرد - گویت له هیچ نه بوو؟

خاتوو ماکبیس: گویم له قهری کونده بو، جرجرهش دهیچریکاند

تۆ نه بوویت قسه ت کرد؟

ماکبیس: که ی؟

LADY MACBETH:

Now.

MACBETH:

As I descended?

LADY MACBETH:

Ay.

MACBETH:

Hark!--

Who lies i' the second chamber?

LADY MACBETH:

Donalbain.

MACBETH:

[*Looking on his hands.*] This is a sorry sight.

LADY MACBETH:

A foolish thought, to say a sorry sight.

MACBETH:

There's one did laugh in's sleep, and one cried, "Murder!"

That they did wake each other: I stood and heard them:

But they did say their prayers, and addressed them

Again to sleep.

LADY MACBETH:

There are two lodged together.

MACBETH:

One cried, "God bless us!" and, "Amen," the other;

As they had seen me with these hangman's hands.

Listening their fear, I could not say "Amen,"

When they did say, "God bless us."

LADY MACBETH:

Consider it not so deeply.

MACBETH:

But wherefore could not I pronounce "Amen"?

خاتوو ماکیس: ئیستا.

ماکیس: که هاتمه خوار؟

خاتوو ماکیس: به لای.

ماکیس: گوی بگره!

کی له ژورره که هی تره؟

خاتوو ماکیس: دونا لیبین.

ماکیس: (تەماشای دەستەکانی دەکات) چ دیمه نیکی خەفە تەهینە.

خاتوو ماکیس: گەوجی تییە وا بلایت.

ماکیس: یەکیکیان لەخەو پیکەنی، ئەوی تر هاواری کرد (کوشتن!)

یەکتریان هۆشیار کردەو: من وهستام و گویم لیان بوو،

به لام نوژی خویان کرد و دیسان

خویان ناماده کردەو به خەوتنه وه.

خاتوو ماکیس: هەردووکیان لە ژوریدا پیکه وه خەوتوون.

ماکیس: کاتیک منیان به و دوو دەسته پیاوکوژانه دی

یەکیکیان قیژاندی (خوا پیرۆزمان بکات!) ئەوی تریان (نامین).

گەرچی گویشم له قسهی به ترسیان بوو، نه متوانی بلیم (نامین)

هەرکه ئەوان گوتیان (خوا پیرۆزمان بکات!)

خاتوو ماکیس: ئەوهنده قوول بیری لی مه که وه.

ماکیس: به لام بۆچ نه متوانی بلیم (نامین)؟

I had most need of blessing, and "Amen"
Stuck in my throat.

LADY MACBETH:

These deeds must not be thought
After these ways; so, it will make us mad.

MACBETH:

Methought I heard a voice cry, "Sleep no more!
Macbeth does murder sleep,"--the innocent sleep;
Sleep, that knits up the ravelled sleeve of care,
The death of each day's life, sore labour's bath,
Balm of hurt minds, great nature's second course,
Chief nourisher in life's feast.

LADY MACBETH:

What do you mean?

MACBETH:

Still it cried, "Sleep no more!" to all the house:
"Glamis hath murdered sleep, and therefore Cawdor
Shall sleep no more, Macbeth shall sleep no more!"

LADY MACBETH:

Who was it that thus cried? Why, worthy thane,
You do unbend your noble strength, to think
So brainsickly of things.--Go get some water,
And wash this filthy witness from your hand.--
Why did you bring these daggers from the place?
They must lie there: go carry them; and smear
The sleepy grooms with blood.

MACBETH:

I'll go no more:
I am afraid to think what I have done;

من يه گجار پټويستم به پيرؤزى هه بوو و
(ئامين) له گهروم چهقى.

خاتوو ماكبئيس: نابى وايير لهو كارانه بكهينهوه
دهنا شيتمان دهكهن.

ماكبئيس: دهنكيكى وا هاته بهرگويم كه دهبگوت «چى دى مهخهوه!

ماكبئيس خهوى كوشتووه» خهوى بهستهزمان،

ئهو خهوهى كه گلؤلهى تيكئا لاوى خهفهت

ريك دهخاتهوهو مهركى ژيانى رؤژانهو

شوشتنگاي كارى قورسى رؤژانهيه و

دهرمانى ميشكى بريندارمانه؛ دووهم ژهمى مهزنى سروشته،

شاخؤراكدره له شايؤغانى ژياندا:—

خاتوو ماكبئيس: مهبهستت چييه؟

ماكبئيس: ههر هاوارى دهكرد (خهلكى ئهو ماله، چى دى مهخهون!)

(گليمس خهوى كوشت، بويه كوؤؤ چيدى ناخهويت،

نابى ماكبئيس چيدى بخهويت!)

خاتوو ماكبئيس: كى بوو هاوارى دهكرد؟ ئهى سهردارى هيژا

بوؤچ وا ورهى جوانمهردانهت له دهست دهدهيت،

كهوا به ميشك نهساغييهوه بير لهو شتانه بكهيتهوه.

برؤ ههنديك ئاو بهو بهلگه پيسهى سهر دهستت دابكهو بيشؤ. —

بوؤچ ئهو خهنجهرانهت لهگه ل خؤت هيئاوه؟

دهبوايه ئهوانه لهوئى بووان، برؤ، بيان بهرهوه ئهوئى و

خوينهكهى له پاسهوانه خهوتوووهكان ههلسوو.

ماكبئيس: ناچمهوه ئهوئى،

كه بير لهو كارهم دهكهمهوه دهترسم،

Look on't again I dare not.

LADY MACBETH:

Infirm of purpose!

Give me the daggers: the sleeping and the dead

Are but as pictures: 'tis the eye of childhood

That fears a painted devil. If he do bleed,

I'll gild the faces of the grooms withal,

For it must seem their guilt.

[Exit. Knocking within.]

MACBETH:

Whence is that knocking? -

How is't with me, when every noise appals me?

What hands are here? Ha, they pluck out mine eyes.

Will all great Neptune's ocean wash this blood

Clean from my hand? No; this my hand will rather

The multitudinous seas incarnadine,

Making the green one red.

[Re-enter Lady Macbeth.]

LADY MACBETH:

My hands are of your color, but I shame

To wear a heart so white. [Knock.] I hear knocking

At the south entry: retire we to our chamber.

A little water clears us of this deed:

How easy is it then! Your constancy

Hath left you unattended.--[Knock.] Hark, more knocking:

Get on your nightgown, lest occasion call us

And show us to be watchers:- Be not lost

ناویرم ته ماشای بکه م.

خاتوو ماکبیس: هه ی بپروا له قوا!

خه نجه ره کانم بدهرئ، خه وتوو و مردوو

جگه له وینه چیتز نین، چاوی منداډ

له شهیتانی نیگارکراو دهرسیڼ، نه گهر هیشتا خوینی له بهر بپروا

دهموچاوی پاسه وانه کانی پی خویناوی ده که م

دهبی و دهریکه ویت که تنه که هی نه وانه.

(دهرؤن، له ناوه وهره له دهرگا دهرئ)

ماکبیس: نه وه له کوئی له دهرگا دهرئ؟ -

چیم لی هاتوه، هه موو دهنگیک دهمترسیڼیت؟

نه وه دهستانه ی نه وئ چین؟ ها! چاوم دهردین.

ناخو هه موو ناوی شاده ریاکان نه وه خوینه ی

دهستم ده شوڼ؟ نه خیر، نه وه دهستانه م

ته نانه ت هه موو ناوی دهریاکان

له سه وزیبه وه سوور هه لده گه ریڼ.

(خاتوو ماکبیس دیته ژوور)

خاتوو ماکبیس: دهسته کانی منیش به رهنگی هی تون؛ به لام شهرم ده که م

دلکی و اسپیم^(۵) هه بیت. (له دهرگادان) گویم له لیدانی دهرگای

لای خواره وهیبه: با بچینه وه ژووری خویمان

به نه ختی ئاو له و کاره خاویڼ دهبینه وه:

ده بزانه چند ناسانه! وره ت

نه ماوه. (له دهرگادان) گوئی بگره! هیشتا لی دهریت

جلی خه وتن له بهر بکه نه وه ک و بخوازیڼ ناماده بین و

ببینه بینهری نه وه کاره. - نه وه ونده

(۵) واته ترسنوک.

So poorly in your thoughts.

MACBETH:

To know my deed, 'twere best not know myself.

[Knock.]

Wake Duncan with thy knocking! I would thou couldst!

[Exeunt.]

نقووومی ناو بیرکردنهوه مه به .

ماکیس: ئەگەر بمهوی بزانم چیم کردوه، باشته خۆم نه ناسم.

(له ده رگادان)

دهنکه ن له گه ل ئەو لیدانه واگا وهره وه : خۆزیا واگابیته وه .

(ده رۆن)

Scene III

The same

[Enter a Porter.]

[Knocking within.]

PORTER:

Here's a knocking indeed! If a man were porter of hell-gate, he should have old turning the key. [Knocking.] Knock, knock, knock. Who's there, i' the name of Belzebub?- Here's a farmer that hanged himself on the expectation of plenty: come in time; have napkins enough about you; here you'll sweat for't.--[Knocking.] Knock, knock! Who's there, i' the other devil's name?- Faith, here's an equivocator, that could swear in both the scales against either scale, who committed treason enough for God's sake, yet could not knock, equivocate to heaven: O, come in, equivocator. [Knocking.] Knock, knock! Who's there?- Faith, here's an English tailor come hither, for stealing out of a French hose: come in, tailor; here you may roast your goose.-- [Knocking.] Knock, knock: never at quiet! What are you?--But this place is too cold for hell. I'll devil-porter it no further: I had thought to have let in some of all professions, that go the primrose way to the everlasting bonfire. [Knocking.] Anon, anon! I pray you, remember the porter.

[Opens the gate.]

دیهانی سییهام

هه مان شوین

دەرگاوانیک دیته ناوهوه (له ناوهوه له دەرگا دهریت).

دەرگاوان: خو به پراستی له دەرگا دهریت! ئەگەر مرۆف دەرگاوانی دۆزهخ بیت دهبی زۆر کلیل با بدات. (له دەرگا دهریت) لێده، لێده، لێده. کتیه، بۆ خاتری بیلزه باب^(٦)؟ جووتیاریک هه بوو خوئی هه لاسی چونکه چاوه پیتی یه کهم به رو بووم و هات بوو: له وهختیکی باش هاتیت، با زۆر دهسته سرتان پێ بیت؛ چونکه له وێ زۆر ئارهقه ده کهن. (له دەرگادان) لێده، لێده. ئەوه کتیه بۆ خاتری ناوه که هی دی شهیتان؟ به خوا، لێره قسه گۆرێک ههیه که له ههردو لادا دژ بهیه که قسه هی ده کرد و له پینا و خوادا زۆر خیانته تی کرد^(*)، به لام نهیتوانی له گهڵ ئاسمان و قسه بکات، ئۆ! وهره ناوهوه، هه ی قسه گۆر. (له دەرگادان) لێده، لێده، لێده، کتیه؟ به خوا بهرگدروویک هه بوو و هاتبووه ئێره چونکه پانتۆلیکی فهره نسی دزی بوو. وهره زوور، بهرگدروو، پهنگه ئوتوووه مل قازینه کهت^(٧) لێره سوور بکهیته وه. (له دەرگادان) لێده، لێده، هیچ مه وهسته! تۆ کتیت؟ - به لام ئەو شوینه زۆر له وه ساردتره ببیته دۆزهخ. چیدی نابمه دەرگاوانی دۆزهخ: بیرم له وه کردۆته وه له هه ر پیشه یه کهدا هه ندیک له وانه ی به سه ر رێچکه ی گولیندا ده چن ببه مه ناو ئاگره سووره ی سه رمه دییه وه (له دەرگادان) واهاتم و واهاتم: تکام وایه چاویکتان له دەرگاوان بیت.

(دەرگا دهکاته وه)

(٦) بیلزه باب: یه کتیک له ناوهکانی شهیتانه.

(*) له سه رده می شیکسپیردا زۆر به ی خه لکی ئینگلیز له وه دهرسان کلێسای کاسۆلیکی رۆمانی دهسه لاتی شا (جیمس یه کهم) ی پرۆنستانی بووخینیت. دەرگاوان مه بهستی له و قسه یه ئەوه یه یه کتیک بۆ خاتری کلێساکه ی خیانته له ولاته که ی بکات.

(٧) واته ئوتوووه کهت؛ چونکه دهسکی ئوتوو وهک ملی قازه.

[Enter Macduff and Lennox.]

MACDUFF:

Was it so late, friend, ere you went to bed,
That you do lie so late?

PORTER:

'Faith, sir, we were carousing till the second cock:
And drink, sir, is a great provoker of three things.

MACDUFF:

What three things does drink especially provoke?

PORTER:

Marry, Sir, nose-painting, sleep, and urine. Lechery, sir, it
provokes and unprovokes; it provokes the desire, but it takes
away the performance. Therefore, much drink may be said to
be an equivocator with lechery: it makes him, and it mars him; it
sets him on, and it takes him off; it persuades him, and
disheartens him; makes him stand to, and not stand to: in
conclusion, equivocates him in a sleep, and giving him the lie,
leaves him.

MACDUFF:

I believe drink gave thee the lie last night.

PORTER:

That it did, Sir, i' the very throat o' me; but I requited him
for his lie; and, I think, being too strong for him, though he
took up my legs sometime, yet I made a shift to cast him.

MACDUFF:

Is thy master stirring?--

[Enter Macbeth.]

Our knocking has awak'd him; here he comes.

LENNOX:

[To Macbeth] Good morrow, noble Sir!

(ماكدفف و لينوكس دینه ناوهوه)

مالکولم: هاوری، ده لئی درهنگ چوویتته ناو نوین

تا وا درهنگ خه بهرت بیتته وه؟

دمرگاوان: به خوا گه ورهه نیمه تا دواى دووهم قووقه بهدمه سستیمان

ده کرد، خواردنه وهش، گه ورهه ورووژینه ری سی شته.

ماكدفف: نهو سی شتانه چین که به تایبه تی خواردنه وه دهیانورووژینیت.

دمرگاوان: به مه ریهم، گه ورهه، لووت سووریوونه وه، خه وه اتن و میزکردن. گه ورهه،

خواردنه وه هه وهس هه لده سیینیت و هه لیشی ناسینیت: ئاره زوو ده ورووژینیت

به لام کردنه که ناهیلایت. بویه له وانیه بگوتری زور خواردنه وه پاک

له پاککه ره وهی هه وهسه، هه رامه که والی دهکات و تیکیشی ده دات: ره پی

دهکات و ته پی دهکات، وره ی بهرز دهکاته وه و وره شی پی بهر ده دات. وای لی

دهکات بوی راه ستی و بوشی رانه وه ستیت: له کو تایدیا، له خه وتن بوی تی

دینیتته وه به وهی پالی ده خات و به جیی دیلایت.

ماكدفف: وا بزانه دوینتی شه و خواردنه وه پالی خستیت.

دمرگاوان: گه ورهه وای کرد، له ناو نهو گه رووهی مندا؛ به لام بزانه چون چاکه ی

که تنی پالخته کهم دایه وه، چونکه له و زور به هیتر بووم، هه رچه نده چنده

جار لاقه کانی بردم، به لام جووله یه کم کردو تیم هه لدا.

ماكدفف: نه ری گه ورهت هوشیاره؟

(ماکبیس دیتته ژوور)

له دهرگادانمان خه به ری کردوته وه، ناو نهو یه دیت؟

لینوکس: (ماکبیس) به یانیت باش، گه وره ی مه زن!

MACBETH:

Good morrow, both!

MACDUFF:

Is the king stirring, worthy thane?

MACBETH:

Not yet.

MACDUFF:

He did command me to call timely on him:

I have almost slipped the hour.

MACBETH:

I'll bring you to him.

MACDUFF:

I know this is a joyful trouble to you;

But yet 'tis one.

MACBETH:

The labour we delight in physics pain.

This is the door.

MACDUFF:

I'll make so bold to call.

For 'tis my limited service.

[Exit.]

LENNOX:

Goes the king hence to-day?

MACBETH:

He does:- he did appoint so.

LENNOX:

The night has been unruly: where we lay,
Our chimneys were blown down: and, as they say,
Lamentings heard i' the air, strange screams of death;
And prophesying, with accents terrible,

ماكبېس: به يانی باش له ههردووکتان.

ماکدوف: ئه‌ی سهردارى هېژا، شا به‌خه‌به‌ره؟

ماكبېس: هېشتا.

ماکدوف: ئه‌و فه‌رمانى پېدايووم زوو بانگى بکه‌م:

نزیکه‌ی سه‌عاتیکم به‌سه‌ر بردووه.

ماكبېس: ده‌تبه‌مه لای.

ماکدوف: ده‌زانم ئه‌و زه‌حمه‌ته‌ت پى خو‌شه.

هه‌رچه‌نده ناخو‌شيشه.

ماكبېس: ئه‌وه‌ی پيمان خو‌شه، ده‌رمانى له‌شه.

ئه‌وه ده‌رگا‌که‌يه‌تى.

ماکدوف: زور له خو‌ ده‌که‌م و بانگى ده‌که‌م

چونکه ئه‌وه ئه‌رکى ديارىکراومه.

(ده‌روات)

لينوکس: شا ئه‌مړو ده‌روات؟

ماكبېس: ده‌روات: - وای دانا‌بوو.

لينوکس: شه‌ويکى تووش و ناخو‌ش بوو؛ له‌و شوينه‌ی خه‌وتبووين

ره‌شه‌با سه‌رکلاوه‌ی باکيشه‌کانمانى فراندبوو و خه‌لک ده‌لټين

ده‌نگى شيوهن له‌ناو بادا ده‌هات؛ هاوارى سه‌يرى مه‌رگ

به ده‌نگى تو‌قینه‌ر پيشبىنى له‌ پشيوويه‌کى سامناک و

Of dire combustion, and confused events,
New hatched to the woeful time.
The obscure bird clamoured the live-long night;
Some say the earth was feverous, and did shake.

MACBETH:

'Twas a rough night.

LENNOX:

My young remembrance cannot parallel
A fellow to it.

[*Re-enter Macduff.*]

MACDUFF:

O horror, horror, horror! Tongue nor heart
Cannot conceive, nor name thee!

MACBETH and LENNOX:

What's the matter?

MACDUFF:

Confusion now hath made his masterpiece!
Most sacrilegious murder hath broke ope
The Lord's anointed temple, and stole thence
The life o' the building.

MACBETH:

What is't you say? the life?

LENNOX:

Mean you his majesty?

MACDUFF:

Approach the chamber, and destroy your sight
With a new Gorgon:--Do not bid me speak;
See, and then speak yourselves.

[*Exeunt Macbeth and Lennox.*]

Awake, awake!--

رووداوی بی سه‌رویه‌ر که هه‌ر تازه له‌و دهمه خه‌فه‌تناکه‌دا
بو دنیا ترووکابوو ده‌کرد

بالنده سه‌یره‌که‌ی تاریکیش (*) به درێژایی شه‌و ده‌یقراند

هه‌ندی‌کیش ده‌لین زه‌وی له‌رزو تایی لی هاتبوو.

ماکیس: ئای که شه‌ویکی ناخۆش بوو.

لینۆکس: به‌درێژایی ته‌مه‌نی گه‌نجانهم ناتوانم

شه‌ویکی دی وا ناخۆش و ناله‌بارم له‌ بیر بیت.

(ماکه‌ده‌ف ده‌گه‌ریتته‌وه)

ماکه‌ده‌ف: وای له‌و ترسناکییه! ترسناکی! ترسناکی! نه‌ دل ده‌توانیت

به‌ر نه‌ندی‌شه‌ت بخات و نه‌ زمان ده‌توانی باست لیوه‌ بکات!

ماکیس: [چیه؟]
لینۆکس:

ماکه‌ده‌ف: تیکدان شاکه‌تنی خۆی کردوو!

کوشتنی هه‌ره‌ گاورانه

په‌رستگای پپروژکراوی خودای کردۆته‌وه و

ژیانی نه‌و خانه‌یه‌ی نه‌وی دزیوه!

ماکیس: نه‌وه چی ده‌لینیت؟ ژیا‌نی چی؟

لینۆکس: مه‌به‌ستت له‌ خاوه‌ن شکۆیه؟

ماکه‌ده‌ف: بچۆ ژوو‌ری و دیده‌ت به‌ روخساری

درنجیکی نوئی کویر بکه - پیم مه‌لین قسه‌ بکه:

بدین و پاشان خۆتان بدوین.

(ماکیس و لینۆکس ده‌پۆن)

هه‌لسن! هه‌لسن!-

(*) مه‌به‌ست له‌ بالنده‌ی تاریکی (کونده‌ به‌بۆ‌یه).

Ring the alarum bell!--Murder and treason!
Banquo and Donalbain! Malcolm! awake!
Shake off this downy sleep, death's counterfeit,
And look on death itself! up, up, and see
The great doom's image!- Malcolm! Banquo!
As from your graves rise up, and walk like sprites
To countenance this horror!

[Bell rings.]

[Enter Lady Macbeth.]

LADY MACBETH:

What's the business,
That such a hideous trumpet calls to parley
The sleepers of the house? speak, speak!

MACDUFF:

O gentle lady,
'Tis not for you to hear what I can speak:
The repetition, in a woman's ear,
Would murder as it fell.

[Enter Banquo.]

O Banquo, Banquo!
Our royal master's murdered!

LADY MACBETH:

Woe, alas!
What, in our house?

BANQUO:

Too cruel anywhere.--
Dear Duff, I pr'ythee, contradict thyself,
And say it is not so.

[Re-enter Macbeth and Lennox.]

زەنگى مەترسى لىدەن - كوشتن و خيانەت!
بانكو و دونالبين! مالكوالم! ھەلسن!
ئەو خەو ھەرمە راوھشېن كە ھاووېنەى مەرگە،
وھرن سەيرى مەرگ بە خۆى بکەن!- ھەلسن، ھەلسن،
دیمەنى رۆزى قىامەت ببین!- مالكوالم! بانكو!
لە گۆرەكانتان ھەلسنەو ھەك تارمايى
بۆ تەماشای ئەو ترسناكیە برۆن! زەنگ لى دەن!
(زەنگ لى دەدریت)

(خاتوو ماكېتس دیتە ناوھو)

خاتوو ماكېتس: چى قەوماوھ

وا ئەو شەپپوورە ترسناكە داواى كۆبوونەوھ
لە خەوتوانى ئەو مالى دەكات؟ بدوئى، بدوئى!

ماكدەف: ئەى خانمى ناسك

بۆ تۆ نەھاتوھ ئەوھى دەيليم ببیسى؛

دووبارەکردنەوھى ئەوھ لە گوئى ئافرەتدا

لە خۆیدا كوشتنىكە بۆ خۆى.

(بانكو دیتە ژوور)

بانكو! بانكو!

شای سەرورمان كوژراوھ!

خاتوو ماكېتس: ناخ، مخابن!

چى! لە مالى ئیمەدا؟

بانكو: لە ھەركوئى بوا، كارىكى يەگجار بى بەزەببىانە بوو،

(دەف)ى خۆشەويست، تكايە، دژى قسەكانى خۆت بەو

بلى وانبيە.

(ماكېتس و لىنووكس دەگەرپنەوھ ناوھو)

MACBETH:

Had I but died an hour before this chance,
I had lived a blessed time; for, from this instant
There's nothing serious in mortality:
All is but toys: renown and grace is dead;
The wine of life is drawn, and the mere lees
Is left this vault to brag of.

[Enter Malcolm and Donalbain.]

DONALBAIN:

What is amiss?

MACBETH:

You are, and do not know't:
The spring, the head, the fountain of your blood
Is stopped; the very source of it is stopped.

MACDUFF:

Your royal father's murdered.

MALCOLM:

O, by whom?

LENNOX:

Those of his chamber, as it seemed, had done't:
Their hands and faces were all badged with blood;
So were their daggers, which, unwiped, we found
Upon their pillows:
They stared, and were distracted; no man's life
Was to be trusted with them.

MACBETH:

O, yet I do repent me of my fury,
That I did kill them.

MACDUFF:

Wherefore did you so?

ماکبیس: بهاتبا سه عاتیک پیش ئه و رووداوه بمردبام،
ژیانیکی پیروزم به سه ربردبوو. چونکه لیره به دواوه،
هیچ شتیک له ژیانی مروّدا گرنگ نییه،
همووی گهمه و گالتهیه: ناوبانگ و چاکه مردوون،
مه‌ی ژیان رزاوه و ته‌نیا خلته
له ناو ئه و ده‌فره خرپه^(۸) ماوه لافی پیوه لی بدات.
(مالکولم و دونالبین دین)

دونالبین: چی بزره؟

ماکبیس: ئیوه، به‌خوشتان نازانن.

کانی، سه‌رچاوه و قه‌لبه‌زه‌ی خوینتان
چک بووه و سه‌رچاوه‌که‌ی وشک بووه.

ماکدهف: شای باوکت کوژراوه.

مالکولم: ئاه! کی کوشتوویه‌تی؟

لینوکس: پی ده‌چیت ئه‌وانی ژووره‌که‌ی ئه و که‌تنه‌یان کردبیت:

ده‌ست و دهموچاویان له خویندا سووره و

خه‌نجه‌ره‌کانیشیانمان به نه‌سپراوه‌یی

له‌سه‌ر سه‌رینه‌کانیان دۆزییه‌وه

وا چاوزه‌ق و خه‌یال بردوو دیار بوون:

نده‌بووا ژیانی هیچ که‌سکیان پی بسپیرابوایه.

ماکبیس: ئای؟ چه‌ند له‌وه په‌شیمانم

که له تووره‌ییان هه‌ردووکم کوشتن.

ماکدهف: بو وات کرد؟

(۸) واته گۆی زه‌وی.

MACBETH:

Who can be wise, amazed, temperate, and furious,
Loyal and neutral, in a moment? No man:
The expedition of my violent love
Outrun the pauser reason.- Here lay Duncan,
His silver skin laced with his golden blood;
And his gashed stabs looked like a breach in nature
For ruin's wasteful entrance: there, the murderers,
Steeped in the colours of their trade, their daggers
Unmannerly breeched with gore: who could refrain,
That had a heart to love, and in that heart
Courage to make's love known?

LADY MACBETH:

[Fainting] Help me hence, ho!

MACDUFF:

Look to the lady.

MALCOLM:

[Aside to Donalbain] Why do we hold our tongues,
That most may claim this argument for ours?

DONALBAIN:

[Aside to Malcolm] What should be spoken
Here, where our fate, hid in an auger hole,
may rush, and seize us? Let's away; our tears
are not yet brew'd.

MALCOLM:

[Aside to Donalbain] Nor our strong sorrow
Upon the foot of motion.

BANQUO:

Look to the lady:--

[Lady Macbeth is carried out.]

ماكبېس: كى دوتوانيت ژير و سهر لى شپواو، هيمن و تووره،

دلسوز و بى ههست بيت له يهك كاتدا؟ هيچ كهس:

هوروژمى خوښه ويستى توند و تيژم

به سهر عه قلى جله وگيرمدا رت بوو- (دهنكهن) له وى راکشابوو،

پيستی زيويى به خوینی زيپینی قهيتانی ببوو؛

دهمی برينه كراوه كان دهنگوت كه لینی سروشتن

بو دهر وازهی ويرانكارى: له وى بكوزه كان

له ناو رهنكى كاره كانيان نقووم ببوون و خه نجه ره كانيان

بى تام خويناوى بوون. كى دوتوانيت

نه گهر دلچكى پر له خوښه ويستى هه بى و لهو دلشدا نازابى

هه بيت رى له دهر خستنى نه و خوښه ويستيهى بگريت؟

خاتوو ماكبېس (دهبوورپته وه): زوو فريام كه ون، هو!

ماكدوف: ناگاتان له و خانمه بيت.

مالكولم (له لاهو بو دونالپين): بو زمانى خويمان گرتووه،

له كاتيكدا ده بى به شى زورى نه و گفتوگويه نيمه بيكهين؟

دونالپين (له لاهو بو مالكولم): ليره چى بلپين

كه چاره نووسمان له كونوكه يه كى بچووك خوئى مه لاس داوه،

رهنگه هه لكوتپته سه رمان و بمانگرى؟ با ليره دووربكه وينه وه:

هيشتا فرميسكه كانمان نه گه بپيون!

مالكولم (له لاهو بو دونالپين): هيشتا خه مه نه ستووره كانيشمان

نه كه وتوونه ته سهر پى و جووله.

بانكو: چاوتان له و خانمه بيت:

(خاتوو ماكبېس دهر درپته دهره وه)

And let us not be dainty of leave-taking,
But shift away: there's warrant in that theft
Which steals itself, when there's no mercy left.

[Exeunt.]

با گوئی نه‌دهینه مال‌تاوایی کردن و
زوو بوی دهرچین. لهو کاته‌ی که هیچ به‌زهی نه‌ماوه،
نه‌و دزییه‌ی به نه‌ینی ده‌کریت ری پی دراوه.
(ده‌رؤن)

Scene IV

Outside the Castle.

[Enter Rosse and an Old Man.]

OLD MAN:

Threescore and ten I can remember well:
Within the volume of which time I have seen
Hours dreadful and things strange; but this sore night
Hath trifled former knowings.

ROSSE:

Ha, good father,
Thou seest, the heavens, as troubled with man's act,
Threaten his bloody stage: by the clock 'tis day,
And yet dark night strangles the travelling lamp;
Is't night's predominance, or the day's shame,
That darkness does the face of earth entomb,
When living light should kiss it?

OLD MAN:

'Tis unnatural,
Even like the deed that's done. On Tuesday last,
A falcon, towering in her pride of place,
Was by a mousing owl hawked at, and killed.

ROSSE:

And Duncan's horses, (a thing most strange and certain)
Beauteous and swift, the minions of their race,
Turned wild in nature, broke their stalls, flung out,
Contending 'gainst obedience, as they would make

دیمه‌نی چواردهم

له دهره‌وه‌ی قه‌لا

رۆژ و پیره‌مێردێک دینه ناوه‌وه.

پیره‌مێرد: سێ بیست و ده سالم (*) له بیره،

له‌وه ماوه‌یه‌دا رۆژانی ترسناک و شتی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌م دیوه

به‌لام نه‌وه شه‌وه ناخۆشه

شته زانراوه‌کانی پێشتری بێ بایه‌خ کردووه.

رۆژ: نه‌ی باوکی چاک

وه‌ک بینیت ده‌لی ئاسمان له‌ کاری مرۆف په‌ریشانه و

هه‌ره‌شه له‌وه شانۆیه‌ خویناوییه ده‌کات: به‌هه‌قی خۆی بێ

ده‌بێ رۆژ بێت، به‌لام شه‌وی تاریک چرای گه‌رۆک ده‌خنکینیت.

ناخۆ نازانم زالی شه‌وه یان شه‌رمه‌زاری رۆژه

که‌وا تاریکی رووی زه‌وی داپۆشیوه

له‌وه ده‌مه‌ی که‌ ده‌بێ رووناکی زیندوو ماچی بکات؟

پیره‌مێرد: نه‌وه‌ش شتیکی ناسروشتیه

وه‌ک نه‌وه‌ کاره‌ی که‌ کراوه. سێ شه‌مه‌ی رابردوو

بازیک له‌ په‌رگه‌ی ئاسمان ده‌خولایه‌وه

کونده‌بۆیه‌کی مشکگر راوی کرد و کوشتی.

رۆژ: هه‌روا نه‌سه‌په‌کانی ده‌نکه‌ن (شتیکی یه‌گجار سه‌یر و راسته‌قینه)

جوان و خۆش‌ره‌و و شای ره‌گه‌زی خۆیان بوون؛

تورندی و کتوی بووینه و له‌ ته‌ویله‌ خۆیان راته‌کاند و

هه‌لیان تیزاند و جووته‌یان ده‌هاویشته، دژی گوێراپه‌لی بوون،

* واته (حه‌فتا سال): له‌ سه‌رده‌می شیکسپیردا ژماردن به‌م شیوه‌یه‌ بوو.

War with mankind.

OLD MAN:

'Tis said they eat each other.

ROSSE:

They did so; to the amazement of mine eyes,
That look'd upon't-

[Enter Macduff.]

Here comes the good Macduff.-
How goes the world, sir, now?

MACDUFF:

Why, see you not?

ROSSE:

Is't known who did this more than bloody deed?

MACDUFF:

Those that Macbeth hath slain.

ROSSE:

Alas, the day!
What good could they pretend?

MACDUFF:

They were suborned:
Malcolm and Donalbain, the king's two sons,
Are stol'n away and fled; which puts upon them
Suspicion of the deed.

ROSSE:

'Gainst nature still:
Thriftless ambition, that wilt ravin up
Thine own life's means!--Then 'tis most like,
The sovereignty will fall upon Macbeth.

MACDUFF:

He is already named; and gone to Scone

دهتگوت شهر له گهل مروّف دهكهن.

پيرهميرد: دهلّين په كترين خواردووه.

روژ: بهلّی په بهرچاوی نه بله قمه وه

وايان كرد.

(ماكدفف دپته ژوور)

نه وه (ماكدفف) ی چاك هات -

گه ورهم، ئیستا دونیا له چیدایه؟

ماكدفف: بوچ، خوت نایبیتیت؟

روژ: ئایا زانرا كی نه و كاره چه په لهی كړدووه؟

ماكدفف: نه وانهی (ماكبیس) كوشتوونی.

روژ: حهیف، بو نه و روژگار!

چه ند چاك خوین پیشان ده دا؟

ماكدفف: نه وان هاندرابوون.

هه ردوو كوری شا، (مالكولم و دونالبین)

خوین دزیوته وه و هه لاتوون؛ نه وهش

وا دهكات گومان لیکراو بن.

روژ: نه وهش هه دژی سروشته:

حهزی به رزهفت نه كراو سه رچاوهی

ژیانی خوئی ده خواته وه! - كه واته زور پیده چیت

شاییتتی به (ماكبیس) ببرییت.

ماكدفف: ناودیریش كراوه و چوته (سكون)

To be invested.

ROSSE:
Where is Duncan's body?

MACDUFF:
Carried to Colme-kill,
The sacred storehouse of his predecessors,
And guardian of their bones.

ROSSE:
Will you to Scone?

MACDUFF:
No, cousin, I'll to Fife.

ROSSE:
Well, I will thither.

MACDUFF:
Well, may you see things well done there,--adieu!--
Lest our old robes sit easier than our new!

ROSSE:
Farewell, father.

OLD MAN:
God's benison go with you; and with those
That would make good of bad, and friends of foes!
[Exeunt.]

تا بکریته شا .

رؤز: تهرمی (دهنکه ن) له کوئییه؟

ماکدهف: بردرا بۆ (کۆلمی - کیل)

که گلکۆی پیروزی باو و باپیرانیان و
پاسهوانی ئیسک و پرووسکیانه .

رؤز: ئایا دهچیت بۆ (سکۆن)^(۹)؟

ماکدهف: نهخیر ، ئامۆزا ، من دهچمه (فایف) .

رؤز: چاکه ، رهنگه شتی باشتر لهوئ بدینی: - خواحافیز! -

بهلام دهرسم جله کۆنهکانمان له نوێکانمان ئاسانتر به بهرمان بکهن .

رؤز: خواحافیز، بابه .

پیرهمیترد: خواتان لهگهڵ لهگهڵ ههموو ئهوانه ی بۆ مه بهست
خراب دهکهنه چاک و دوژمن دهکهنه دۆست .

(دهرۆن)

(۹) سکۆن: شارێکی شاهانهی کۆنه، زۆر پێ دهچیت پایتهختی شانیشینی (بیکیته) ی جاران بوویته و دوو میل له سهرووی (بیرت) ههویه له سکۆتلهندا . (بهردی چاره نووس) لهوئیه و شاکانی سکۆتلهندا کاتی تاج لهسهرنان دادهنیشن . وا پروا دهکریته ئه مه (دۆشهکی یاقوب) بیته که له تهوراتدا ناوی هاتوو، شا ئیدواردی بهکهم سالی ۱۲۹۶ ئهوهی له کلیسای (ویست مینسته) له (لهندهن) درزیوو .

Act III

پەردەى سېئەم

Scene I

Forres. A Room in the Palace.

[Enter Banquo.]

BANQUO:

Thou hast it now, King, Cawdor, Glamis, all,
 As the weird women promised; and, I fear,
 Thou playedst most foully for't; yet it was said
 It should not stand in thy posterity;
 But that myself should be the root and father
 Of many kings. If there come truth from them,
 (As upon thee, Macbeth, their speeches shine),
 Why, by the verities on thee made good,
 May they not be my oracles as well,
 And set me up in hope? But hush; no more.

[Sennet sounded. Enter Macbeth as King;
 Lady Macbeth as Queen; Lennox, Ross,
 Lords, and Attendants.]

دېھەنسى يەكەم

فۆرىس، ژوورېكى ناو كۆشك

(بانكو) دېتە ژوورەوہ

بانكو: ئېستا بە خۆت ھەموو شتېكىت

شا و كۆدۆ و گلىمسىت،

وہك چۆن ژنانى چارەنووس بەلئىيان پى داي، بەلام دەرسم

يەگجار بە خراپى بە ئەنجامت گەياندېت، كەچى گوترا

بۆ نەوہكانت نامىنئەتەوہ؛

من خۆم دەبمە رەگ و باوكى

كۆمەلە شاىەك، ئەگەر راست بكن

(وہك چۆن قسەكانيان بەسەر تۆوہ - ماكبېس - دەرەوشېنەوہ)،

بۆچ ئەو راستىيانەى لەگەل تۆ نوانديان

نەبنە سروس بۆ منىش و

ئاواتم بۆ بەئىننە دى؟ بەلام، كرىپە، بەسە(۱۰).

(دەنگى كەرنا دى. ماكبېس وەك شا و خاتوو ماكبېس

وہك شارژن دېتە ژوور؛ لىنكۆس، رۆز، گەرەپپاوان و

ياوہرەكان بە دوايانەوہن).

(۱۰) لە كىتېبى (ھۆلنشىد) دا كە شىكسپېر چىرۆكى ئەو شانۆيىيەى لى وەرگرتووہ (بانكو) ش لە تاوانى كوشتنى شادا بەشدارە. بەلام لەبەرئەوہى شا (جىمىزى يەكەم) كە نەوہى بانكو بوو چەند سالىك پىش نووسىنى ئەو شانۆيىيە ھاتە سەر تەختى سكوئەلەندا و ئىنگلئەرا بۆيە شىكسپېر ناچار بوو بەرئەزەوہ مامەلە لەگەل ئەو بابەتە بكات. ھەروا لەبەر چەند ھۆيەكى درامى شىكسپېر بانكو و ماكبېس دەكاتە دوو كەسى دژ بە يەك و تەنھا ماكبېس و خانمەكەى لە تاوان بەشدارن، جا لەو قسەيەى بانكو ديارە كە ئەو ھەموو شتېك لەبارەى تاوانەكەوہ دەزانئەت، بەلام لەبەر ئارەزووى خۆى نايدركىنئەت.

MACBETH:

Here's our chief guest.

LADY MACBETH:

If he had been forgotten,
It had been as a gap in our great feast,
And all-thing unbecoming.

MACBETH:

[To Banquo] To-night we hold a solemn supper, sir,
And I'll request your presence.

BANQUO:

Let your highness
Command upon me; to the which my duties
Are with a most indissoluble tie
For ever knit.

MACBETH:

Ride you this afternoon?

BANQUO:

Ay, my good lord.

MACBETH:

We should have else desired your good advice,
(Which still hath been both grave and prosperous)
In this day's council; but we'll take to-morrow.
Is't far you ride?

BANQUO:

As far, my lord, as will fill up the time
'Twixt this and supper: go not my horse the better,
I must become a borrower of the night,
For a dark hour or twain.

MACBETH:

Fail not our feast.

ماکبېس: ئەوھتا میوانی سەرھکیمان.

خاتوو ماکبېس: گەر لە بیر بکرا بوایە

دەبوووە کەلینیک لە شایلوغانە کەمان و

یە کجار ناشایستەش دەبوو.

ماکبېس: (بۆ بانکو) ئەمشەو ئاھەنگیکی شاھانەمان دەبیت، گەرەم،

جا من داوات لێ دەکەم ئامادەبیت.

بانکو: با خاوەن شکۆتان

فەرمانم پێ بکات، ئەرکی منیش

بە پەيوەستییکی یە کجار توند

هەتا هەتایە بە ئێوھو بەستراوھتەوھ.

ماکبېس: ئەمڕۆ پاش نیوھەرۆ دەکەوینتە ڕێ؟

بانکو: بەلێ گەرەم.

ماکبېس: وانەبووایە حەزمان دەکرد لە کۆیوونەوھێ ئەمڕۆدا

گویمان لە ئامۆژگارییەکانت ببوایە

(کە هەم بە جێ و هەم بە سوودن)، بەلام با سبەھێ بیت.

زۆر دوور دەڕۆیت؟

بانکو: گەرەم ئەوھندە دوور دەڕۆم

تا نانی ئێوارەم پێ دەچیت. ئەگەر ئەسپەکانم خێرا نەڕۆن

دەبێ یە ک دوو سەعاتیش

لە تاریکی شەو وەبەر بدەم.

ماکبېس: لەو شایلوغانە دووانە کەوینت.

BANQUO:

My lord, I will not.

MACBETH:

We hear our bloody cousins are bestowed
In England and in Ireland; not confessing
Their cruel parricide, filling their hearers
With strange invention: but of that to-morrow;
When therewithal we shall have cause of state
Craving us jointly. Hie you to horse: adieu,
Till you return at night. Goes Fleance with you?

BANQUO:

Ay, my good lord: our time does call upon's.

MACBETH:

I wish your horses swift and sure of foot;
And so I do commend you to their backs.
Farewell.--

[Exit Banquo.]

[To the Lords] Let every man be master of his time
Till seven at night; to make society
The sweeter welcome, we will keep ourself
Till supper time alone: while then, God be with you!

[Exeunt Lady Macbeth, Lords, Ladies, etc.]

[To an Attendant] Sirrah, a word with you: attend those
men

Our pleasure?

ATTENDANT:

They are, my lord, without the palace gate.

MACBETH:

Bring them before us. *[Exit Attendant.]*- To be thus is nothing;
But to be safely thus:--our fears in Banquo.

بانکو: گه ورهم، دوانا که وم.

ماکبیس: بیستوومه نامؤزا خوین ریژه کانمان

له ئینگلته را و ئیرله ندا گیرساونه ته وه؛ پی له تاوانی

دلرّه قانه ی باوک کوژیان نانین و گوپی خه لک

پری درؤو ده له سه ی سهر ده که ن. به لام سبه ی له م باره یه وه و

له باره ی چهند بابه تیکی ولاتمان که زور پیویستی به هردوو کمانه

دهدوین. خیرا سواری ئه سپه که ت به،

تا شه و ده که ریته وه خوا حافیز. فلینس له که لت دیت؟

بانکو: به ئی سه روه ری چاکم؛ ئه و کاره پیویستی به هردوو کمانه.

ماکبیس: هیوادارم ئه سپه کانتان خویش برؤن، ههنگاوان توند هه ئین

پیم خویشه له سه ر پشتیان خویش رابویرن.

خوا حافیژتان بی،

(بانکو دهروات)

(بو گوره پیاوان) تا سه عات هه وتی شه و هه رکه سه

سه ره سه ته بو خوئی: تا یه کدی دیتنه وه مان خویش و

به له زه تتر بیت، ئیمه تا وه ختی شیو به ته نیا ده بین،

تا ئه وکات خواتان له که ل.

(خاتوو ماکبیس و گوره پیاوان و ئه وان ی دی دهرؤن)

(بو پاکاریک) کوره، بزانه، با ئه و پیاوانه چاوه ریتم بن

تا ماوهم ده بیت بیانینم؟

پاکارمه: گه ورهم ئه وان له و دیوی دهرگای کۆشکه وه ن.

ماکبیس: بیانیه نه لامان. (پاکارمه دهروات) - ئه وها بیت هیچ نییه،

به لام گرینگ ئه وه یه به سه لامه تی وابیت. - ترسی ئیمه له بانکو

Stick deep; and in his royalty of nature
 Reigns that which would be feared: 'tis much he dares;
 And, to that dauntless temper of his mind,
 He hath a wisdom that doth guide his valour
 To act in safety. There is none but he
 Whose being I do fear: and under him,
 My genius is rebuked; as, it is said,
 Mark Antony's was by Caesar. He chid the sisters
 When first they put the name of king upon me,
 And bade them speak to him; then, prophet-like,
 They hailed him father to a line of kings:
 Upon my head they placed a fruitless crown,
 And put a barren sceptre in my gripe,
 Thence to be wrenched with an unlineal hand,
 No son of mine succeeding. If't be so,
 For Banquo's issue have I filed my mind;
 For them the gracious Duncan have I murdered;
 Put rancours in the vessel of my peace
 Only for them; and mine eternal jewel
 Given to the common enemy of man,
 To make them kings, the seed of Banquo kings!
 Rather than so, come, fate, into the list,
 And champion me to the utterance!--Who's there?--
 [Re-enter Attendant, with two Murderers.]
 [To the Attendant] Now go to the door, and stay there till we
 call.
 [Exit Attendant.]

زۆر قوول و رهگاژۆیه، ئاکاری بهرز و بلندی شایانهی
 وا دهکات لئی بترسین؛ ئەو زۆر بویر و نهترسه،
 ئازایهتی کهسیتی و هوشمهندی ئەو،
 لهگهڵ ئەو ژیرییهی که رابهری ئەو ئازایهتییهی دهکات
 وای لئ دهکات به سهلامهتی بجوولیتهوه. جگه لهو
 کهسی دی نییه لئی بترسم، ههروا له بهرامبهه ئه ودا
 بیر و تواناییم لاوازن و ههرده لئی
 هی (مارک ئەنتونی)یه له بهرامبهه قهیسهدا؛ ئەو له جادووگه رهکانی راخوپی
 که یه کهم جار ناوی شایان پیم به خشی
 داوای لئ کردن قسهی لهگهڵ بکهن، ئینجا پیغه مبه رئاسا
 وهک باوکی کۆمه لیک شا سلاویان لئی کرد،
 ئەوان تانجیکی بی بهریان له سهرم نا و
 داردهستیکی زریکیان له چنگم نا،
 پاشان به دهستی یه کینکی له خۆم نه بوو له چنگم ده ربینری،
 هیچ کوریکم نییه تا جیم بگریته وه. ئەگه ر وابیت
 میتشکی خۆم بۆ نه وهکانی بانکو پيس کردوه؛
 بۆ ئەوانیش (دهنکه ن)ی به خشندهم کوشت؛
 تهنه ا بۆ ئەوان جامی هیمنی خۆم پر تالیتی
 کردوه، گه وهه ری سه رمه دی خۆم
 به دوژمنی سه رجه می مرۆف (*) به خشی
 تا نه وهکانی بانکو بکه مه شا!
 لهگهڵ ئەوه شدا، دهی چاره نووس وه ره مهیدان و
 تا سه ر یارم به! - کئی له ویتیه؟ -
 (پاکاره که لهگهڵ دوو پیاوکوژ دیته ژوور)
 (بۆ پاکاره که) ئیستا، برۆ لای ده رگا و له وئ به تا بانگت ده کهم -
 (پاکاره که ده پروات)

(*) مه بهستی له شهیتانه.

All by the name of dogs: the valued file
 Distinguishes the swift, the slow, the subtle,
 The house-keeper, the hunter, every one
 According to the gift which bounteous nature
 Hath in him closed; whereby he does receive
 Particular addition, from the bill
 That writes them all alike: and so of men.
 Now, if you have a station in the file,
 Not i' the worst rank of manhood, say it;
 And I will put that business in your bosoms,
 Whose execution takes your enemy off;
 Grapples you to the heart and love of us,
 Who wear our health but sickly in his life,
 Which in his death were perfect.

SECOND MURDERER:

I am one, my liege,
 Whom the vile blows and buffets of the world
 Have so incensed that I am reckless what
 I do to spite the world.

FIRST MURDERER:

And I another,
 So weary with disasters, tugged with fortune,
 That I would set my life on any chance,
 To mend it or be rid on't.

MACBETH:

Both of you
 Know Banquo was your enemy.

BOTH MURDERERS:

True, my lord.

هه موویان به ناوی سهگ ناو نراون، ئەو لیسته به راوردکارییه بایه خداره
 خیرا و سست و ناسک و مالپاریز و راوکه هر یه که
 به و به هره یه ی سر و شتی به خشنده پی داون لیک جیا ده کاته وه.
 به مهش هه یه که لای ئیمه ناویکی سه ربار به پیی ئاکاری خوی
 و هه ده گریت، به لام ئەو لیسته یه هه موویان به جو ریک ناو ده بات،
 هه مان شتیش به رام بهر مروث راسته.

ئیسنا ئەگه شوینیکتان له ناو ئەو لیسته یه دا هه یه و
 له خراپترین پله ی پیاوه تیدا نین، بیلین!
 منیش ئەو کاره ده خه مه ناو سینه تان و
 به جیبه جی کردنی دوژمنه که تان له ناو ده بات،
 ئیوهش به دل و هه روونمانه وه ده نووسینیت و
 تا ئەو له ژیاندا مابیت ناته واو و نه ساغه و
 به مردنی چاک ده بیته وه.

دوهم پیاو کوژ: گه وره من یه کیکم

که له قه و شه قی پیسی زه مانه
 وای ره تاندووم بی باک بم

له وه ی ده یکم بۆ تۆ له سه ندنه وه له دنیا.

یه کهم پیاو کوژ: منیش یه کیکم دیم

کاره سات وای پرووکاندووم و به خت وای لی توند کردووم

که ژیان خۆم ده خه مه سه هه ریکه وتیک

تا چاک ببمه وه یان لی ی رزگار بم.

ماکیس: هه ردووکتان ده زانن

که (بانکو) دوژمنتانه.

هه ردوو پیاو کوژ: راسته، گه وره.

MACBETH:

So is he mine; and in such bloody distance,
That every minute of his being thrusts
Against my near'st of life; and though I could
With barefaced power sweep him from my sight,
And bid my will avouch it, yet I must not,
For certain friends that are both his and mine,
Whose loves I may not drop, but wail his fall
Who I myself struck down: and thence it is
That I to your assistance do make love,
Masking the business from the common eye
For sundry weighty reasons.

SECOND MURDERER:

We shall, my lord,
Perform what you command us.

FIRST MURDERER:

Though our lives--

MACBETH:

Your spirits shine through you. Within this hour at most,
I will advise you where to plant yourselves;
Acquaint you with the perfect spy o' the time,
The moment on't; for't must be done to-night
And something from the palace; always thought
That I require a clearness; and with him,
(To leave no rubs nor botches in the work)
Fleance his son, that keeps him company,
Whose absence is no less material to me
Than is his father's, must embrace the fate
Of that dark hour. Resolve yourselves apart:
I'll come to you anon.

ماکبیس: دوژمنی منیشه؛ هه روا کینه په کی وا توندم له دلدايه

که هه خوله کيکي ماني ناو هه ناوم ده کولت؛
هه چهنده به ئاشکرا ده توانم به هيز له بهر چاوم بيسر مه وه و
بليتم مافي خوم بوو و وابکه م، که چي له بهر خاتري
دوست و براده راني هه ردو و کمان نابي وابکه م
چونکه نامه وي خوشه ويستيان بدورينم. سه ره پاي نه وهش
ده بي بلا ليمه وه بو مرگي نه و که سه ي خوم ده يکوژم.
نينجا بويه له يارمه تي ئيوه دا خوشه ويستي ده بينم و
له بهر گه لي هوي گرنگ نه و کاره
له چاوي هه موو خه لک ده شارمه وه.

دوهم پياوکوژ: گه وره م فه رمانت چي بيت

جيبه جي ده که ين.

دوهم پياوکوژ: هه چهنده ژيانيشمان -

ماکبیس: روختان له جهسته تانا ددره وشيته وه. هه له و کاتر مي ره دره ننگه دا

ناموژگاريتان ده که م له کوبي خو مه لاس بدن و

له پي راسترين سيخوړ باشترين کات و ساتتان پي ده ليم

چونکه ده بي نه و کاره هه ئيمشه و بکريت و

له جيپه کي که ميک دوور له م کوښکه و هه ميشه نه وه تان له بير بي

من ده مه وي له و کاره به پاکی ده رېچم: نابي له گه ل نه ودا

(هيچ که م و کوري و شپړ پوييه ک له و کاره) به جي به پلري،

(فلينس) ي کورپيشي که له گه ليدايه

نه ماني نه و بو من له هي باوکی

که متر نييه، ده بي روويه رووي چاره نووسي

نه و ساته تاره ببېته وه. هه که سه و برياري خو تان بدن،

هه ئيستا ديمه وه لاتان.

BOTH MURDERERS:

We are resolved, my lord.

MACBETH:

I'll call upon you straight: abide within.

[Exeunt Murderers.]

It is concluded: Banquo, thy soul's flight,

If it find heaven, must find it out to-night.

[Exit.]

دوهم پياوڪوژ: گهرهه نيمه پرياري خويمان داوه.

ماڪييس: ههه نيسا دهنيرمه دواتان: له ناوهه بميننهوه-

(پياوڪوژهكان دهرون)

روحت فريوه و کوتاييته نهى (بانكو)

گهر به ههشتى بى، بيدوزهوه ههه نه مشو.

(دهروات)

Scene II

The same. Another Room in the Palace.

[Enter Lady Macbeth and a Servant.]

LADY MACBETH:

Is Banquo gone from court?

SERVANT:

Ay, madam, but returns again to-night.

LADY MACBETH:

Say to the king, I would attend his leisure

For a few words.

SERVANT:

Madam, I will.

[Exit.]

LADY MACBETH:

Nought's had, all's spent,

Where our desire is got without content:

'Tis safer to be that which we destroy,

Than, by destruction, dwell in doubtful joy.

[Enter Macbeth.]

How now, my lord! why do you keep alone,

Of sorriest fancies your companions making,

Using those thoughts which should indeed have died

With them they think on? Things without all remedy

Should be without regard: what's done is done.

MACBETH:

We have scotched the snake, not killed it;

دیبه‌نی دووهم

هه‌مان شوین، ژووریکی دی ناو قه‌لا

خاتوو ماکبیس و ته‌یانیک دینه ناوه‌وه.

خاتوو ماکبیس: ئه‌ری (بانکو) له ده‌ربار رویشتوو؟

ته‌یان: به‌آی، خانم، به‌لام ئیمشه‌و دیته‌وه.

خاتوو ماکبیس: به‌شا بلای ده‌مه‌وی بۆ چه‌ند قسه‌یه‌ک

که‌میک له کاتی وه‌رگرم.

ته‌یان: باشه، خانم.

(ده‌پوات)

خاتوو ماکبیس: هیچمان نه‌کرد، هه‌مووی دۆرا

ئه‌وه‌ی ناواتمان بوو پووچ ده‌رچوو،

چاکتره‌ ئه‌و شته‌ بیت که تیکی ده‌شکینیت

له‌وه‌ی به‌تیکشکاندن بکه‌ویته‌ ناو به‌خته‌وه‌ری گومانای.

(ماکبیس دینه ژوور)

ئیس‌تا چۆنیت گه‌وره‌م؟ بۆ وا ته‌نیایت،

تالترین بیر و ئه‌ندۆ هاورپیتن و

ئه‌و بیرانه‌ی ده‌بوا مردبان سه‌ری تی کردوویت و

بیریان لی ده‌که‌پته‌وه؟ ئه‌و شتانه‌ی بی چاره‌ن

پیویسته له بیربکرتین: ئه‌وه‌ی بوو بوو.

ماکبیس: ئیمه‌ ماره‌که‌مان بریندار کرد و نه‌مانکوشت:

She'll close, and be herself; whilst our poor malice
 Remains in danger of her former tooth.
 But let the frame of things disjoint. Both the worlds suffer,
 Ere we will eat our meal in fear, and sleep
 In the affliction of these terrible dreams
 That shake us nightly. Better be with the dead
 Whom we, to gain our peace, have sent to peace,
 Than on the torture of the mind to lie
 In restless ecstasy. Duncan is in his grave;
 After life's fitful fever he sleeps well;
 Treason has done his worst: nor steel, nor poison,
 Malice domestic, foreign levy, nothing,
 Can touch him further.

LADY MACBETH:

Come on;
 Gently my lord, sleek o'er your rugged looks;
 Be bright and jovial among your guests to-night.

MACBETH:

So shall I, love; and so, I pray, be you:
 Let your remembrance apply to Banquo;
 Present him eminence, both with eye and tongue:
 Unsafe the while, that we
 Must lave our honours in these flattering streams;
 And make our faces vizards to our hearts,
 Disguising what they are.

LADY MACBETH:

You must leave this.

MACBETH:

O, full of scorpions is my mind, dear wife!

چاک دهبیتهوهو وهک خوئی لی دیتهوه؛ کهچی رقی بهستهزمانمان
 لهبهردم ترسی ددانی جارانی دهمینیتهوه.
 با ههموو شتیک لیک بترزیت، زهوی و ئاسمان تیک و پیک بچن
 بهرلهوهی ئیمه له ترسدا بژین و
 له نیو نازاری ئهوه خهونه ترسناکانهه شهوانه
 راماندهچلهکین بخهوین. باشتره لهگهله ئهوه مردووانه بین
 که خاموشمان کردن بۆ وهدهستهینانی ئهوه پله و پایانه
 لهوهی لهسهه حیسابی نازاری میتشک
 له شادییهکی بی نارامدا بخهوین. (دهنکه) لهگۆری خویدایه
 ئیستا دواي ژیانیکی چالاک و گهرم و گور باش دهخهویت؛
 خهیانهت خراپترین کاری خوئی کرد: نه شمشیر و نه ژهر،
 نه کینهی ناوخوئی، نه لهشکری دهرهوه و
 نه هیچی دی لهوانه پیی دهگهن.

خاتوو ماکبیس: وهره؛

سهروهی دلفراوانم، کهمیک ناگات له رهنگ و رووی گۆراوت بیت.
 ئیمشهوه له ناو میوانهکانت دلخوش و بهکهیف به.
ماکبیس: وا دهکهه، گیانهکهه: بویه ههز دهکهه توش وابیت:
 ناگات له (بانکو) بیت،
 به چاو و بهدهم لهگهله ئهوه به پایهبهزری بجوولیهوه،
 وا پی دهچیت ئیستا جیگامان لهق بیت
 بویه دهبی رومهتی خویمان له جوگهلهی کوزکیشیدا بشوین و
 روخسارمان بکهینه دهمامکی دلمان و
 راستی خویمانی پی بشارینهوه.

خاتوو ماکبیس: دهبی تۆ واز لهو بیرانه بینیت.

ماکبیس: ئوه، ژنه نازایهکهه، میتشکم پری بیرى دپیشکینه

Thou know'st that Banquo, and his Fleance, lives.

LADY MACBETH:

But in them nature's copy's not eterne.

MACBETH:

There's comfort yet; they are assailable;
Then be thou jocund. Ere the bat hath flown
His cloistered flight, ere to black Hecate's summons,
The shard-borne beetle, with his drowsy hums,
Hath rung night's yawning peal, there shall be done
A deed of dreadful note.

LADY MACBETH:

What's to be done?

MACBETH:

Be innocent of the knowledge, dearest chuck,
Till thou applaud the deed. Come, seeling night,
Scarf up the tender eye of pitiful day;
And, with thy bloody and invisible hand,
Cancel and tear to pieces that great bond
Which keeps me pale!--light thickens; and the crow
Makes wing to the rooky wood:
Good things of day begin to droop and drowse;
Whiles night's black agents to their preys do rouse.
Thou marvell'st at my words: but hold thee still;
Things bad begun make strong themselves by ill.
So, pr'ythee, go with me.

[Exeunt.]

تۆ دەزانیت (بانقۆ) و (فلینس) دەژین.

خاتوو ماکیبیس: بە لām ئەوان تاسەر هەر نامین.

ماکیبیس: هیشتا خۆشییه که له وه دایه ئەوان بەر هیرشن:

که واته دلخۆش به. بهرله وهی شه مشه مه کویره به ناو
دا لانه کاندایه لفریت؛ پیش ئەوهی قالونچهی ناو ته پکان
که به فنگه ی خه وبردهیه وه زهنگی باویشک لی بدات
بۆ به دهنگه وه چوونی بانگه وازی (هیکیت) ی به دکار،
کاریکی یه گجار رهش وه ئەنجام دهگه یه نریت.

خاتوو ماکیبیس: چی دهکریت؟

ماکیبیس: گیانه کهم، باشتهر هیچ له و کاره نه زانیت

تا ئە وکاته ی چه پله ی بۆ لی ده دهیت. وهره، ئە ی شه وه زهنگ،

په ردهیه کی تاریک به سهر چاوی ناسکی رۆژی به سه زمان داکیشه و

به دهستی نادیار و خویناویت

ئە و ریکه وتنه مه زنه ی من له ترسان زهره دهکات

پووچه ل بکه وه و پارچه پارچه ی بکه! - روناکی ته لخ و تار ده بی و

قه لیش بۆ دارستانی شه وانیه ی بالداران له با لده دات،

شته چاکه کانی رۆژ شو ر ده بنه وه و وه نه وز ده دن،

که چی بوونه وهره ره شه کانی شه و بۆ نیچیره کانیان راده بن.

تۆ سهرت له قسه کانم سوورماوه، به لām تارامت بی،

شتی به خراپی دهست پی بکات به خراپی خوی به تین دهکات

جا تکات لی ده کهم وهره.

(دهرۆن)

Scene III

The same

A Park , with a road leading to the Palace.

[Enter three Murderers.]

FIRST MURDERER:

But who did bid thee join with us?

THIRD MURDERER:

Macbeth.

SECOND MURDERER:

He needs not our mistrust; since he delivers
Our offices and what we have to do
To the direction just.

FIRST MURDERER:

Then stand with us.
The west yet glimmers with some streaks of day:
Now spurs the lated traveller apace,
To gain the timely inn; and near approaches
The subject of our watch.

THIRD MURDERER:

Hark! I hear horses.

BANQUO:

[Within.] Give us a light there, ho!

SECOND MURDERER:

Then 'tis he; the rest
That are within the note of expectation
Already are i' the court.

FIRST MURDERER:

His horses go about.

دیمه نسی سییهم

هه مان شوین

ویستگه یه ک، ریگه یه کی لیوه ده چپته کوشک.

سی پیاو کوژ دینه ناوه وه

یه که م پیاو کوژ: کی به توی گوت له گه لمان بیت؟

سییهم پیاو کوژ: ماکبیس.

دوهم پیاو کوژ: پیویست به وه ناکات گومانی لی بکهین

له کاتیکدا نهو باش ئیشی ئیمه ده زانیت و

له هه موو شتیکی ئیمه ناگاداره.

یه که م پیاو کوژ: ده که واته له گه لمان به.

هیشتا چند تاله رووناکییه ک له لای روژاوا ده بریسکینه وه:

ئیستا ریویاری له کاروانی شهو به جیماو خیرا نه قیزه لی ددات

تا له کاتیکی دیاریکراودا بگاته قوناغ؛ نه وهی ئیمه ش

چاوه ری ده کهین وا نزیک ده که ویتته وه.

سییهم پیاو کوژ: گوئی شل کهن، گویم له دهنگی نه سپانه.

بانکو (له ناوه وه): هو، رووناکییمان بو پیکه ن.

دوهم پیاو کوژ: که واته خو به تی؛ نه وانی دی

که له لیستی داوه ت کراواندان

وا له ناو ده رباردان.

یه که م پیاو کوژ: نه سپه کانی به ره و دوا بایاندا یه وه.

THIRD MURDERER:

Almost a mile; but he does usually,
So all men do, from hence to the palace gate
Make it their walk.

SECOND MURDERER:

A light, a light!

THIRD MURDERER:

'Tis he.

FIRST MURDERER:

Stand to't.

BANQUO:

[*To Fleance*] It will be rain to-night.

FIRST MURDERER:

Let it come down.

[*The First Murder strikes out the light while the others assault Ban-
quo.*]

BANQUO:

O, treachery! Fly, good Fleance, fly, fly, fly!
Thou mayst revenge. [*To the Murderer*] O slave!
[*Dies. Fleance escapes.*]

THIRD MURDERER:

Who did strike out the light?

FIRST MURDERER:

Was't not the way?

THIRD MURDERER:

There's but one down: the son is fled.

SECOND MURDERER:

We have lost
Best half of our affair.

FIRST MURDERER:

Well, let's away, and say how much is done.

[*Exeunt.*]

سټیهم پیاوکوژ: نزیکه‌ی میلیک لیتمان دووره، به‌لام ئه‌ویش

وهک هه‌موو که‌سیکی دی لیروهه تا بهر دهرگه‌ی

کوژشک به پی دهروات.

(بانکو دی و فلینس مه‌شخه‌لیکی له دهسته)

دوهم پیاوکوژ: روژناکی، روژناکی.

سټیهم پیاوکوژ: خو‌یه‌تی .

یه‌که‌م پیاو کوژ: ئاماده‌بن.

بانکو: (بو فلینس) ئه‌مشه‌و دهباریت.

یه‌که‌م پیاو کوژ: با بباریت^(۱۱).

(پیاوکوژی یه‌که‌م روژناکی ده‌کوژینیتته‌وه و ئه‌وانی دی

هه‌لده‌کوژنه سه‌ر بانکو)

بانکو: ئو، خیانه‌ت! ئه‌ی (فلینس) ی نازیز راکه، راکه، راکه، راکه!

تو ره‌نگه‌ تۆله‌م بکه‌پته‌وه—(بو پیاو کوژه‌که) ئه‌ی نامه‌رد!

(ده‌مریت، فلینس راده‌کات)

سټیهم پیاوکوژ: کئ بوو روژناکی کوژانده‌وه؟

یه‌که‌م پیاو کوژ: وا دانه‌نرابوو؟

سټیهم پیاوکوژ: ته‌نهما یه‌کئیک کوژرا، کوژه‌که‌ی رایکرد.

ئیمه‌ چاکترین به‌شی

دوهم پیاوکوژ: کاره‌که‌مان له ده‌ست چوو.

یه‌که‌م پیاو کوژ: باشه، بابروژین و بلئین چیمان کرد.

(ده‌روژن)

(۱۱) واته، با باران بباریت، هه‌روا واته، با لیدان به‌سه‌ریدا بباریت.

Scene IV

A Room of state in the Palace.

A banquet prepared, [Enter Macbeth, Lady Macbeth, Rosse, Lennox, Lords, and Attendants.]

MACBETH:

You know your own degrees: sit down. at first and last,
The hearty welcome.

LORDS:

Thanks to your majesty.

MACBETH:

Ourself will mingle with society,
And play the humble host.
Our hostess keeps her state; but, in best time,
We will require her welcome.

LADY MACBETH:

Pronounce it for me, sir, to all our friends;
For my heart speaks they are welcome.
[Enter first Murderer to the door.]

MACBETH:

[To lady macbeth] See, they encounter thee with their
hearts' thanks.--
[To the Company] Both sides are even: here I'll sit i' the midst:
Be large in mirth; anon we'll drink a measure
The table round. *[To the Murderer]* There's blood upon thy face.

MURDERER:

'Tis Banquo's then.

دیمه‌نی چواردهم

دیوه‌خانیکى گه‌وره له کۆشکدا

خوان ئامادهیه، ماکبیس و خاتوو ماکبیس و رۆز و
لینۆکس و لۆرد و پاکاره‌کانیان دینه ناوه‌وه.

ماکبیس: ئیوه پله‌ویایه‌ی خۆتان ده‌زانن، له‌م سه‌ره‌وه
تا ئه‌وسه‌ر دابنیشین، پر به‌ دل به‌ خیربێن.

لۆرده‌کان: سوپاسی به‌ پیرتان ده‌که‌ین.

ماکبیس: ئیمه‌ش له‌ گه‌ل ئیوه تیکه‌ل ده‌بین و

وه‌ک خانه‌خوێیه‌کی خاکه‌را ره‌فتار ده‌که‌ین.

خانمی خانه‌خوێمان له‌سه‌ر کورسی خوێه‌تی و دواتر

داوای به‌خیره‌هاتنتانی لێ ده‌که‌ین.

خاتوو ماکبیس: گه‌وره‌م، له‌ جیاتی من، له‌ دل‌ه‌وه

به‌خیره‌هاتنی هه‌موو دۆستانمان بکه‌.

(یه‌که‌م پیاوکوژ دیته‌ لای ده‌رگا)

ماکبیس: (بۆ خاتوو ماکبیس) بروانه، ئه‌وانیش له‌ دل‌ه‌وه

سوپاست ده‌که‌ن.

(بۆ خه‌لکه‌که‌): هه‌ردوو به‌ر وه‌ک یه‌کن: من لێره له‌ ناوه‌راست

داده‌نیشم. به‌ دلێ خۆتان رابوێرن، هه‌ر ئیستا جامیک

به‌ ده‌وری میزه‌که‌دا ده‌گیڕین. (بۆ پیاو کوژه‌که‌) ده‌موچاوت به‌ خوێنه‌.

پیاوکوژ: که‌واته‌ هی بانکۆیه‌.

MACBETH:

'Tis better thee without than he within.
Is he despatched?

MURDERER:

My lord, his throat is cut; that I did for him.

MACBETH:

Thou art the best o' the cut-throats; yet he's good
That did the like for Fleance: if thou didst it,
Thou art the nonpareil.

MURDERER:

Most royal Sir,
Fleance is 'scaped.

MACBETH:

[Aside] Then comes my fit again: I had else been perfect;
Whole as the marble, founded as the rock;
As broad and general as the casing air:
But now I am cabined, cribbed, confined, bound in
To saucy doubts and fears. *[To the Murderer]* But Banquo's safe?

MURDERER:

Ay, my good lord: safe in a ditch he bides,
With twenty trenched gashes on his head;
The least a death to nature.

MACBETH:

Thanks for that--
[Aside] There the grown serpent lies; the worm that's fled
Hath nature that in time will venom breed,
No teeth for the present.- *[To the Murderer]* Get thee gone; tomorrow
We'll hear, ourselves, again.

[Exit Murderer.]

ماكبیس: باشتره لهسه روخساری توپه نهک له ناو ئه ودا،
فتتان کرد؟

پیاوکوژ: گه وره به دهستی خوځم کوشتم.

ماكبیس: تو باشترین پیاوکوژی، به لام ئه وهی

(فلینس) ی کوشتبا ئه و چاک بوو: وات کردبا

بی هاوتا دهبوویت.

پیاوکوژ: گه وره هی هره شکۆدارم

(فلینس) هه لات.

ماكبیس: (به لابه لابی) ئینجا دهردهکه م لی دپته وه: وانه بوایه بی خهوش بووم،

ته و او بووم وهک مه پمه، جیگیر وهک که فر

به ره لا و نازاد وهک هه وای سه سه زمان.

که چی ئیستا دیلی دهستی گومان و ترسانم،

گیراوم و تیا موم. - (بو پیاوکوژ). به لام (بانکو) ساغه؟

پیاوکوژ: به لی، سه ره وهی په سندهم، به ساغی له ناو قورتیک راکشاوه

بیست شهقی له سه ری کراوه

بچووکتینیان به سه بو مراندنی.

ماكبیس: سوپاس بو ئه مه: -

(به لابه لابی) پیره مار له وئی راکشاوه: ئه و کرمه ی هه لاتووه

هه رچه نده ئیستا بی ددانه.

دوایی سروشت ژه هری لی دهرسکینیت (بو پیاوکوژ) برۆ!

سبه ی به ته نیا گوئی له قسه ت ده گرم.

(پیاوکوژه که ده روات)

LADY MACBETH:

My royal lord,
 You do not give the cheer: the feast is sold
 That is not often vouched, while 'tis a-making,
 'Tis given with welcome. To feed were best at home.
 From thence, the sauce to meat is ceremony;
 Meeting were bare without it.

MACBETH:

Sweet remembrancer!--
 Now, good digestion wait on appetite,
 And health on both!

LENNOX:

May it please your highness sit?

MACBETH:

Here had we now our country's honor roof'd,
 Were the grac'd person of our Banquo present;
 [*The Ghost of Banquo rises, and sits in Macbeth's place.*]
 Who may I rather challenge for unkindness
 Than pity for mischance!

ROSSE:

His absence, Sir,
 Lays blame upon his promise. Please't your highness
 To grace us with your royal company?

MACBETH:

The table's full.

LENNOX:

Here is a place reserved, Sir.

MACBETH:

Where?

LENNOX:

Here, my good lord. [*Macbeth notices the ghost*]

خاتو ماكبېس: سه‌روه‌ری گه‌وره‌م

نوشت به کهس نه‌به‌خشی و سفره‌ی و به‌گیانی کهس ناکه‌ویت
 چونکه ده‌بوايه ناوناوه به خیرهاتنیان لی بکرا‌بوايه،
 باستر بوو له مالّ بیان‌خوار‌دبوايه.
 قسه‌ی خو‌شی سه‌ر خواردن، له مالّ به‌ده‌روه، مه‌زه‌ی خو‌شیه،
 هاتنه داوه‌تی به‌بی‌ئم قسانه بو‌شه.

ماكبېس: ئه‌ی وه‌بیره‌وه‌هینی شیرینم-

ئیس‌تا خو‌راک‌یکی چاک چاوه‌رپی وه گیان که‌وتنتانه؛
 نو‌شی گیانی هه‌موو لایه‌ک بیت.

لینوکس: هه‌ز ده‌که‌ن به‌ریتان دانیشن؟**ماكبېس: هاتبا (بانکو)ی دل‌و‌قان لیره‌بایه، ئیس‌تا هه‌موو**

پیاوه شه‌ره‌فمه‌نده‌کانی ولاتمان له‌ژیر ئه‌و ساپیت‌ده‌بوون.
 (تارمایی بانکو دیته ژور و له شوینی ماكبېس داده‌نیشیت)
 من پتر گله‌یی له بی وه‌فاییه‌که‌ی ده‌که‌م
 له‌وه‌ی ریکه‌وت له‌گه‌لی بی به‌زه‌یی بووه.

رۆز: گه‌وره‌م نه‌هاتنی

گله‌یی دینیته سه‌ر په‌یمان‌که‌ی، هه‌ز ده‌که‌ن به‌ریتان
 به ئاماده‌بوونی شاهانه‌تان ناوی خوا له خوارده‌که‌هین؟

ماكبېس: خوان پره‌و جیگا نه‌ماوه.**لینوکس: گه‌وره‌م، لیره شوینیکت بۆ گیراوه.****ماكبېس: له کوئی؟****لینوکس: لیره، سه‌روه‌ری چاکم. (ماكبېس هه‌ست به تارماییه‌که‌هه‌کات)**

ئەوھ چىيە وا له بهر پىزتان دەكات تىك بچن؟

ماكبېس: كىھاتان واتان كر دووه؟

گورھپاوان: چى ، سەرورەرى چاكام؟

ماكبېس: (بو تارمايىيەكە): ناتوانيت بلّيت من وام لى كر دوويت.

چىدى بسكە خويناويىيەكانت بوّم مهله قىنەوه.

رۆز: جوامىران، هەلسن، بهر پىزيان ناتەواوه.

خاتوو ماكبېس: هاوړپىيانى هېژا، مه بزوين پياوه كه م زور جار واى لى ديت و

هەر له گەنجىتييه وهش وابوو؛ تكايه جىگير بن؛

لپهاتنه كهى كه م خايه نه؛ له چاو ترووكا نىكدا

وهك خوئى لى ديتەوه. ئەگەر نيوه زور زهينى بدەنى

خراپترى لى دەكەن و ئەم سوژه دريژ دەكەنهوه؛

بخون و گوپى پى مه دەن. - (بو ماكبېس) توش پياوويت؟

ماكبېس: به لى، پياويكى نازاش، ئەوهى ئىستا من

تەماشاي دەكەم شەيتانىش لى دەترسيت.

خاتوو ماكبېس: قسەى فش!

ئەوه تەنيا رەنگدانەوهى ترسى خوئە:

ئەوه ئەو خەنجەرە هەواكىشەيه كه خوئ گوتەنى

بەرەو (دەنكەن) دەبىردىت، ئۆه! ئەو ترس و راچلەكىنانەت

(فشەن له چاو ترسى راستەقىنە) زور چاك دەبنە

چىرۆكى بەرئاگردانى زستانەى ئافرەتان

كه داپىره پان بوى گىراپنەوه. شەر مه!

بو وا رەنگ و روخسارت گۆراوه؟

تۆ هەر به راستى سەيرى كورسييه ك دەكەيت.

What is't that moves your highness?

MACBETH:

Which of you have done this?

LORDS:

What, my good lord?

MACBETH:

[To the Ghost] Thou canst not say I did it: never shake

Thy gory locks at me.

ROSSE:

Gentlemen, rise; his highness is not well.

LADY MACBETH:

Sit, worthy friends. My lord is often thus,

And hath been from his youth: pray you, keep seat;

The fit is momentary; upon a thought

He will again be well: if much you note him,

You shall offend him, and extend his passion:

Feed, and regard him not.--[To Macbeth] Are you a man?

MACBETH:

Ay, and a bold one, that dare look on that

Which might appal the devil.

LADY MACBETH:

O proper stuff!

This is the very painting of your fear:

This is the air-drawn dagger which, you said,

Led you to Duncan. O! these flaws, and starts,

(Impostors to true fear) would well become

A woman's story at a winter's fire,

Authorized by her grandam. Shame itself!

Why do you make such faces? When all's done,

You look but on a stool.

MACBETH:

[To the lords] Pr'ythee, see there! behold! look! lo!

how say you?--

Why, what care I? [To the Ghost] If thou canst nod, speak too.--

[To the lords] If charnel houses and our graves must send

Those that we bury back, our monuments

Shall be the maws of kites.

[Ghost disappears.]:

LADY MACBETH:

What, quite unmanned in folly?

MACBETH:

If I stand here, I saw him.

LADY MACBETH:

Fie, for shame!

MACBETH:

Blood hath been shed ere now, i' the olden time,

Ere humane statute purged the gentle weal;

Ay, and since too, murders have been performed

Too terrible for the ear: the time has been,

That, when the brains were out, the man would die,

And there an end; but now they rise again,

With twenty mortal murders on their crowns,

And push us from our stools. This is more strange

Than such a murder is.

LADY MACBETH:

My worthy lord,

Your noble friends do lack you.

MACBETH:

[To lady Macbeth] I do forget:--

[To the Lords] Do not muse at me, my most worthy friends;

ماکیٹس: (بؤ گہورہ پیاوان) تکایہ برواننہ ئیرہ! پروانن! سہیر کہن! بؤ!

چؤن وا دلئیت؟

بؤچ ، باکم بہ چیبیہ؟ (بؤ تارمایبیہ کہ) مادام سہر دلہ قینیتہ وہ، قسہش بکہ

(بؤ گہورہ پیاوان) ئہ گہر مردووخانہ و گؤرہ کانمان ناچاربن

نیژراوہ کانمان بنیرنہ وہ،

دہبی کہ لاشمان دہر خواردی کؤلاران بدہین.

(تارمایبیہ کہ ون دہبیت)

خاتو ماکیٹس: چی! لہ گہ وجیتیشدا زؤر ناپیاوانہیت؟

ماکیٹس: ئیرہ بوہستم دہیبینم.

خاتو ماکیٹس: پفاہ! شہرم بکہ!

ماکیٹس: ہہر لہ کؤنہ وہ بہرلہ وہی یاسای مروٹانہ

کؤمہ لگہ خاوین بکاتہ وہ.

بہ لئ ہہر لہو دہمہ وہ کوشتنی وا کراوہ

کہ باسکردنی زؤر ترسناکہ.

ئہو دہمہی کہ میٹشک دہپرژا، مروٹ دہمرد و

ئہوہش کؤتایی بوو. کہ چی ئیستا لہ بیست جئیان

سہر پر زام و شہق دہکری و راست دہبنہ وہ،

دین ئیمہش لہ سہر کورسیہ کانمان پال پیوہ دہنن؛

ئہمہ لہ خؤیدا زؤر لہ کوشتنہ کہ سہیرترہ.

خاتو ماکیٹس: ئہی سہر وہری ہیژام

ہاوری ماقوولہ کانت پیویستیان بہ تویہ.

ماکیٹس: (بؤ خاتو ماکیٹس): بہ راستی لہ بیرم چوو بوو۔

(بؤ گہورہ پیاوان) ہاوری ہہرہ ہیژاکانم، سہیرتان پیم نیت،

I have a strange infirmity, which is nothing
To those that know me. Come, love and health to all;
Then I'll sit down.--Give me some wine, fill full.--
I drink to the general joy o' the whole table,
And to our dear friend Banquo, whom we miss:
Would he were here!

[Re- enter Ghost]

To all, and him, we thirst,
And all to all.

LORDS:

Our duties, and the pledge.

MACBETH:

[To the Ghost] Avaunt! and quit my sight! let the earth hide thee!
Thy bones are marrowless, thy blood is cold;
Thou hast no speculation in those eyes
Which thou dost glare with!

LADY MACBETH:

[To the Lords] Think of this, good peers,
But as a thing of custom: 'tis no other,
Only it spoils the pleasure of the time.

MACBETH:

What man dare, I dare:
Approach thou like the rugged Russian bear,
The armed rhinoceros, or the Hyrcan tiger;
Take any shape but that, and my firm nerves
Shall never tremble: or be alive again,
And dare me to the desert with thy sword;
If trembling I inhabit then, protest me

من ناتواوییهکی سهیرم ههیه. له لای ئهوانه ی دهمناسن
ئهوه هیچ نییه. وهرن، خو شه ویستی و نوش بۆ هه مووان،
ئینجا من داده نیشم. - هه ندی مهیم بدهری، پری بکه: -
من بۆ خو شی هه موو میزه که دهخومه وه،
هه روا بۆ هاویری ئازیزم (بانکو) که له گه لمان نییه،
خوزگه لیره بوایه.

(تارماییه که دیته وه)

به خو شی هه مووان و ئه و. ئیمه بۆ خو شی
هه موو لایه که دهخوینه وه.

گهره پیاوان: بۆ ئه رک و په یمانمان!

ماکیس: (بۆ تارماییه که): لاچۆ! له بهر چاوم برۆ! دهک زهوی بتباته وه!

ئیسکت بی مؤخ و خوینت سارده.

هیچ مانایه که له چاوانتا نین

که له روخسارتا دهترووسکینه وه.

خاتوو ماکیس: (بۆ گهره پیاوان) هاوشانانی خاس،

تهنیا وهک شتیکی ئاسایی بییری لی بکه نه وه، هه ر ئه وهنده یه و بهس،
که چی خو شییه کانمان لی تیک ده دات.

ماکیس: ئه وه ی پیاو بیویریت بیکات، من پیی دهویرم:

تۆ وهره پیش وهک ورچی تیسکنی روسیا،

یان یه کشاخه ی زریدار، یان پلنگی هه رجانی (۱۲)

یاخود به هه ر شیوه یه کی دی جگه له مه وهره، دهماره تونده کانم

هه رگیز ناله رزن: یان ئه گه ر زیندوو بیته وه و

بویری داوام لی بکه یه له چۆلاییدا شه ره شمشیر بکه یه؛

ئه گه ر ئه وسا له رزیم و لیت نه گه رام وا بکه یه

(۱۲) هه رجانی، هه ریمیک بوو له هه ریمه کانی ئیمپراتوریه تی فارسی جارن.

The baby of a girl. Hence, horrible shadow!
Unreal mockery, hence!

[Ghost disappears.]

Why, so;--being gone,
I am a man again.--Pray you, sit still.

LADY MACBETH:

[To Macbeth] You have displaced the mirth, broke the good
meeting,
With most admired disorder.

MACBETH:

Can such things be,
And overcome us like a summer's cloud,
Without our special wonder? You make me strange
Even to the disposition that I owe,
When now I think you can behold such sights,
And keep the natural ruby of your cheeks,
When mine are blanched with fear.

ROSSE:

What sights, my lord?

LADY MACBETH:

[To the Lords] I pray you, speak not; he grows worse
and worse;
Question enrages him. At once, good-night:--
Stand not upon the order of your going,
But go at once.

LENNOX:

Good-night; and better health
Attend his majesty!

LADY MACBETH:

A kind good-night to all!

[Exeunt all Lords and Attendants.]

ناوم بنی بووکۆکهی کیژان. لیره برۆ، هه‌ی تارمایی ترسناک!
هه‌ی گالته‌جاری ناراسته‌قینه، برۆ!-

(تارماییه‌که ون ده‌بیت)

بوچ، وا، - ئیستا که رویشیتیت

بوومه‌وه پیاو- تکایه، ریک دانیشن.

خاتوو ماکیس: (بو ماکیس) تو خوشییه‌که‌ت لی گۆرین، نه‌و کۆبوونه‌وه

چاکه‌ت به‌بی سه‌روبه‌ریه‌کی سه‌یر لی تیکداین.

ماکیس: ناخۆ ده‌کری شتی وا

به‌بی سه‌رسورمانییه‌کی تایبه‌ت وه‌ک هه‌وری هاوینان

به‌سه‌رماندا تپه‌ریت؟ تو وام لی ده‌که‌یت

ته‌نانه‌ت له‌ سروشتی خوشم نامۆیم،

له‌ کاتیکدا وا ده‌بینم تو ده‌توانیت دیمه‌نی وا بدینی و

سه‌ر کولمت به‌ یاقووتی سوور نه‌خشاییت،

هه‌ر که‌ هی من له‌ ترسان سپی بووه‌.

رۆز: چ دیمه‌نیک، گه‌وره‌م؟

خاتوو ماکیس: (بو گه‌وره‌ پیاوان): تکاتان لی ده‌که‌م، قسه‌ مه‌که‌ن،

خراپتر و خراپتری لی دیت؛

پرسیار تووره‌ی ده‌کات. هه‌ر ئیستا، شه‌وتان باش :-

له‌ سه‌ر ری و ره‌سمی خواحافیزی مه‌وه‌ستن ،

هه‌ر یه‌کسه‌ر برۆن .

لینۆکس: شه‌وباش، ته‌ندروسستییه‌کی باشتیش

بو خاوه‌ن شکۆ :

خاتوو مه‌کیس: شه‌ویکی خوش بو هه‌مووان .

(گه‌وره‌ پیاو و پاکاران ده‌رۆن)

MACBETH:

It will have blood, they say, blood will have blood:
Stones have been known to move, and trees to speak;
Augurs, and understood relations, have
By magot-pies, and choughs, and rooks, brought forth
The secret'st man of blood.--What is the night?

LADY MACBETH:

Almost at odds with morning, which is which.

MACBETH:

How say'st thou, that Macduff denies his person
At our great bidding?

LADY MACBETH:

Did you send to him, sir?

MACBETH:

I hear it by the way; but I will send:
There's not a one of them but in his house
I keep a servant fee'd. I will to-morrow,
(And betimes I will) to the weird sisters:
More shall they speak; for now I am bent to know,
By the worst means, the worst. For mine own good,
All causes shall give way: I am in blood
Stepped in so far that, should I wade no more,
Returning were as tedious as go o'er:
Strange things I have in head, that will to hand;
Which must be acted ere they may be scann'd.

LADY MACBETH:

You lack the season of all natures, sleep.

MACBETH:

Come, we'll to sleep. My strange and self-abuse
Is the initiate fear that wants hard use:--
We are yet but young in deed.

[Exeunt.]

ماکبیس: ده لاین ئەو خوینی دەوێت ، خوین خوینی دەوێت؛

زانراوه بەرد بجمن، دار بدوین؛

بەختخوین و پەیوەندەکانی

بە قە لە باجکە و قەل و قە لە پرەش

نەهینتیرین پیاو کوژیان دۆزیووەتەوێ . شەو چ وەختە ؟

خاتوو ماکبیس: لە گەڵ بەیانی شەریانە، کەس نازانی کامیان کامیە .

ماکبیس: رات چییە سە بارەت بە (ماکدەف)

کە خۆی لە فەرمانمان دەدزیتەوێ؟

خاتوو ماکبیس: گەرەم، بەدواتدا ناردبوو؟

ماکبیس: دەینتێرم و ئەوێ پێشم گوتی بە پێکەوت بیستوومە .

کە سێک نییە لەوان کە من نۆکەرێکم

لە مایان بە کرێ نەگرتیبت . من سبەیی

زوو دەچمە لای خوشکانی چارەنووس

ئەوان پترم پێ دەلێن؛ چونکە من بریارم داوێ

بە خراپترین رێگا خراپترین کاروبار بزانی .

بۆ چاکەیی خۆم هەموو رێبەک کراوێهێوێ . من لەناو خوین

زوو دوور رویشتووم کە دەبێ چیدی نەپۆم،

گەرانی وەشەم وەک چوونەپێش هەر سەختە .

شتی سەیرم لە مێشکدایە کە دەبێ دەستم

بیانکات، پێش ئەوێ بیران لێ بکەمەوێ .

خاتوو ماکبیس: بخەو، تۆ بە هاراتی هەموو سروشتکێت کەمە .

ماکبیس: وەرە با بنووین، خۆ خەڵەتاندن و نەزانی

ترسی تازە کارێکە و پێویستە سەختتر خۆی لێ رابینم،

هێشتا ئێمە لەو کارانەدا نوین .

(دەرۆن)

Scene V

The heath

[Thunder. Enter the three Witches, meeting Hecate.]

FIRST WITCH:

Why, how now, Hecate? you look angrily.

HECATE:

Have I not reason, beldams as you are,
Saucy and overbold? How did you dare
To trade and traffic with Macbeth
In riddles and affairs of death;
And I, the mistress of your charms,
The close contriver of all harms,
Was never called to bear my part,
Or show the glory of our art?
And, which is worse, all you have done
Hath been but for a wayward son,
Spiteful and wrathful; who, as others do,
Loves for his own ends, not for you.
But make amends now: get you gone,
And at the pit of Acheron
Meet me i' the morning: thither he
Will come to know his destiny.
Your vessels and your spells provide,

دېمەنسى پېنجام

چۆلايىيەكە

گرمەيە ، سى جادووكەر دېن (ھېكېت) دەبېن .
يەكەم جادووكەر: چىيە ، ھېكېت ، ئەو چىتە؟ تووپرە دياريت .

ھېكېت: پېرېژنان ، ناھەقم كە ئىوھمانان

وا بى شەرم و چاوقايىم؟ چۆن بوو ويران

لەگەل ماكبېس بكن چەند و چوون

لە مەتەل و كاروبارى مەرگ بدوون ،

منيش كە گورەھى جادووكانتانم ،

پلاندانەرى نەپنى گشت خراپەكانتانم ،

قەت داوام لى نەكرا رۆلى خۆم بېينم ،

يان مەزنىي ئەو ھونەرەھى خۆم بنوئىم؟

لەوھش خراپتر ، ھەموو ئەوھى كە كردتان

تەنيا بۆ منالېكى خۆپەرست و ركن بوو بردتان ،

دل پرقين و تۆلەسىنەو ھەك ھەر كەسىكى دى ،

ھەمووى بۆ خۆيەتى و چى بۆ ئىوھ لى نايەتە دى .

بەلام چاكى دەكەينەوھ دەئىستا برون

لەوئى لەناو قوولايى رووبارى ئەكېرون^(۱۲)

بەپانى بمىينەوھ: ئەو دەگاتە ئەوئى

سەرەنجام و دوارپوژى خۆى لىتان دەوئى

ئامان و جادووتان ئامادە بكن ،

(۱۲) رووبارىكە لە دۆزەخ .

Your charms, and everything beside.
 I am for the air; this night I'll spend
 Unto a dismal and a fatal end.
 Great business must be wrought ere noon:
 Upon the corner of the moon
 There hangs a vaporous drop profound;
 I'll catch it ere it come to ground:
 And that, distilled by magic sleights,
 Shall raise such artificial sprites,
 As, by the strength of their illusion,
 Shall draw him on to his confusion:
 He shall spurn fate, scorn death, and bear
 His hopes 'bove wisdom, grace, and fear:
 And you all know, security
 Is mortals' chiefest enemy.

[Music and song within, "Come away, come away" &c.]

Hark! I am call'd; my little spirit, see,
 Sits in a foggy cloud and stays for me.

[Exit.]

FIRST WITCH:

Come, let's make haste; she'll soon be back again.

[Exeunt.]

ئەفسوون و چى دى پىويستە رىكى بخەن.
 من دەچمە ناو با، ئەمشەو وا دەبەمەسەر
 بۆ مەبەستىكى ناخۆش و مردەنى رىگا دەگرمەبەر:
 بەر لە نيوەرۆ دەبى كارى مەزن بكرىت،
 لە گۆشەى كونجىكى مانگ جىبەجى بكرىت.
 لەوى دلوپىكى ھەلمىن زۆر شوپۆتەو
 دەيگرمەو بەر لەوھى بۆ زەوى بەربىتەو:
 ئەمەش بە فىلىكى ئەفسوونى دلوپىنرايە
 ئەجندەى وا دەستكرد لەوى پەيدايە،
 بە تواناي بەھەلەبردن و ئەندىشەبازى
 بەرەو سەرلېشىوان رايدەكيشىنە وازى.
 ئەو گالتە بە چارەنووس دەكات، فشه دەكا بەمردن و نەمان
 ئاواتەكانى پى گرینگترە لە ژىرى و شەرەف و ترسان
 ئىوھش باش دەزانن كە لەخۆ دلىيايى
 دوژمنى سەرەككيبە بۆ مرۆقى دونيايى
 (گۆرانى (وەرە، وەرە) ھتد لە ناوھو دەگوترىت)
 گوئى بگرن! وا بانگم دەكات: لە رۆحى گچكەم بپروانە
 لە ناو ھەورىكى تەم و مزاوى بۆم چاوەروانە.
 (دەرۆن)
يەكەم جادوگر: وەرە، با خىرا كەين: ئەو زوو دىتەو.
 (دەرۆن)

Scene VI

Somewhere in Scotland

[Enter Lennox and another Lord.]

LENNOX:

My former speeches have but hit your thoughts,
Which can interpret further: only, I say,
Thing's have been strangely borne. The gracious Duncan
Was pitied of Macbeth:--marry, he was dead:--
And the right valiant Banquo walked too late;
Whom, you may say, if 't please you, Fleance killed,
For Fleance fled. Men must not walk too late.
Who cannot want the thought, how monstrous
It was for Malcolm and for Donalbain
To kill their gracious father? damned fact!
How it did grieve Macbeth! did he not straight,
In pious rage, the two delinquents tear
That were the slaves of drink and thralls of sleep?
Was not that nobly done? Ay, and wisely too;
For 'twould have angered any heart alive,
To hear the men deny't. So that, I say,
He has borne all things well: and I do think,
That had he Duncan's sons under his key,
(As, an't please heaven, he shall not,) they should find

دیهانی شاهام

شوینیکی سکوتله‌ندا

لینوکس و گوره پیاویکی دی دین.

لینوکس: قسه‌کانی پیشووم ته‌نیا بیریکی به می‌شکتا هی‌نا،

که ده‌کری پتر لیک بدرینه‌وه: ته‌نیا من ده‌لیم،

شته‌کان زور سه‌یر پرووده‌دن. (ده‌نکه‌ن) ی به‌خشنده

ماکبیس به‌زهی پیدا هاته‌وه:-- به‌مه‌ریه‌م، نه‌و مردبوو:--

هه‌روا (بانکو) ی به‌راستی نازا زور دره‌نگ ده‌گه‌را؛

ره‌نگه‌گر هرز به‌هیت بتوانی بلپی (فلینس) کوشتوویه‌تی،

چونکه (فلینس) رای کرد، پیاو نابی زور دره‌نگ بگه‌پیت.

نایا که‌س بیرناکاته‌وه چه‌ند درندانه‌بوو

(مالکوالم) و (دونالین) باوکی به‌خشنده‌یان

بکوژن؟ وای له‌م راستییه‌نه‌فره‌تییه!

نای نه‌وه (ماکبیس) ی چه‌ند دلته‌نگ کرد! نه‌و نه‌بوو به‌کسه‌ر

له‌رقیکی ناییندارانه‌دا هه‌ردوو تاوانباری

نقوومی خوارده‌نه‌وه و دونیای خه‌و پهل پهل کرد؟

نایا نه‌وه مه‌ردانه‌نه‌کرا؟ به‌لی به‌ژی‌ریش کرا؛

چونکه که نه‌وان ده‌یانگوت له‌وه به‌رپرس نین

دلی هه‌مووان پر قین ببوو. بویه ده‌لیم

نه‌و هه‌موو شتیکی به‌چاکی کردوو هه‌و من بیر ده‌که‌مه‌وه

نه‌گه‌ر هه‌ردوو کورانی (ده‌نکه‌ن) ی به‌رده‌ست بکه‌وتایه

(خوا نه‌کات وایی) تیی ده‌یگاندن

What 'twere to kill a father; so should Fleance.
 But, peace!--for from broad words, and 'cause he fail'd
 His presence at the tyrant's feast, I hear,
 Macduff lives in disgrace. Sir, can you tell
 Where he bestows himself?

LORD:

The son of Duncan,
 From whom this tyrant holds the due of birth,
 Lives in the English court and is received
 Of the most pious Edward with such grace
 That the malevolence of fortune nothing
 Takes from his high respect. Thither Macduff
 Is gone to pray the holy king, upon his aid
 To wake Northumberland, and warlike Siward:
 That, by the help of these, (with Him above
 To ratify the work,) we may again
 Give to our tables meat, sleep to our nights;
 Free from our feasts and banquets bloody knives;
 Do faithful homage, and receive free honours,
 All which we pine for now. And this report
 Hath so exasperate the king that he
 Prepares for some attempt of war.

LENNOX:

Sent he to Macduff?

LORD:

He did: and with an absolute "Sir, not I,"
 The cloudy messenger turns me his back,
 And hums, as who should say, "You'll rue the time
 That clogs me with this answer."

باوک کوژی مانای چپییه؛ (فلینس) یش هه روا .
 به لام، له سه رخۆ!- هه ره له بهر قسه ی ئاشکراو
 نه هاتنه شایلوغانی زۆردار؛ بیستوومه
 که (ماکدهف) بهر رقی ئەو که وتوووه: گه ورهه پیم نالیی
 خۆی له کوئی ناوه؟

گه وره پیاو: کورپی (دهنکه ن)

که ئەو زۆرداره مافی ژبانی لای زهوت کردوو،
 له ناو دهرباری ئینگلیزیدا ده ژیت؛ هه روا له لایه ن
 (ئیدوارد) ی هه ره ئاییندار پیتشوازی لای کراوه، به خو شیییه کی وا
 که به دبه ختی هیج له ریزوپایه ی که م نه کردۆته وه، (ماکدهف)
 چۆته ئه وئ و له پادشای پیروژ پاراوه ته وه
 میری (نۆرزه مبه ره له ند) یاخی بکات و (سیوارد) ی جهنگاوه ری
 وه گه ل بدات و به یارمه تی (ئه وه ی سه ره سه رمان*) به لکو وه ک جاران
 گوشت له سه ره میزمان بیت و خه و بگه رپته وه شه وانمان و
 چه قۆی خویناوی له گوڤه ند و خو شیمان دوور بخریته وه؛
 دلسۆزی راسته قینه بنوینین و رۆمه تی پیاوی ئازادمان هه بیت،
 ئه وه ی ئیستا بو ی ده تلپینه وه. جا ئەو هه و آله
 شای ئەوه نده تووره کردوو
 که خۆی بو شه ر ناماده بکات.

لینۆکس: ناردییه دوا ی (ماکدهف)؟

گه وره پیاو: ناردی: به (گه وره م، نایه م) یکی به گجاری وه لامی دایه وه و
 په یامبه ری نارازی پشتی تی کردو
 بو لاندی وه ک بلت «تۆ ئەم جار ه
 له وه په شیمان ده بیته وه که به و وه لامه ده ستت به روومه وه ناوه»

(* مه به ست له خودایه .

LENNOX:

And that well might
Advise him to a caution, to hold what distance
His wisdom can provide. Some holy angel
Fly to the court of England, and unfold
His message ere he come; that a swift blessing
May soon return to this our suffering country
Under a hand accursed!

LORD:

I'll send my prayers with him.

[Exeunt.]

لینوکس: جا رهنګه ئه و زور چاک

تی گهیبیت ناگای له خوبیت و نه و دوریه بگریته بهر
که ژیرییه که ی پی دهبه خشیت. خوزگه فریشته یه کی پیروز
بو دهریای نینگلته را بفریت و پیش هاتنه وهی نه و په یامه ی پی بگه یه نیت
چونکه رهنګه بهم زوانه خیر و خوشییه کی خیرا
به سهر نه و ولاته نازار چه شتووه ماندا بباریت
که له ژیر دهستیکی نه فهرتی دا دهنالینیت!
گوره پیاو: منیش نرای خومی پیدا دهنیرم.
(دهرون)

Act IV

پهردہ چوارہم

Scene I
A dark cave

In the middle, a Caldron Boiling.

[Thunder. Enter the three Witches.]

FIRST WITCH.

Thrice the brinded cat hath mewed.

SECOND WITCH.

Thrice; and once the hedge-pig whined.

THIRD WITCH.

Harpier cries:--'tis time, 'tis time.

FIRST WITCH.

Round about the caldron go;
In the poisoned entrails throw.--
Toad, that under cold stone,
Days and nights has thirty-one
Sweltered venom sleeping got,
Boil thou first i' the charmed pot!

ALL.

Double, double, toil and trouble;
Fire, burn; and caldron, bubble.

SECOND WITCH:

Fillet of a fenny snake,
In the caldron boil and bake;
Eye of newt, and toe of frog,
Wool of bat, and tongue of dog,
Adder's fork, and blind-worm's sting,
Lizard's leg, and howlet's wing,

دیمه‌نی یه‌که‌م

ئه‌شکه‌وتیکی تاریک

له ناوه‌راسته‌وه قازانیکی له‌کول هه‌یه

گرمه‌یه، سی جادووگر دین.

یه‌که‌م جادووگر: سی جار پشیل‌ه‌ی جینج‌میاواندی.

دووم جادووگر: سی جار و جاریک ژووژک زرووکانندی.

سییه‌م جادووگر: (هاریپەر)^(١٤) قیزانندی وه‌خته وه‌خت.

یه‌که‌م جادووگر: به دهوری قازاندا بسوورین،

هه‌ناوی ژاروی تی بهاوین:--

بوقی ژیر تاته به‌ردی سارد و سړی

که‌مت بووه سی شه‌و و سی روژی پر

له‌و ماوه‌یه‌دا ژاری کوشنده ده‌رده‌دا

ده‌بی ئه‌و یه‌که‌م‌جار بکولئ له قازانی جادوودا.

هه‌موویان: دووقات بکه‌وه ئه‌رک و هه‌ول

بسووتی، بلقده، قازان وه‌ره کول.

یه‌که‌م جادووگر: پارچه‌ی ماری ناو قور،

له‌ناو مه‌نجه‌ل بکولئ به‌گر:

چاوی قور‌ناویله‌ک و په‌نجه‌ی بوکان،

تووکی شه‌مشه‌مه‌کویره‌و زمانی سه‌گان،

فلیقه‌ی هه‌ژدر، چزووی کرمه‌کویره،

لاقی مارمیلکه، بالی کونده‌بوئی ساقه‌سووره،

(١٤) هاریپەر: بالنده‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یییه له شیوه‌ی ژنیکی بالداره.

For a charm of powerful trouble,
Like a hell-broth boil and bubble.

ALL:

Double, double, toil and trouble;
Fire, burn; and caldron, bubble.

THIRD WITCH:

Scale of dragon, tooth of wolf,
Witch's mummy, maw and gulf
Of the ravined salt-sea shark,
Root of hemlock digged i' the dark,
Liver of blaspheming Jew,
Gall of goat, and slips of yew
Slivered in the moon's eclipse,
Nose of Turk, and Tartar's lips,
Finger of birth-strangled babe
Ditch-delivered by a drab,
Make the gruel thick and slab:
Add thereto a tiger's chaudron,
For th' ingredients of our caldron.

ALL:

Double, double, toil and trouble;
Fire, burn; and caldron, bubble.

SECOND WITCH:

Cool it with a baboon's blood,
Then the charm is firm and good.

[Enter Hecate.]

HECATE:

O, well done! I commend your pains;
And everyone shall share i' the gains.

بۆ جادووی کیشه‌یه‌کی گه‌لی قوول

وهک شوږبای خه‌ستی شه‌یتان بکۆل.

هه‌موویان: دووقات بکه‌وه ئه‌رک و هه‌ول

بسووتی، بلقده، قازان وهره کۆل.

سیتیهم جادووگه‌ر: پووله‌که‌ی ئه‌ژده‌ها، ددانه گورگ؛

مۆمیای جادووگه‌ران، گه‌روو و ورگ

هی سه‌گه‌ماسی ده‌ریای سوږر،

ره‌گی گیژینگ هه‌لکه‌نرابی له شه‌وی کوږر؛

جگه‌ری جووله‌که‌ی گاور؛

زه‌رداوی بز، تۆیکلی داری (یوو)^(۱۵)

له مانگ گیراندا لپی که‌نرابیت زوو،

لووتی تورک، لپوی ته‌ته‌ر

په‌نجه‌ی مندالی شه‌وه‌به‌ر،

له قۆرتیکدا سۆزانییه‌ک فرپی دابیت،

ئه‌و مه‌ره‌گه‌یه‌ خه‌ست و لیچ کرابیت.

له‌گه‌ل گه‌ده‌ی پلینگ په‌له‌په‌ل

له‌ناو قازاندا ده‌که‌ین تیکه‌ل.

هه‌موویان: دووقات بکه‌وه ئه‌رک و هه‌ول

بسووتی، بلقده قازان وهره کۆل.

دووم جادووگه‌ر: سارد بکریته‌وه به خوینی مه‌یموون

ئه‌وسا چاک و به‌تینه ئه‌فسوون.

(هی‌کیت دینه ژوور)

هی‌کیت: ئۆ، ده‌ست خۆش! ستایشی ماندووویونتان ده‌که‌م،

هه‌مووشتان له‌و قازانج و سووده خه‌نی ده‌که‌م.

(۱۵) جۆره دره‌ختیکی سه‌وزه له‌سه‌ر قه‌بران ده‌رویت.

And now about the cauldron sing,
Like elves and fairies in a ring,
Enchanting all that you put in.
[Music and a song, "Black spirits," etc]

SECOND WITCH:

By the pricking of my thumbs,
Something wicked this way comes:-- [Knocking]
Open, locks,
Whoever knocks!

[Enter Macbeth.]

MACBETH:

How now, you secret, black, and midnight hags!
What is't you do?

ALL:

A deed without a name.

MACBETH:

I conjure you, by that which you profess,
Howe'er you come to know it, answer me:
Though you untie the winds, and let them fight
Against the churches; though the yesty waves
Confound and swallow navigation up;
Though bladed corn be lodged, and trees blown down;
Though castles topple on their warders' heads;
Though palaces and pyramids do slope
Their heads to their foundations; though the treasure
Of nature's germins tumble all together,
Even till destruction sicken, answer me
To what I ask you.

FIRST WITCH:

Speak.

SECOND WITCH:

Demand.

جا ئیستا گۆرانی بهو قازانهدا ههلبێن
وهک جنۆکهو پهری له بازندهدا بسورین
بفروسمیتن ئهوه مووهی تیایدا ده نین.
(مۆسیقا و گۆرانی "گیانه رهشهکان" هتد ده لێن)

دووم جادوگر: به چووزانهوهی لهش و سه ره په نهجهم
ههست به هاتنی شتیکی خراب ده کهم:-- (له ده رگادان)
ئه ی کلۆم بکریوه
بو هه ر که سیک بی له وئوه .

(ماکبیس دیته ژوور)

ماکبیس: ئه وه چیه، ئه ی پیره جادوگره ی نیوه شه وان!
ئه وه چی ده کهن؟

هه مووان: کاریکی بی ناوونیشان .

ماکبیس: ئه توخواو ئه وه کاره ی ده یکه ن ،

به وه به ره ره یه ی که هه ر چۆن بی بیزانن، وه لامم بده نه وه :

هه رچه نده ئیوه ره شه با به ره لا ده کهن و لێیان ده که رین

له دژی کلیسیایان بجه نگن، هه ر چه نده به شه پۆلی سه ره به که ف

که شتییان ده شیوین، هه لێیان ده لووشن؛

هه رچه نده ئیوه گو له که نم به زه وییه وه ده نووسین ،

ده رختان له ره که وه هه لده که نن؛

قه لایان به سه ر سه ری پاسه وانه کانیاندا ده رمین؛

سه ری کۆشک و قووچه که کان به ره و بناغه کانیان دا ده نه وین؛

که نجینه ی سه روشت تیک ده شیوین؛

تا را ده ی ئه وه ی رووخان له خۆی وه رس بیت. چ بپرسم وه لامم بده نه وه .

یه کهم جادوگر: قسه بکه

دووم جادوگر: داوا بکه .

THIRD WITCH:

We'll answer.

FIRST WITCH:

Say, if thou'dst rather hear it from our mouths,
Or from our masters?

MACBETH:

Call 'em, let me see 'em.

FIRST WITCH:

Pour in sow's blood, that hath eaten
Her nine farrow; grease that's sweaten
From the murderer's gibbet, throw
Into the flame.

ALL:

Come, high or low;
Thyself and office deftly show!
[Thunder. First Apparition, an armed Head.]

MACBETH:

Tell me, thou unknown power,--

FIRST WITCH:

He knows thy thought:
Hear his speech, but say thou nought.

APPARITION:

Macbeth! Macbeth! Macbeth! Beware Macduff;
Beware the Thane of Fife.--Dismiss me:--Enough.

[Descends.]

MACBETH:

Whate'er thou art, for thy good caution, thanks;
Thou hast harped my fear aright:--but one word more,--

FIRST WITCH:

He will not be commanded. Here's another,

سٽيهم جادوگر: وه لامت ددهينه وه.

يه كه م جادوگر: پيمان بلّٰى حه ز ده كه يت له ده مى نيمه بيستى،

يان له هى گوره كانمانه وه.

ماكيٽس: بانگيان بكن، دمه وئى بيانينم.

يه كه م جادوگر: خوئنى نه و مالوسه ي

كه نو كوده له ي خواردوه، له گه ل نه و به زه ي

كه له ئاره قه ي سه رپه تى سٽداره ي مرؤفكوژه وه گيراوه،

فرٽ بد ه ناو گر ه كه وه.

هموويان: له به رزان بئ يان نه وى

زوو بوئى به ديار بكه وى.

(گر مه، تا پوئى يه كه م، هى سه ريكي زرى داره)

ماكيٽس: نه ي هٽزى نه زانراو، پيم بلّٰى -

يه كه م جادوگر: نه و بيره كانت باش ده زانئت

گوئى لئ بگره ورته ت نه يه ت.

يه كه م تا پوئى: ماكيٽس! ماكيٽس! ماكيٽس! ئاگات له (ماكه ده ف) بئى،

ئاگات له سه ردارى (فايف) بئى - به سه، ليم بگه رئى.

(ده چٽه خوار)

ماكيٽس: تو هه ركئ بيت، سو پاس بو وريا كردنه وه كه ت:

تو به راستى ترسى منت زانى، به لام قسه يه كى ترم: -

يه كه م جادوگر: نه و به رفه رمان نايئت، نه وه يه كئى تره

Shall come against him.

[Descends.]

MACBETH:

That will never be:

Who can impress the forest; bid the tree

Unfix his earth-bound root? Sweet bodements, good!

Rebellion's head, rise never till the wood

Of Birnam rise, and our high-placed Macbeth

Shall live the lease of nature, pay his breath

To time and mortal custom.--Yet my heart

Throbs to know one thing: tell me,(if your art

Can tell so much,) shall Banquo's issue ever

Reign in this kingdom?

ALL:

Seek to know no more.

MACBETH:

I will be satisfied: deny me this,

And an eternal curse fall on you! Let me know:--

Why sinks that cauldron? and what noise is this?

[Hautboys.]

FIRST WITCH:

Show!

SECOND WITCH.

Show!

THIRD WITCH.

Show!

ALL.

Show his eyes, and grieve his heart;

Come like shadows, so depart!

[A show of eight kings the last with a

بهره و گرده بهرزه کانی (دهنزه نهن) نه پهت.

(دهچپته خوار)

ماکبیس: هه رگیز ئه و شته ناقه ومیت:

کي دهتوانی له دارستان رابخوریت؛

فه رمان به درهخت بکا رهگی پتهوی خوی هه لکیشیت؟ نوفلانه ی چاکه

یاخی مردوو هه رگیز نا راسن له و خاکه

تا دارستانی (بیرنام) نه جمیت، (ماکبیس) ی پایه بهرز

به ناسایی ده ژیت به بی ترس و لهرز

تا دوا هه ناسه ی ده داته ده ست کات و مه رگی سروشتی مروث.

هیشتا دلم توند لی دها بوزانینی ناقه شتیک، ئوف:

پیم بلین (ئه گهر ئیوه ئه وهنده ده زانن). ئایا روژی دی نه وه کانی (بانکو)

له و شانشینه فه رمان ره و ابن؟

هه موویان: داوای چی تر مه که.

ماکبیس: ده مه وی دلنیابم: ئه وه م پی نه لین

نه فره تیکی هه تا هه تایه تان لی بباریت! ده بلین؟

ئه و قازانه بو روو ده چیت؟ ئه و دهنگانه چ ده لین!

(دهنگی دووزه له دیت)

یه کهم جادوگر: ده رکه وه!

دووهم جادوگر: ده رکه وه!

سپیه م جادوگر: ده رکه وه!

هه موویان: وه ره بهر چاوی، دلی پر بکه له خه م.

وهک سپیه ر ده رکه وه، دوا یی برو خاترجه م.

[هه شت شا ده رده که ون، دوا یینیان ئاوتینه یه کی

glass in his hand; Banquo's Ghost following.]

MACBETH:

[To the First king in the show] Thou art too like the spirit of
Banquo; down! Thy crown does sear mine eyeballs:[To the second
king]and
thy hair, Thou other gold-bound brow, is like the first,
[To the Witches] A third is like the former, filthy hags!
Why do you show me this? a fourth!--Start, eyes!
What, will the line stretch out to the crack of doom?
Another yet!--A seventh!--I'll see no more!--
And yet the eighth appears, who bears a glass
Which shows me many more; and some I see
That twofold balls and treble sceptres carry.
Horrible sight!--Now I see 'tis true;
For the blood-boltered Banquo smiles upon me,
And points at them for his.--What! is this so?

FIRST WITCH:

Ay, sir, all this is so:--but why
Stands Macbeth thus amazedly?
Come, sisters, cheer we up his sprites,
And show the best of our delights;
I'll charm the air to give a sound,
While you perform your antic round;
That this great king may kindly say,
Our duties did his welcome pay.
[Music. The Witches dance, and then vanish with Hecate.]

له دسته: تارمايي (بانکو)يان له دوايه.

ماکبیس: (بو یه کهم پاشای دیمه نه که) تو زور به روحي (بانکو)

دهچیت: دهک پرووخی!

تانجه کهت گلینه ی چاوانم ده توو زینیته وه (بو دووم شا)

پرچی تو

نیو چهوانی زیرتیگیروای توش وهک هی یه کهمه:--

(بو جادو و گهران) سیتیهمیش وهک نه وانیتره: پیریژنه قوری قریژنینه

بو نه وهم پی پیشان دهنه؟-- چوارهمیش؟-- نه ی چاو بیینه!

چی! ئایا نه و ریژه تا روژی قیامت دریژ ده بیته وه.

یه کیکی دیش؟-- هه وه میمش؟-- چی دی نابینم:--

خو هه شته میمش دهر ده که ویت که ئا وینه یه کی له دسته و

که لیکي دیشم پی نیشان دعات؛ هه روا له دست هه ندیکیان

دووگو و دار دهستی سی دهسکی ده بینم

چ دیمه نیکی ترسناکه!-- ئیستا، ده بینم نه وه راسته،

چونکه (بانکو) ی پرچ خویناوی پیم ده خه نیته وه و

بو نه وه کانی خو ی په نجه م بو دریژ دهکات:-- چی! ئاخو واده بیت؟

یه کهم جادو و گهر: به لی گه وره م، هه موو نه مه واده بیت:-- به لام چیه

بوچ ماکبیس و نقوومی دهریای سه رسامییه؟

وهرن خوشکان، با دلی خو ش بکهین

چاکترین شادی پی نیشان بدهین.

من هه واکه دهر و سیمیم تاپر بی له دهنگ

که سه مای سهیری بو ده کهن تا نه بی دلته نگ،

به لکو نه و شایه گه وره یه بللی به خشن دانه

نه رکه کانمان بو به خیر هینانی وهکو شایانه.

(مؤسیقا، جادو و گره کان سه ما ده کهن و له گه ل هیکتیت ون دهن)

The very firstlings of my heart shall be
The firstlings of my hand. And even now,
To crown my thoughts with acts, be it thought and done:
The castle of Macduff I will surprise;
Seize upon Fife; give to the edge o' the sword
His wife, his babes, and all unfortunate souls
That trace him in his line. No boasting like a fool;
This deed I'll do before this purpose cool:
But no more sights! [*To Lenox*] Where are these gentlemen?
Come, bring me where they are.

[Exeunt.]

دهبی هره یه کهم شتی ناو دلم
بکه مه هره یه کهمی دهستم، ته نانهت هه ر ئیستا
بو ئه وهی تانجی کردار بنیمه سه ر بیره کانم و
له گه ل بیرکردنه و هدا بکرین: به سه ر قه لای (ماکدهف) داده ده م
ناوچه ی (فایف) ده گرم؛ ژن و مندال و
هه موو ئه و گیانه به دبه ختانه ی ده چنه وه سه ر ئه و
ده ده مه به رده می شمشیر. با وه ک گه و جان
چیدی خو ه لئه کیشم؛ بلیم وا ده که م. به رله وه ی هیوام سار دبیته وه
به لام نامه وی چیدی ئه و دیمه نانه ببینم! (بو لینوکس) کوا ئه و جوامیرانه
ده ی له کوین بمبه لایان.

(دهرۆن)

Scene II

Fife

A Room in Macduff's Castle.

[Enter Lady Macduff, her Son, and Ross.]

LADY MACDUFF:

What had he done, to make him fly the land?

ROSSE:

You must have patience, madam.

LADY MACDUFF:

He had none:

His flight was madness: when our actions do not,

Our fears do make us traitors.

ROSSE:

You know not

Whether it was his wisdom or his fear.

LADY MACDUFF:

Wisdom! to leave his wife, to leave his babes,

His mansion, and his titles, in a place

From whence himself does fly? He loves us not:

He wants the natural touch; for the poor wren,

The most diminutive of birds, will fight,

Her young ones in her nest, against the owl.

All is the fear, and nothing is the love;

As little is the wisdom, where the flight

So runs against all reason.

ROSSE:

My dearest coz,

I pray you, school yourself: but, for your husband,

دیهانی دووهم

ناوچهی فایف

ژوریک له قه لای ماکدهف.

خاتوو ماکدهف و کوردهکەیی و روژ دینه ژوور.

خاتوو ماکدهف: چی کردبوو تا له ولات رابکات؟

روژ: خانم دهبی تو ئارامیت هه بییت.

خاتوو ماکدهف: ئەو نهیبوو:

هه لاتنه کهی شیتی بوو: کاتیک کرداره کانمان

نامانکهن به خایهن، ترس وامان لی دهکات.

روژ: تو نازانیت

ئاخۆ ژیری بوو یان ترس بوو وای لی کرد.

خاتوو ماکدهف: ژیری! ژن و مندالی خۆی به جی بیلیت،

خان و مان و سامانی خۆی به جی بیلی و

هه لیت؟ ئەو ئیمهیی خووش ناویت:

ئەو ههستی سروشتی کهمه؛ چونکه فیسقه گوللهی بهسه زمان

که بچووکتترین بالندهیه له دژی کونده بو

بو به چکهی ساوای خۆی دهجهنگیت.

هه مووی ترسه، هیچی خووشه وستی نییه؛

ژیریشی هه به قهده ئەوهیه، ئەو هه لاتنه شی

دژی هه موو ژیرییه که.

روژ: ئامۆزای هه ره نازدارم،

تکام وایه دان به خۆتا بگریت: به لام میردت

He is noble, wise, Judicious, and best knows
 The fits o' the season. I dare not speak much further:
 But cruel are the times, when we are traitors,
 And do not know ourselves; when we hold rumour
 From what we fear, yet know not what we fear,
 But float upon a wild and violent sea
 Each way and move.--I take my leave of you:
 Shall not be long but I'll be here again.
 Things at the worst will cease, or else climb upward
 To what they were before. *[To her Son]* My pretty cousin,
 Blessing upon you!

LADY MACDUFF:

Fathered he is, and yet he's fatherless.

ROSSE:

I am so much a fool, should I stay longer,
 It would be my disgrace and your discomfort:
 I take my leave at once.

[Exit.]

LADY MACDUFF:

[To her Son] Sirrah, your father's dead;
 And what will you do now? How will you live?

SON:

As birds do, mother.

LADY MACDUFF:

What, with worms and flies?

SON:

With what I get, I mean; and so do they.

LADY MACDUFF:

Poor bird! thou'dst never fear the net nor lime,
 The pit-fall nor the gin.

پیاویکی چاک و ژیر و خاوهن ههسته،
 زۆر چاک له گهرو گیتچه لێ روژگار دهگات. ناوێرم پتر بلێم:
 به لام زهمانه دلر هقه کاتیک ئیمه خایه نین و
 به خوشمان نازانین؛ قسه و قسه لۆک
 دهمانترسین، ناشزانین له چی دهترسین
 که چی ئیمه سواری دهریایه کی سه رشیتی پر باهۆز بووین و
 بو هه لایه که بجوولین - . خوا حافیزت لێ دهکه م:
 زۆر دوور ناکه ومه وه و زوو دیمه وه ئیره .
 ئه گه شته کان به و خراپیه بگه ن یان ده وه ستن یان بهرز ده بنه وه و
 وه که جارانیان لێ دیته وه . (بو کوری ما که ده ف) ئامۆزای ژیکه لانه م
 خوا چاوی لیت بیت!

خاتوو ما که ده ف: باوکی هه بوو، وا ئیستا بی باوکه .

روژ: زۆر گه وجم گه ر له وه پتر بمینمه وه ،

چونکه ئه وه ده بیته مایه ی شه رمه زاری من و نار هه ته تی تو:

هه ر ئیستا ده رو م .

(ده پروات)

خاتوو ما که ده ف: (بو کوره که ی) کوره ، باوکت مردووه

ئینجا چی ده که یته؟ چون ده ژیت؟

کوره که: دایه ، وه کو بالندان .

خاتوو ما که ده ف: چی ، به کرم و میش و مه گه ز؟

کوره که: مه به ستم وایه ، هه رچی ده ستم بکه ویت، ئه وانیش هه ر وان .

خاتوو ما که ده ف: بالنده ی به سه زمان! ئه دی هه رگیز له دوا و دمکانه و

ته پکه و فاق ناترسیت؟

SON:
Why should I, mother? Poor birds they are not set for.
My father is not dead, for all your saying.

LADY MACDUFF:
Yes, he is dead: how wilt thou do for father?

SON:
Nay, how will you do for a husband?

LADY MACDUFF:
Why, I can buy me twenty at any market.

SON:
Then you'll buy 'em to sell again.

LADY MACDUFF:
Thou speak'st with all thy wit; and yet, i' faith,
With wit enough for thee.

SON:
Was my father a traitor, mother?

LADY MACDUFF:
Ay, that he was.

SON:
What is a traitor?

LADY MACDUFF:
Why, one that swears and lies.

SON:
And be all traitors that do so?

LADY MACDUFF:
Everyone that does so is a traitor, and must be hanged.

SON:
And must they all be hanged that swear and lie?

LADY MACDUFF:
Every one.

کورمهکە: دایه، بۆ بترسم؟
ئەوانه بۆ بالندهی بچووک دانانرینهوه.
تۆش بیلئیت، باوکم نەمردووہ.
خاتوو ماكدەف: بەلێ، مردووہ، ئینجا چی دەکەیت بۆ باوکیک؟
کورمهکە: نەخێر. ئینجا تۆ چی دەکەیت بۆ میتردیك؟
خاتوو ماكدەف: بۆچ، دەتوانم بیست میترد لەهەر بازارێک بکرم.
کورمهکە: کەواتە دەیانکریت تا بیانفرۆشیتەوه.
خاتوو ماكدەف: بە هەموو زیرهکیهکەوه دەدوئیت:
بەلام بەراستی ئیستا تۆ پتووستیت هەر بهوهنده زیرهکیه.
کورمهکە: دایه، ئەرێ باوکم خایهنبوو؟
خاتوو ماكدەف: بەلێ، وابوو.
کورمهکە: دایه، خایهنبچییه؟
خاتوو ماكدەف: ئەوهیه که سویند دهخوا و درۆ دهکات.
کورمهکە: ئەرێ هەموو ئەوانهیی وا دهکەن خایهنب؟
خاتوو ماكدەف: هەر کێ وابکات خایهنبه و دهبی له سیداره بدریت.
کورمهکە: ئایا هەر دهبی هەموو که سیک که سویند بخوا و درۆ بکا له سیداره بدریت؟
خاتوو ماكدەف: هەر هەموویان.

SON:
Who must hang them?

LADY MACDUFF:
Why, the honest men.

SON:
Then the liars and swearers are fools: for there are liars and swearers enow to beat the honest men and hang up them.

LADY MACDUFF:
Now, God help thee, poor monkey! But how wilt thou do for a father?

SON:
If he were dead, you'd weep for him: if you would not, it were a good sign that I should quickly have a new father.

LADY MACDUFF:
Poor prattler, how thou talk'st!

[Enter a Messenger.]

MESSENGER:
Bless you, fair dame! I am not to you known,
Though in your state of honor I am perfect.
I doubt some danger does approach you nearly:
If you will take a homely man's advice,
Be not found here; hence, with your little ones.
To fright you thus, methinks, I am too savage;
To do worse to you were fell cruelty,
Which is too nigh your person. Heaven preserve you!
I dare abide no longer.

[Exit.]

LADY MACDUFF:
Whither should I fly?
I have done no harm. But I remember now

کورمهک: کی له سیدارهیان دهدات؟

خاتوو ماکدوف: پیاوه شهرفمه ندهکان.

کورمهک: کهواته سویندخوړ و دروژنهکان گهوجن، چونکه دروژن و گهوج

نهوهنده زوړن دهتوانن له شهرفمه ندهکان بدن و له سیدارهیان بدن.

خاتوو ماکدوف: خوا ئاگادارت بیت، مهیموونی بهسه زمان! به لام توچی دهکهیت
بو باوکیک؟

کورمهک: نه گهر باوکم مردبایه، بو دیه گریایت؛ نه گهر نه گریایت نه وه

نیشانه یه کی باشه که من زوو به زوو باوکیکی دیکه م ده بیت.

خاتوو ماکدوف: نه ی هره زه گوئی بهسه زمان، نه وه چی ده لیت!

(په یامه پینک دیته ژوور)

په یامه پین: سلاوت لی بیت نه ی خانمی جوان! من له لات نه ناسراوم،

هرچه نده پایه به رزی تو له لای من ئاشکرایه.

ده ترسم بهم زوانه مه ترسی لیت نزیکیته وه

نه گهر ئاموژگاری مروفتیکی خاکه را له گوئی بگریت،

تو و بچووکه کانت لیره مه مین،

وايزانم، زور درندهم تو بهم جوړه بترسینم،

به لام دلره قبییه کی نامروثانه یه خراپه ت له گه ل بکه م؛

نه خراپه یه ی زور لیته وه نزیکه. خوا ئاگای لیت بیت!

ناویرم پتر بمینمه وه.

(ده پروات)

خاتوو ماکدوف: بو کوئی هه لیتیم؟

هیچ خراپیه کم نه کردوه. به لام وا به بیرم دیته وه

I am in this earthly world; where to do harm
Is often laudable; to do good sometime
Accounted dangerous folly: why then, alas,
Do I put up that womanly defence,
To say I have done no harm?--What are these faces?

[Enter Murderers.]

FIRST MURDERER:

Where is your husband?

LADY MACDUFF:

I hope, in no place so unsanctified
Where such as thou mayst find him.

FIRST MURDERER:

He's a traitor.

SON:

Thou liest, thou shag-eared villain!

FIRST MURDERER:

What, you egg!

[Stabbing him.]

Young fry of treachery!

SON:

He has killed me, mother:

Run away, I pray you! [Dies.]

[Exit Lady Macduff, crying "Murder", and pursued by the Murderers.]

لهسه ر ئه و زهمينه دونيايييه دا، گهر خراپه بکه پیت
زورجار جيگای په سنينی، هه ندي جار چاکه
به گه وجييه کی مه ترسيدار ده زانن، که واته مخابن.
بو چه کی به رگری ژنانه بکه مه شان و
بليتم هيچ خراپيه کم نه کردوه؟ نه و دموچاوانه کين؟
(پياوکوژه کان دینه ژوور)

پياوکوژ: مېردت له کوپيه؟

خاتوو ماکدوف: هيوادارم له جيگه يه کی نه وهنده ناپيروژ نه بيت
که يه کيکی وهک تو پي ببينريته وه.

پياوکوژ: نه و خاينه.

کورکه: درو ده که يت، هه ی نامه ردي بسک دريژ!

پياوکوژ: چی، هه ی بي قيمه ت. (شمشيري لي دهادت)

هه ی ناکه س به چه ی خيانه تکار!

کورکه: دايه، کوشتمی:

تکايه، راکه. (دهمريت)

[خاتوو ماکدوف هه لډيته دهره وه و هاوار دهکات (کوشتيان!)]

(پياوکوژه کانيش به دواويه وهن.)

Scene III

England. A room in the King's Palace.

[Enter Malcolm and Macduff.]

MALCOLM:

Let us seek out some desolate shade and there
Weep our sad bosoms empty.

MACDUFF:

Let us rather
Hold fast the mortal sword, and, like good men,
Bestride our down-fall birthdom: each new morn
New widows howl; new orphans cry; new sorrows
Strike heaven on the face, that it resounds
As if it felt with Scotland, and yell'd out
Like syllable of dolour.

MALCOLM:

What I believe, I'll wail;
What know, believe; and what I can redress,
As I shall find the time to friend, I will.
What you have spoke, it may be so perchance.
This tyrant, whose sole name blisters our tongues,
Was once thought honest: you have loved him well;
He hath not touched you yet. I am young; but something
You may deserve of him through me; and wisdom
To offer up a weak, poor, innocent lamb
T' appease an angry god.

دیهانی سیبم

ئینگلته را، ژووریک له کۆشکی پاشادا

مالکۆلم و ماكدەف دینه ژوور

مالکۆلم: با بچینه پەنایەکی چۆل و لەوێ

کۆلی دلی خەمگینمان هەلرێژین.

ماكدەف: چاکتر وایه

بەتوندی شمشیری مەرگ هەلگرین و وەک پیاوی چاک

بەشاقاوی مەزن بەرەو وڵاتی وێرانمان بکەوینە رێ، هەموو بەیانییەکی نوێ

بیوهرژنی نوێ دەزیرپێن، هەتیوی نوێ دەگرین، خەمی نوێ بەرەو

رووی ئاسمان دەبیتەوێ تا دەنگ دەداتەوێ و

وەک بلی ئه‌ویش له‌گه‌ڵ سکووتله‌ندا هه‌ست به‌و ئازاره دهکات و

شین و زاری دهکات.

مالکۆلم: ئەوێ بروام پێی هەبیت، خەمی لێ دەخۆم،

ئەوێ دەیزانم، باوەرم پێی هەیه و ئەوێ پێم چاک دەکریتەوێ

هەر کاتیک باریکی لەبار رەخسا چاکی دەکەمەوێ

ئەوێ باست کرد رەنگە وابیت؛

ئەو زۆردارەکی که تەنیا ناوھێنانی زمانمان کول دەکات،

جاران بەپیاویکی داسۆز دادەنراو تو زۆرت خۆشده‌ویست؛

هێشتاش دەستی له تو نه‌وه‌شاندوو. من گه‌نجم، به‌لام

رەنگە تو بەهۆی منەوێ شتیکت چنگ بکەوێت و

ژیروی خۆتە که بەرخیکی بەسەزمان و لاوازو هەژاری وەک من

بەدیتە دەست خوداوەندەکی توورە تا هێوری بکەیتەوێ.

MACDUFF:

I am not treacherous.

MALCOLM:

But Macbeth is.

A good and virtuous nature may recoil

In an imperial charge. But I shall crave your pardon;

That which you are, my thoughts cannot transpose;

Angels are bright still, though the brightest fell:

Though all things foul would wear the brows of grace,

Yet grace must still look so.

MACDUFF:

I have lost my hopes.

MALCOLM:

Perchance even there where I did find my doubts.

Why in that rawness left you wife and child,

(Those precious motives, those strong knots of love)

Without leave-taking?--I pray you,

Let not my jealousies be your dishonors,

But mine own safeties: you may be rightly just,

Whatever I shall think.

MACDUFF:

Bleed, bleed, poor country!

Great tyranny, lay thou thy basis sure,

For goodness dare not check thee! wear thou thy wrongs,

The title is affeered.--Fare thee well, lord:

I would not be the villain that thou thinkest

For the whole space that's in the tyrant's grasp

And the rich East to boot.

MALCOLM:

Be not offended:

ماكدوف: من خايهن نيم.

مالكولم: به لام ماكبیس وايه.

رهنگه تهنانهت سروشتيكي باش و چاكمه ند

به فهرمان يكي شاهانه بابداته وه. به لام من داواي لیبووردنت لی دهكهم

له وهی وات ده بینم و بیره كانم ناتوانن تو به چه شنيكي له خوت جيا ببينن.

فریشته كان هیشتا ورشه دارن، گهرچی ورشه دارترینیان كهوته خواره وه.

هرچه نده هموو شتيكي گهن و بهد روخساری چاكي دهپوشیت

كهچی هیشتا چاكه دهبی وهك خوی دهر بكه ویت.

ماكدوف: لیت نائومید بووم.

مالكولم: رهنگه من له به ره وه گومانن لی بكم.

بوچی بهو په له په لیبیه مال و مندالی خوت جی هیشت

(نه وانهی كه پالنه ری هیژا و گری به رزی خوشه ویستین)

بی نه وهی مالئاو ایبیان لی بكهیت؟- تکام وايه

گومانه كانم نه بنه هوی به ناپاك دانانی تو

به لام ده بنه هوی سه لامه تی خوم: رهنگه تو به راستی نه وه بییت

كه من بیرت لی دهكه مه وه.

ماكدوف: نهی ولاتی هه ژارم. دبا هر خوینت لی بتكیت!

توش نهی زولمی مهن، بناغهی خوت به دلنیایی دابنی،

چونكه چاكه ناویریت ریت پی بگریت! خرابهی خوت بنوینه

چونكه ناویشانت بویان بوته شتيكي دلنیا!- گهرم، خوات له گهل،

من نام بهو نامهردهی تو بیری لی دهكه یته وه

نه گهر هموو قه له مرهوی ژیر دهستی خویم پی به خشیت،

ویرای سه رپاکی مولکی دهوله مندلی روژه لات.

مالكولم: به قسه كانم دلگیر مه به:

I speak not as in absolute fear of you.
 I think our country sinks beneath the yoke;
 It weeps, it bleeds; and each new day a gash
 Is added to her wounds. I think, withal,
 There would be hands uplifted in my right;
 And here, from gracious England, have I offer
 Of goodly thousands: but, for all this,
 When I shall tread upon the tyrant's head,
 Or wear it on my sword, yet my poor country
 Shall have more vices than it had before;
 More suffer, and more sundry ways than ever,
 By him that shall succeed.

MACDUFF:

What should he be?

MALCOLM:

It is myself I mean: in whom I know
 All the particulars of vice so grafted
 That, when they shall be opened, black Macbeth
 Will seem as pure as snow; and the poor state
 Esteem him as a lamb, being compared
 With my confineless harms.

MACDUFF:

Not in the legions
 Of horrid hell can come a devil more damn'd
 In evils to top Macbeth.

MALCOLM:

I grant him bloody,
 Luxurious, avaricious, false, deceitful,
 Sudden, malicious, smacking of every sin

من نالیم به ته و او ی ترسم لیته .
 وا بیر ده که مه وه ولاته که مان به بن نیردا که تو وه ،
 ده گری و خوینی لی دیت و هر روزه ی برینیکی نوی
 ده چیته پال زامه کانی دی ، و پرای نه وه ش
 ههست ده که م دهستی خه لک بو مافی من به رز کرا وه ته وه ؛
 لیره ش ، له لایه ن شای چاکمه ندی ئینگلته را
 هه زاران پی اوی چاکم پیدرا وه ؛ به لام سه ره رای نه وه ش
 کاتیک پی له سه ری زورداره که ده نیم
 یان به سه ری شمشیره که می هه لده واسم ، هیشتا ولاته هه ژاره که م
 پتر خراپه له وه ی له مه و پیش ده بینئ و
 له زور رو وه وه پتر نازار ده کیشیت
 به دهستی نه و که سه ی دیته سه ر ته خت .

ماکدوف: نه و که سه کی ده بیت؟

مالکولم: مه به ستم له خو مه ، که ده زانم

من هه موو جو ره خراپه یه کی تایبه تیم لی موتوربه کرا وه ،
 بیت و ناشکرا بکرین ، (ماکبیس) ی ره ش
 وه ک به فری سپی بی گهر د در ده که ویت ؛ ولاته به سه زمانه که ش
 نه و به به رخ داده نیت که له گه ل
 خراپه بی سنوره کانی من به اوردی ده کات .

ماکدوف: ته نانه ت له ناو ریزی

هه موو نه وانه ی له ناو دوزه خی تو قینه ردان شه پتانیکی
 له و نه فره تیتتر و خراپه کارتر نییه .

مالکولم: من له گه لنام نه و خوینریژه ،

خراپه رسته ، ته ماعکار و ساخته کار و خاپینوک و
 هه له شه و قین له دل و سوچپه روهر و هه موو که تنیکی لی ده وه شیتته وه ،

That has a name: but there's no bottom, none,
 In my voluptuousness: your wives, your daughters,
 Your matrons, and your maids, could not fill up
 The cistern of my lust; and my desire
 All continent impediments would o'erbear,
 That did oppose my will: better Macbeth
 Than such an one to reign.

MACDUFF:

Boundless intemperance
 In nature is a tyranny; it hath been
 The untimely emptying of the happy throne,
 And fall of many kings. But fear not yet
 To take upon you what is yours: you may
 Convey your pleasures in a spacious plenty,
 And yet seem cold, the time you may so hoodwink:
 We have willing dames enough; there cannot be
 That vulture in you, to devour so many
 As will to greatness dedicate themselves,
 Finding it so inclin'd.

MALCOLM:

With this, there grows,
 In my most ill-composed affection, such
 A staunchless avarice, that, were I king,
 I should cut off the nobles for their lands;
 Desire his jewels, and this other's house:
 And my more-having would be as a sauce
 To make me hunger more; that I should forge

جا هەر ناویکی هه بێ؛ به لام شاوهتی من
 بێ کۆتاییه، ژنه کانتان، کچه کانتان،
 دایک و خانمه کانتان ناتوانن
 جامی شه هوهتم پر بکهن؛ ئاره زووه کانم
 به سههر هه موو کۆسپێکدا سهردهکه ویت
 که بێته پێگای ویستم: ماکبیس
 باشته له یه کیکی وهک من فه زمانه وایی بکات.

ماکدوف: بهرز هفتنه کردنی بێ سنووری

ئاره زووه سروشتیه کانی مرۆف سته مکارییه: ههر ئه وه شه
 بوته هۆی له دهستچوونی ناوهختی تهخت و تاجی
 پاشایهتی. به لام مه ترسه سه ره پرای ئه وه ش
 ئه مه پێگا له و مافهت ناگریت، تۆ ده توانیت به دزی
 ئاره زووه کانت به ته وای تیر بکهیت و هیشتا ش
 خۆت وا ده ربخهیت که ده سه به ردار نیت - دونه اش وا چاوبه ست ده کهیت:
 ئیمه گه لی خانمی ئاره زوومه ندمان هه ن
 ئاماده ن ببنه نیچییری ئاره زووی راوکه رت و ئاره زووی تۆش
 ئه وه نده چاوبرسی نییه، تا به هه موو ئه وانه ی
 خۆت بۆ ته رخان ده که ن تیر نه بیته .

مالکۆلم: وپرای ئه وه ش، له سروشتی به دمدا

ته ماعیکی رسکاو و هه لکشای و له رووانه
 ئه گه ر ببه شا، مرۆفه جوامیره کان ده کوژم
 تا ده ست به سه ر زه وی و زاریان دا بگرم؛
 ئاره زووی خسه له کانیان یان خانوو و مالی خه لکی دی ده که م:
 هه بوونی پتر ده بیته مه زه یه ک
 برسیترم ده کات تا وه کو به خۆم

Quarrels unjust against the good and loyal,
Destroying them for wealth.

MACDUFF:

This avarice
Sticks deeper; grows with more pernicious root
Than summer-seeming lust; and it hath been
The sword of our slain kings: yet do not fear;
Scotland hath foisons to fill up your will,
Of your mere own. All these are portable,
With other graces weighed.

MALCOLM:

But I have none: the king-becoming graces,
As justice, verity, temperance, stableness,
Bounty, perseverance, mercy, lowliness,
Devotion, patience, courage, fortitude,
I have no relish of them; but abound
In the division of each several crime,
Acting it many ways. Nay, had I power, I should
Pour the sweet milk of concord into hell,
Uproar the universal peace, confound
All unity on earth.

MACDUFF:

O Scotland! Scotland!

MALCOLM:

If such a one be fit to govern, speak:
I am as I have spoken.

MACDUFF:

Fit to govern!
No, not to live!--O nation miserable,
With an untitled tyrant bloody-sceptered,

شهری نارہوای وا له دژی باش و دلسوزان بنیمه وه و
له بهر سامانه کانیان له ناویان ببه م.

ماکدوف: ئەم تەماعە

پتر رهگاژۆیه و رهگیکی خراپتر و قوولتر
له شاوهتی هاوینهت داده کوتیت: هەر ئەوهش
شمشیری سەرگردنی شایه کوژراوه کانیان بووه: به لام هیشتا مه ترسه
کاتیک سکۆتله ندا ده بیهته هی خۆت ئەوهندهی سامان تیدایه
ناره زووت تیز بکات، ئەو هه موو شتانه بهرگه یان ده گیریت
ئەگەر له گه ل چاکه کانی ترت به راورد بکرین.

مالکۆلم: به لام من هیچ نییه، له و چاکیانیهی شایستهی شایان،

وهک دادپه روهری، راستگویی، له سه رخویی، خۆنه گوپی،
به خشندهی، خه لک و ولاتپاریزی، به زهیی، بی فیزی
خواپه رستی، به نارامی، نازایه تی، خۆراگری،
هیچ له وانه له من به دی ناکرین؛ به لام

پسپۆرم له دابه شکردنی هەر خراپه یهک بو چه ندین تاوان و
جیبه جی کردنیان جیا به جیا. نه خیر، هیزم هه بوایه،

جامی شیریی ته باییم ده پرژانده ناو دۆزه خ،

ناشتی جیهانیم ده شیواند و

یه کیتی ئەو زه مینه م تیکو پیک دها.

ماکدوف: ئاه سکۆتله ندا! سکۆتله ندا!

مالکۆلم: ئەگەر یه کیککی وا شایستهی فه رمانه واییه، بدوی:

من چۆنم پی گویتت وام.

ماکدوف: شایستهی فه رمانه واییه؟

نه خیر، شایستهی ژیانیش نییه. - ئەی نه ته وهی کلۆ!

کهی جاریککی دی له بندهستی زالمیککی زهوتکاری

When shalt thou see thy wholesome days again,
 Since that the truest issue of thy throne
 By his own interdiction stands accursed
 And does blaspheme his breed? Thy royal father
 Was a most sainted king; the queen that bore thee,
 Oft 'ner upon her knees than on her feet,
 Died every day she lived. Fare-thee-well!
 These evils thou repeat'st upon thyself
 Have banish'd me from Scotland. O my breast,
 Thy hope ends here!

MALCOLM:

Macduff, this noble passion,
 Child of integrity, hath from my soul
 Wiped the black scruples, reconciled my thoughts
 To thy good truth and honour. Devilish Macbeth
 By many of these trains hath sought to win me
 Into his power; and modest wisdom plucks me
 From over-credulous haste: but God above
 Deal between thee and me! for even now
 I put myself to thy direction, and
 Unspeak mine own detraction; here abjure
 The taints and blames I laid upon myself,
 For strangers to my nature. I am yet
 Unknown to woman; never was forsworn;
 Scarcely have coveted what was mine own;
 At no time broke my faith; would not betray
 The devil to his fellow; and delight

داردهست خویناوی رۆژانی خوۆشی دهبینیتتهوه،
 له کاتیکدا که میراتگری راستهقینهی تهختی شایهتیت
 بهوهی خو له گهراوه به دوور دهگریت تاوانبارهو
 نهفرهت له بنهماله و بنهچهکهی خوۆی دهکات؟ شای باوکت
 شایهکی ههره پیرۆز بوو: شازنی دایکت که توۆی لی بوو،
 پتر لهسه چۆکان بوو بو نووژ و خواپهرستی لهوهی به پتوه بیت،
 ههموو رۆژانی ژباننی ئارهزووهکانی خوۆی دهمراند. خوات لهگه!ئ
 ئه و خراپانهی لهسه خۆتت ریزکردن
 ههر ئهوانهن منیان له سکۆتلهندا دهرپه راند: — ئاه، ئهه، دلم،
 هیواکانت لیره به کوۆتا دین.

مالکۆلم: ماکدهف، ئه و سوۆزه جوامیرانهت

که زادهی دلسۆزییه، له رۆحمدا
 ههمووی گومانیککی رهشی سرپیهوهو بیرهکانمی هیناوه جی
 بو راستی و شهرفمهندی و چاکی تو. (ماکییس)ی شهیتانی
 بهو فیالنه لهوه دهگهرا من ژیرچهنگ بخت،
 بهلام ژیریتی خاکه راییم رام دهکیشیتتهوه
 لهوهی بهپهله پیمان باوهر بکه: بهلام دها خوای سههران
 چاوی لهو پهپوهندییهی نیوانمان بیت! تهنانهت ئیستا
 خووم دهخمه ژیر رانمایی تو و ههموو ئه و قسانهه له دژی
 خووم ههلبهستابوون له خراپه و تاوانکاری
 به سروشت و گیانم نامۆن. من هیشتا
 ئافرهت چیه نایناسم؛ ههرگیز بهدرۆ سویندم نهخواردوو؛
 بهدهگمهن ههزم له شتی خهکی بووه؛
 ههرگیز بهلینی خووم نهشکاندوو: ئامادهش نیم
 خیانهت له شهیتان بکه م بو هاوهلهکهی؛ بهلام

No less in truth than life: my first false speaking
Was this upon myself. What I am truly,
Is thine and my poor country's to command:
Whither, indeed, before thy here-approach,
Old Siward, with ten thousand warlike men
Already at a point, was setting forth:
Now we'll together; and the chance of goodness
Be like our warranted quarrel! Why are you silent?

MACDUFF:

Such welcome and unwelcome things at once
'Tis hard to reconcile.

[Enter a Doctor.]

MALCOLM:

Well; more anon.--

[To the Doctor] Comes the king forth, I pray you?

DOCTOR:

Ay, sir: there are a crew of wretched souls
That stay his cure: their malady convinces
The great assay of art; but, at his touch,
Such sanctity hath heaven given his hand,
They presently amend.

MALCOLM:

I thank you, doctor.

[Exit Doctor.]

MACDUFF:

What's the disease he means?

MALCOLM:

'Tis called the evil:

A most miraculous work in this good king;
Which often, since my here-remain in England,

خۆشه‌وېستيم بۆ راستى به قهد ژيانه:

يه كه م درۆم نه و بېو له سهر خۆم كرد.

نه و هې به راستى منم هې تويه و ده خمه ژير

خزمه تى تو و ولاته كه م بۆ فه رمان پيكردن:

نه و هې راستى بى، پيش هاتنى تو بۆ ئيره،

پيره سيوارد، به خو و به ده هزار شه پر كه ره وه،

خوى ناماده كر دېووو خهريك بوو به ره و نه وى بكه و يته رى.

ئىستا هممو پي كه وه ده روين و خوا بكات وهك چون

جهنگمان ره وايه به ختيش يارمان بيت، بۆ وا ماتى؟

ماكدف: زور زحمه ته شتى وا خووش و ناخوش

به يه كجار پي كه وه هه لكه ون.

(نو شدرىك دېته ژوور)

مالكولم: باشه، هه ر ئىستا پتر له وه ده دويين

(بۆ نو شدره كه) تكايه، نه رى شا دېته ئيره؟

نو شدر: به لى، كه وره م كو مه لىك مرؤفى به له نگان

چاوه رين چاره يان بكات: نه خو شيه كانيان

به مه زنترين هه ولى نو شدران چاره سهر نه كراوه؛ به لام

به و به هره پيروزه ي ناسمان پي به خشيوه

له بهر ده ستى نه و چاك ده بېنه وه.

مالكولم: سوپاست ده كه م، نو شدر.

(نو شدره كه ده روا ت)

ماكدف: مه به ستى چ نه خو شيه كه؟

مالكولم: ناوى به دشاييه:

نه و شايه چاكه، چاره يه كى سه رسورمىنى نه و درده ده كات.

له وه تى ليره له ئينگلته را ما وه ته وه

I have seen him do. How he solicits heaven,
Himself best knows: but strangely-visited people,
All swoln and ulcerous, pitiful to the eye,
The mere despair of surgery, he cures;
Hanging a golden stamp about their necks,
Put on with holy prayers: and 'tis spoken,
To the succeeding royalty he leaves
The healing benediction. With this strange virtue,
He hath a heavenly gift of prophecy;
And sundry blessings hang about his throne,
That speak him full of grace.

[Enter Rosse.]

MACDUFF:

See, who comes here?

MALCOLM:

My countryman; but yet I know him not.

MACDUFF:

My ever-gentle cousin, welcome hither.

MALCOLM:

I know him now. Good God, betimes remove
The means that makes us strangers!

ROSSE:

Sir, amen.

MACDUFF:

Stands Scotland where it did?

ROSSE:

Alas, poor country!
Almost afraid to know itself. It cannot
Be called our mother, but our grave: where nothing,
But who knows nothing, is once seen to smile;

زۆر جار بیننومه وا بکات. ئەو تەنیا بەخۆی
چاک دەزانیت چۆن ئەو بەهرهیه له ئاسمان وەدەست دینیت؛
بەلام نەخۆشی وا سەیر که نۆشدهران لێیان نائومیدن
لهبەر ئاوسان و کولک و برینی جەرگتەزین،
بە نوێژ و نزا ئەو چاکیان دەکاتەوه؛
دراویکی زیڕ دەخاته ملیان: دەلێن
ئەو بەهرهیهشی بۆ ئەوانە ی لێی وەپاش دەکەون
جی دێلێت. وێرای ئەو لایەنە چاکە سەیره ی
ئەو بەهرهیهکی خوایی هەیه بۆ پیشبینیکردن؛
گەلی فەر و چاکە ی دیش له دەوری تەختی شاهانەیهتی
که بەلگە ی چاکی هێزی پۆحیهتی.

(رۆژ دیتە ژوور)

ماکدەف: بروانە، کێ دیت؟

مالکۆلم: هاوڵاتی منە، بەلام ناشی ناسم.

ماکدەف: بەخێر بیت، ئامۆزای هەمیشە جوامێرم.

مالکۆلم: ئیستا ناسیم، خودای گەرە ئەو کەسە ی ئیمە ی

لێکتر کردۆتە بیگانه لهناو ببات.

رۆژ: ئامین، گەرەم.

ماکدەف: سکۆتلهندا وەک چاران ماوه؟

رۆژ: مخابن، بۆ ولاتە هەزارهکەم!

ئەوهنده ترساوه وەختە خۆی نەناسیتەوه.

ناتوانین بلێین دایکمانە، بەلکو گۆرمانە،

کەس بزەیهکی لێ نابینریت جگە لهوانە ی هیچ نەزانن؛

Where sighs, and groans, and shrieks, that rent the air,
Are made, not marked; where violent sorrow seems
A modern ecstasy; the dead man's knell
Is there scarce asked for who; and good men's lives
Expire before the flowers in their caps,
Dying or ere they sicken.

MACDUFF:

O, relation
Too nice, and yet too true!

MALCOLM:

What's the newest grief?

ROSSE:

That of an hour's age doth hiss the speaker;
Each minute teems a new one.

MACDUFF:

How does my wife?

ROSSE:

Why, well.

MACDUFF:

And all my children?

ROSS:

Well too.

MACDUFF:

The tyrant has not battered at their peace?

ROSSE:

No; they were well at peace when I did leave 'em.

MACDUFF:

Be not a niggard of your speech: how goes't?

ROSSE:

When I came hither to transport the tidings,

هه واکه‌ی به ناخ و ناله و قیژه شفق کراوه
که سیش ناگای لی نییه؛ که سه‌ری گه‌وره
به شتیکی ناسایی داده‌نریت؛ کهم وایه یه‌کیتک
پیرسی نه‌و زهنگه‌ی مه‌رگ بو کتییه. ژیانی مروّقه چاکه‌کان
به‌ر له‌وه‌ی گولی به‌رکلاویان^(۱۶) بژاک‌ی به‌سه‌ر ده‌چیت؛
ده‌مرن ته‌نانه‌ت پیش نه‌وه‌ی نه‌خوش بکه‌ون.

ماکدوف: ئاه، چ چیرۆکیکی

پر به‌سه‌رهات و راستیییه!

مالکولم: دوا خه‌م چیییه؟

روژ: نه‌و خه‌مه‌یه سه‌عاتیک پیشتر پرووی داوه و له‌ده‌می گنڤه‌ره‌وه‌که‌ی ده‌دریتته‌وه
به‌وه‌ی کۆنه، هه‌ر خوله‌که‌ی یه‌کیتکی نو‌ی پرووده‌دات.

ماکدوف: ژنه‌که‌م چۆنه؟

روژ: بوچ، باشه.

ماکدوف: نه‌دی هه‌موو مندا له‌کانم؟

روژ: نه‌وانیش باشن.

ماکدوف: کابرای زۆردار ئاشتی و ئاسووده‌یی لی تیک نه‌داون؟

روژ: نه‌خیر، نه‌وان له‌ئاسووده‌ییدا ده‌ژیان که جیم هیشتن.

ماکدوف: له‌قسه‌کانت که‌مدوو مه‌به. چۆن چۆن؟

روژ: کاتیک به‌دلگرا نییه‌وه ده‌هاتمه ئیره

(۱۶) به‌پیتی ده‌ستووری سکوتله‌ندی نه‌وان گولتیکی چیا بییان له‌شه‌په‌ده‌دا.

Which I have heavily borne, there ran a rumour
Of many worthy fellows that were out;
Which was, to my belief, witnessed the rather,
For that I saw the tyrant's power a-foot:
Now is the time of help. Your eye in Scotland
Would create soldiers, make our women fight,
To doff their dire distresses.

MALCOLM:

Be't their comfort
We are coming thither: gracious England hath
Lent us good Siward and ten thousand men;
An older and a better soldier none
That Christendom gives out.

ROSSE:

Would I could answer
This comfort with the like! But I have words
That would be howled out in the desert air,
Where hearing should not latch them.

MACDUFF:

What concern they?
The general cause? or is it a fee-grief
Due to some single breast?

ROSSE:

No mind that's honest
But in it shares some woe; though the main part
Pertains to you alone.

MACDUFF:

If it be mine,
Keep it not from me, quickly let me have it.

ROSSE:

Let not your ears despise my tongue for ever,

بۆ ھەوالب ھینان، قاویک بلاو بۆوہ
لە بارەى یاخیوونى چەند ھاورپیەکی ھیژا؛
بە برۆای من بەلگەى ئەوہم ھەبوو بە راستیان بزانی
چونکہ ھیزی زۆردار خۆی ئامادە کردبوو و لەسەر پى بوو.
ئىستا کاتی یارمەتیدانە، چاوتان لە سکۆتلەندا
سەربازتان بۆ دروست دەکات و وا لە ژنان دەکات بچەنگن
بۆ تووردانی خەمی جەرگبریان.
مالکۆلم: با ئەوہ مایەى خۆشییان بێت.
ئیمە بەرپۆھین. شای ئینگلتەرای چاک پەرۆر
(سیوارد)ی ئازا و دە ھەزار شەپکەری پى داوین؛
پیاویکی وایە کہ مەسیحیەت
لەو باشتەر و شارەزاتری بەخۆوہ نەدیوہ.
رۆز: خۆزیا منیش بمتوانیبایە
وہلامى ئەو خۆشییە بە شتیکی خۆش بەدەمەوہ! بەلام من
قسەى وام پێیە دەبى لە چۆلەوانى بلوورینریت
نەوہکا گوێ بیان بیستت.
ماکدەف: لە بارەى کین؟
مەسەلەى گشتى؟ یان تەنھا پەبوەندیان
بە تاقە سینەییەکە ھەیە؟
رۆز: ھیچ مێشکیکی بەرپۆمەت
ناتوانیت بەشیکی لەو مەینەتەدا نەبیت،
ھەر چەندەش بەشى سەرەکی پەبوەندی بە تۆوہیە.
ماکدەف: ئەگەر وایە
لێم مەشارەوہ، زوو بمدەرئى.
رۆز: با گوێچکەکانتان ھەتا ھەتایە نەفرەت لە زمانم نەکەن

Which shall possess them with the heaviest sound
That ever yet they heard.

MACDUFF:

Humh! I guess at it.

ROSSE:

Your castle is surprised; your wife and babes
Savagely slaughtered: to relate the manner
Were, on the quarry of these murdered deer,
To add the death of you.

MALCOLM:

Merciful heaven!--
What, man! ne'er pull your hat upon your brows;
Give sorrow words: the grief that does not speak
Whispers the o'er-fraught heart, and bids it break.

MACDUFF:

My children too?

ROSSE:

Wife, children, servants, all
That could be found.

MACDUFF:

And I must be from thence!
My wife killed too?

ROSSE:

I have said.

MALCOLM:

Be comforted:
Let's make us medicines of our great revenge,
To cure this deadly grief.

MACDUFF:

He has no children.--All my pretty ones?

که قورستريڻ دهنگيان بهسهردا دهباريڻنيت،
چونکه لهووتی هه شتی وایان نه بیستووه.

ماکدهف: همف! دهیزانم.

روژ: بهسهر قه لاته که تدا دراوه، ژن و مندال له کانت

زور درندانه کوژراون: نه گهر وهک خوی

بگيرمه وه چوڼ نهو کارمامزه نازدارانه کوژران

دهبی مهرگی توش بخه مه پالیان.

مالکولم: نهی ناسمانی پر به زهیی:—

چی، پیاو! هرگیز کلاوه که ت مه خزینه سهرچاوان:

خه مت به قسه دهربره، نهو خه فته تهی دهر نابردریت

ده چرپیڼتته ناو گوپی دل و داوای لی دهکات برووخت.

ماکدهف: مندال له کانی شم؟

روژ: ژن و مندال و نوکهر و

هه موو نه وانهی له وی بوون.

ماکدهف: ناخو دهبوایه من له وی نه بووام!

ژنه که شم کوژرا!

روژ: گوتم.

مالکولم: دلخوش به:

با تو لهی مه زن بکهینه دهرمانی دهرده کانمان

بو چاکردنی نهو مهینه تییه مرؤفکوژه.

ماکدهف: نهو مندالی نییه،— هه موو ژیکه له کانم؟

Did you say all?--O hell-kite!--All?
What, all my pretty chickens and their dam
At one fell swoop?

MALCOLM:

Dispute it like a man.

MACDUFF:

I shall do so;
But I must also feel it as a man:
I cannot but remember such things were,
That were most precious to me.--Did heaven look on,
And would not take their part? Sinful Macduff!
They were all struck for thee. Naught that I am,
Not for their own demerits, but for mine,
Fell slaughter on their souls: heaven rest them now!

MALCOLM:

Be this the whetstone of your sword. Let grief
Convert to anger; blunt not the heart, enrage it.

MACDUFF:

O, I could play the woman with mine eyes,
And braggart with my tongue!--But, gentle heavens,
Cut short all intermission; front to front
Bring thou this fiend of Scotland and myself;
Within my sword's length set him; if he 'scape,
Heaven forgive him too!

MALCOLM:

This time goes manly.
Come, go we to the king; our power is ready;
Our lack is nothing but our leave. Macbeth

گویت هه موویان؟- ئاه ، ئه ی کۆلاره ی دۆزه خ!- هه موویان؟
چی ، هه موو مندا له کانم و دایکیان
به یه ک چنگ لی گیرکردن؟

مالکۆلم: وهک پیاو بییرینه وه.

ماکدوف: وا ده کهم،

به لام ده بی وهک پیاویش ههستی پی بکه م:
ناتوانم ئه وانه له بیرخۆم ببه مه وه
که له لام هه ره نازدار بوون.- ئاسمان ته ماشای ده کرد و
ده وری خۆی نه دیت؟ ماکدوفی تاوانبار!
هه موویان له سه ر تو کۆژران، ئه وان کۆژران
له سه ر خراپی خۆیان نا، به لام له سه ر من.
منیش هه یچ نیم، خودایه ده لێیان خۆش به!

مالکۆلم: با ئه وه بیته هه سانی شمشیرت: با خه مت
بیته رق؛ دلت کۆل مه که، بوغزای بکه .

ماکدوف: ئۆه! ده توانم به چاوان وهک ژن بگرم و

به زمان خو هه لکیشم:- به لام ئه ی ئاسمانی^(۱۷) دلنه رم
نیوانمان هه یچ مه هیله ، ئه و شه ی تانه ی سکۆتله ندا و
من رووبه روو راگره؛

له به رده م شمشیری من دایبینی، ئه گه هه لات
خوا له ویش خۆش بیت!

مالکۆلم: کاته که پیاوانه ده ورات

وه ره با بچینه لای شا: هه یزمان ئاماده یه،

له هه یچمان که م نییه رویشتن نه بی. (ماکبیس)

(۱۷) له سه رده می شیکسپیردا نه ده بوایه ناوی خواو مه سیح و خاوه ن شکۆ به خراپی به یتریت.
یاسایه که بۆ ئه مه هه بوو، هه ر که سه ی وای بگردا با ده بوایه (۱۰) جونه یه هه تاوانه بدات، بۆیه
وشه ی (خوا) کراوه به (ئاسمان).

Is ripe for shaking, and the powers above
Put on their instruments. Receive what cheer you may;
The night is long that never finds the day.

[Exeunt.]

بەریکی گەییوووە بۆ راشەقاندن، ھێزەکانی سەر سەرمانیش (*)
چەکی خۆیان کردۆتە شان. چەند دەتوانی خۆشی بچێژە
ئەو شەوێی ھەرگیز پۆژی بە دوادانایە چ شەویکی درێژە.
(دەرۆن)

(*) واتە ھێزە خواپیھەکان.

Act V

پہرہ دی پینجہم

Scene I

Dunsinane. A Room in the Castle

[Enter a Doctor of Physic and a Waiting-Gentlewoman.]

DOCTOR:

I have two nights watched with you, but can perceive no truth in your report. When was it she last walked?

GENTLEWOMAN:

Since his majesty went into the field, I have seen her rise from her bed, throw her nightgown upon her, unlock her closet, take forth paper, fold it, write upon it, read it, afterwards seal it, and again return to bed; yet all this while in a most fast sleep.

DOCTOR:

A great perturbation in nature,--to receive at once the benefit of sleep, and do the effects of watching! In this slumbry agitation, besides her walking and other actual performances, what, at any time, have you heard her say?

GENTLEWOMAN:

That, sir, which I will not report after her.

DOCTOR:

You may to me; and 'tis most meet you should.

GENTLEWOMAN:

Neither to you nor any one; having no witness to confirm my speech.

[Enter Lady Macbeth, with a taper.]

Lo you, here she comes! This is her very guise; and, upon my life, fast asleep. Observe her; stand close.

DOCTOR:

How came she by that light?

دیهانی یه گه م

دهنزینه، ژووریکى ناوقه لا

نۆشدهریک و یاوهرژنیکی گه وره دینه ژوور.

نۆشدهر: دوو شهو له گه لئ نیشکم گرت، هیچ راستیه کم له قسه کانت

نه دیت، کهى دوا جار له خه ودا روئی؟

یاوهرژن: له وه تی خاوهن شکۆ چۆته مهیدانی جهنگه وه، له جیگا راده بی و

جلی شهو دهکاته بهر^(۱۸) و کانتۆر دهکاته وه و کاغه ز دهر دینی و

قه دی دهکات و دهیخوینیتته وه و مۆری دهکات و دهگه ریتته وه ناو

جیگا له کاتیکدا ئه م کارانه دهکات له شیرین خه ودايه.

نۆشدهر: سه ر لیشیواوییه کی گه وره یه له سروشتدا که مروّف خه وتووی و

کاری بیداریش رابه رینیت! له و باره شیواوه ی خه وتن دا،

جگه له خه وروئی و کارکردنی دی، ئایا ئه و کاتانه گویت

لی بوو چی له بهر خۆی دهگوت؟

یاوهرژن: گه وره م من قسه له دواى ئه و ناگێرمه وه.

نۆشدهر: ده توانیت به منی بلّیت چونکه پیویسته من بیانزانم.

یاوهرژن: بۆتۆ و بۆ هیچ کهس نا، چونکه هیچ به لگه یه کم نییه راستی قسه کانمی پی

بسه لیم. (خاتوو ماکبیس مۆمیکى پییه و دیته ژوور) پروانه! وا دیته ئیره.

ئه وه دهق شیوازی خۆیه تی، به گیانی خۆم، له شیرین خه ودايه. لئی پروانه له

په نا بوسته.

نۆشدهر: ئه و روئاکیه ی له کوئی هیناوه؟

(۱۸) له م شانۆیییه دا، له ژۆر جیگادا نیشانه به وه دراوه که ماکبیس و خاتوو ماکبیس به رووتی

له ناو نوین دهنون.

GENTLEWOMAN:

Why, it stood by her: she has light by her continually; 'tis her command.

DOCTOR:

You see, her eyes are open.

GENTLEWOMAN:

Ay, but their sense is shut.

DOCTOR:

What is it she does now? Look how she rubs her hands.

GENTLEWOMAN:

It is an accustomed action with her, to seem thus washing her hands: I have known her continue in this a quarter of an hour.

LADY MACBETH:

Yet here's a spot.

DOCTOR:

Hark! she speaks. I will set down what comes from her, to satisfy my remembrance the more strongly.

LADY MACBETH:

Out, damned spot! out, I say!-- One; two; why, then 'tis time to do't ;-- Hell is murky!--Fie, my lord, fie! a soldier, and afeard? What need we fear who knows it, when none can call our power to account?--Yet who would have thought the old man to have had so much blood in him?

DOCTOR:

Do you mark that?

LADY MACBETH:

The Thane of Fife had a wife; where is she now?--What, will these hands ne'er be clean? No more o' that, my lord, no more o' that: you mar all with this starting.

DOCTOR:

Go to, go to; you have known what you should not.

یاوهرژن: له تهنیشتییهوه بوو. فرمانی کردووه که بهردهوام چرای له لا بیت.

نۆشدهر: دهبینی، چاوهکانی کراوهن.

یاوهرژن: بهلای، بهلام ههستهکانی داخراون.

نۆشدهر: ئهوه ئیستا چی دهکات؟ بروانه چون دهستهکانی لیک دهخشینیت.

یاوهرژن: ئهوه لای ئهو کاریکی ئاساییه، واپی دهچیت دهستهکانی بشوات، بینیومه

جار وایه چارهکه سهعاتیک وادهکات.

خاتوو ماکبیتس: هیشتا پشکیک بیرهوهیه.

نۆشدهر: گوئی بگره! ددهویت. ئهوهی دهیلایت دهینوسمهوه،

تا دلنیاتر بم لهوهی بیتهوه بیرم.

خاتوو ماکبیتس: لاچۆ، پشکی نهعلتی! دهلایم، لاچۆ! سهعات بووه یهک، دوو! بۆچ،

ئیستا کاتی بهجیگه یاندنی کارهکهیه، دۆزهخ تاریکه. شهرمه، گهورهم،

شهرمه! سهربازی و دهترسیت؟- چ پیویسته بترسیت لهوهی کهسیک بیزانیت

له کاتیکا کهس نییه بتوانیت هیزنی ئیمه بخاته بهر لیپرسینهوه؟- کی

دهیزانی ئهو پیره مپرده ئهوهنده خوینی تیدایه؟

نۆشدهر: گویت لئییه چ دهلی؟

خاتوو ماکبیتس: سهرداری (فایف) ژنیکی ههبوو: ئیستا له کوئییه؟- چی، ئهو

دهستانه ههرگیز پاک نابنهوه؟- چیدی ئهمه نا، گهورهم، چیدی ئهمه نا: تو

بهم راجله کینهه ههموو شتیک تیک ددههیت.

نۆشدهر: مخابن، مخابن: شتی وات زانیوه که نهدهبوا بیانزانیت.

GENTLEWOMAN:

She has spoke what she should not, I am sure of that:
heaven knows what she has known.

LADY MACBETH:

Here's the smell of the blood still: all the perfumes
of Arabia will not sweeten this little hand. Oh, oh, oh!

DOCTOR:

What a sigh is there! The heart is sorely charged.

GENTLEWOMAN:

I would not have such a heart in my bosom for the
dignity of the whole body.

DOCTOR:

Well, well, well,--

GENTLEWOMAN:

Pray God it be, sir.

DOCTOR:

This disease is beyond my practice: yet I have known those
which have walked in their sleep who have died holily in
their beds.

LADY MACBETH:

Wash your hands, put on your nightgown; look not so pale:--
I tell you yet again, Banquo's buried; he cannot come
out on's grave.

DOCTOR:

Even so?

LADY MACBETH:

To bed, to bed; there's knocking at the gate: come, come, come,
come, give me your hand: what's done cannot be undone: to bed, to
bed, to bed.

[Exit.]

ياورژن: شتی وای گوت که نه‌ده‌بوایه بیانلایت، له‌وه دلنیام:

خوا ده‌زانیت نه‌و چی ده‌زانیت

خاتوو ماکبیتس: بونی خوین هیشتا لیره‌یه؛ هم‌وو بون و به‌رامه‌ی ولاتی

عه‌ربستان ناتوانن بونی نه‌م ده‌سته بچوکه خوشکه‌ن. ئوه! ئوه! ئوه!

نوشده‌ر: نه‌وه چ ناهیک بوو! دلای پر خه‌م و که‌سه‌ره.

ياورژن: نامه‌ویت دلای وام له سینهدا بیت ته‌نانه‌ت له‌به‌ر خاتری هم‌وو له‌شیشم.

خاتوو ماکبیتس: باشه، باشه، باشه،--

ياورژن: که‌وره‌م، خوا بکات، باش بیت.

نوشده‌ر: نه‌خوشییه‌که‌ی له‌سه‌رووی کاری منه‌وه‌یه؛ هه‌رچه‌نده‌ش من که‌سانی وام

ناسیون که له‌خودا رویشتون، به‌لام به‌پیرۆزی له‌ناو نوینه‌کانیان مردوون.

خاتوو ماکبیتس: ده‌ستت بشو، جلی خه‌و له‌به‌ربکه، وا ره‌نگ زه‌رد مه‌به‌-

جاریکی تریش پیت ده‌لیمه‌وه، بانکو نیژراوه: نه‌و ناتوانیت له‌گۆره‌که‌ی

سه‌ریینیته‌ ده‌ر.

نوشده‌ر: نه‌وه‌ش؟

خاتوو ماکبیتس: با بچینه‌ناو نوین، نوین. وا یه‌کیک له‌ده‌رگا ده‌دات. وهره، وهره،

وهره، وهره. ده‌ستت بیخه. نه‌وه‌ی کرا تازه ناتوانریت بگه‌ریته‌وه، با بچینه‌ناو

نوین، نوین، نوین

(ده‌روات)

DOCTOR:

Will she go now to bed?

GENTLEWOMAN:

Directly.

DOCTOR:

Foul whisperings are abroad. Unnatural deeds
Do breed unnatural troubles: infected minds
To their deaf pillows will discharge their secrets.
More needs she the divine than the physician.--
God, God, forgive us all! Look after her;
Remove from her the means of all annoyance,
And still keep eyes upon her.--So, good-night:
My mind she has mated, and amaz'd my sight:
I think, but dare not speak.

GENTLEWOMAN:

Good-night, good doctor.

[Exeunt.]

نۆشدر: ئايا ئىستا دەچىتە ناو نوپىن؟

پاۋەرزىن: يەكسەر .

نۆشدر: لەناو خەلكا چرپەى پىس بلاۋ بۆتەو. كارى نائاسايى

كىشەى نائاسايى لى دەكەۋىتەو: مېشكى دەردەدار

نەينى خويان بۆ بالىفە كەرەكانيان دەدركىن.

ئەو خانمە پتر پىۋىستى بە قەشەيە نەك نۆشدر: -

خوای مەزن لە ھەموومان خۆش بىت! ئاگات لى بى،

ھەرچى ئازارى پى بگەيەنيت لى دوور بخەو

ھەمىشە چاوت لى بىت. - ئىنجا، شەوباش:

ئەو خانمە مېشكى تىكدام و چاوانمى ھەپەساند.

بىرىك لە مېشكمايە كەچى ناۋىرم دەرى بېرم.

پاۋەرزىن: شەوباش، نۆشدرى چاك.

(دەرۋن)

Scene II

The Country near Dunsinane.

[Enter with drum and colours, Menteth, Cathness, Angus, Lennox, and Soldiers.]

MENTETH:

The English power is near, led on by Malcolm,
His uncle Siward, and the good Macduff.
Revenge burn in them; for their dear causes
Would to the bleeding and the grim alarm
Excite the mortified man.

ANGUS:

Near Birnam wood
Shall we well meet them; that way are they coming.

CATHNESS:

Who knows if Donalbain be with his brother?

LENNOX:

For certain, Sir, he is not: I have a file
Of all the gentry: there is Siward's son
And many unrough youths, that even now
Protest their first of manhood.

MENTETH:

What does the tyrant?

CATHNESS:

Great Dunsinane he strongly fortifies.
Some say he's mad; others, that lesser hate him,
Do call it valiant fury: but, for certain,
He cannot buckle his distempered cause

دیجھنی دووہم

گوندیکی نزیک دهنزینہن

(مینتھ و کائینس و ئەنگەس و لینۆکس و سەرباز

بە تەپڵ و ئالای رەنگاوپرەنگ دینە ناوہوہ.)

مینتھ: هیژی ئینگلیزەکان لەو نزیکانەن، لەژێر سەرکردایەتی (مالکۆلم) و

(سیوارد) ی مامە (۱۹) و (ماکدەف) ی چاکەوہیہ.

تۆلە ناخیان گری دەدا؛ چونکہ کیشە خوشەویستەکانیان

تەنانەت پیاوی ھەست مردووش بو ئەو جەنگە

خویناوییہ جەرگ تەزینە ھان دەدات.

ئەنگەس: باشترە لە نزیک دارستانی (بیرنام)

پێیان بگہین، چونکہ لەو پرتیہوہ دین.

کائینس: کی دەزانیت ئاخۆ دۆنالبین لەگەڵ برایدیہ یان نا؟

لینۆکس: دلنایام، گەرەم، ئەویان لەگەڵدا نییہ من لیستی

ناوی ھەموو گەرەپیاوانی ئەو لەشکرەم پتییہ، کوپی (سیوارد) و

چەندین گەنجی لووسکەیان لەگەڵە کہ بو یەکہەم جار

دەیانەوی پیاوہتی خویمان بسەلین.

مینتھ: داخۆ کابرای زۆردار خەریکی چییہ؟

کائینس: ئەو بە توندی خەریکی قایمکاری دهنزینەنی مەزنە.

ھەندیک دەلین شیتە: ئەوانە ی کہ مەتر قینیان لئیہ

ئەمە ی لی بەرقی ئازایانە دادەنن؛ بەلام، مسۆگەر

ئەو پتی ناكریت کیشە نارێکە کہ ی خو ی

(۱۹) لە راستیدا (سیوارد) مامی مالکۆلم نییہ، بەلکو باپیرەتی.

بخاته ناو چوارچپوهی دسه لاتیه وه.

ئنگس: ئیستا ئه وه هست دهکات

کوشتنه به دزیه کانی به دسته کانییه وه نووساون،

ئیستا یاخیوونی سات دوی سات سه رکۆنه ی پهیمان شکینی لی دهکهن:

ئوانه ی فرمانیان پی دهکات تهنها به فرمانی دهبزون

نهک خو شه ویستی: هه نوکه هست دهکات پله و پایه که ی

له بهری شوپره و ده لئی جلی فلامه رزیکه

به بهر دزیکی کورته بالاه.

میتت: که وایی ئه و گله یی

له هسته شیواوه کانی خو ی دهکات له بهر هه لچوون و راچله کینه کانی،

له کاتیکدا هه رچی له ناخیدایه نه فرهت

له وه دهکات له ویدایه؟

کاپینس: باشه: با بچینه پیش،

گوپرایه لی خو مان بو ئه و کهسه دهر برین که شایه نی دلسۆزییه

با دهرمانی دهردی خو مان له ودا بینینه وه،

با له گه ل ئه و، هه ر دلۆپیکی ئیمه

برژینینه ناو ولات و پاکی بکهینه وه.

لینوکس: یان چهندی له تواناماندایه هه ولدهین

گولی سهروه ری خونا ورشین و گیای بزار نقووم بکهین؛

با به ره و دارستانی (بیرنام) به ری بکهوین.

(دهکهونه ری)

Within the belt of rule.

ANGUS:

Now does he feel

His secret murders sticking on his hands;

Now minutely revolts upbraid his faith-breach;

Those he commands move only in command,

Nothing in love: now does he feel his title

Hang loose about him, like a giant's robe

Upon a dwarfish thief.

MENTETH:

Who, then, shall blame

His pestered senses to recoil and start,

When all that is within him does condemn

Itself for being there?

CATHNESS:

Well, march we on,

To give obedience where 'tis truly owed:

Meet we the medicine of the sickly weal;

And with him pour we, in our country's purge,

Each drop of us.

LENNOX:

Or so much as it needs,

To dew the sovereign flower, and drown the weeds.

Make we our march towards Birnam.

[*Exeunt, marching.*]

Scene III

Dunsinane. A Room in the Castle.

[Enter Macbeth, Doctor, and Attendants.]

MACBETH.

Bring me no more reports; let them fly all:
Till Birnam wood remove to Dunsinane
I cannot taint with fear. What's the boy Malcolm?
Was he not born of woman? The spirits that know
All mortal consequences have pronounced me thus,--
"Fear not, Macbeth; no man that's born of woman
Shall e'er have power upon thee."--Then fly, false thanes,
And mingle with the English epicures:
The mind I sway by, and the heart I bear,
Shall never sag with doubt nor shake with fear.

[Enter a Servant.]

The devil damn thee black, thou cream-faced loon!
Where gott'st thou that goose look?

SERVANT:

There is ten thousand--

MACBETH:

Geese, villain?

SERVANT:

Soldiers, sir.

MACBETH:

Go prick thy face and over-red thy fear,
Thou lily-livered boy. What soldiers, patch?

دېھننى سېپەم

دەنزىنەن. ژوورېكى ناوقەللا

ماكبېس و نۆشدر و ياوهران دېنە ژوور.

ماكبېس: چىدى ھەوالم بۆمەھىنن! با ھەموو ھەلېن

تا دارستانى (بېرنام) نەگاتە (دەنزىنەن)

ترسم لى نانىشىت. (مالكوالم) چىيە. مندالە؟

ئەدى ئەو لە ژنان نەبوو؟ ئەو رۆحانەى كە سەرەنجامى

ھەموو مرؤفېك دەزانن و ايان پى گوتم:

(ماكبېس مەترسە، ھىچ پياويكى لە ژنان بوو

ھەرگىز بەسەرتا زال نابىت) -- ھەلېن، سەردارە درۆزنەكان، ھەلېن.

بېرۆن تېكەل بە ئىنگلىزە خۆشرايوپەرەكان (۲۰) بن:

ئەو مېشكەى رابەرىم دەكاو ئەو دلەى وا لە سىنەم

نە گومان شوپرى دەكا و نەترسى تىدەچى زۆر يان كەم.

(نۆكەرېك دېتە ژوور)

شەيتان رووت رەش بكات، ئەى نامەردى پرووزەرد!

ئەو روخسارە قازانىيەت لە كوئى ھىناو؟

نۆكەر: گەورەم، دە ھەزار--

ماكبېس: قاز، نامەرد؟

نۆكەر: سەربازن، گەورەم.

ماكبېس: بېرۆ، پرومەتت بناژنە و ترسەكەت لە خوئىن سوپرەكە،

ھەى زراو رزاو. سەربازى چى، گەوجە؟

(۲۰) ھۆلنشىدى مېژووزان دەلېت: (سكۆتلەندىيەكانى جاران ماناى خواردىنى خۆش و بەدمەستىيان نەدەزانى. ئەم شتانە لە ئىنگلىزەكان فېربوون).

Death of thy soul! those linen cheeks of thine
Are counsellors to fear. What soldiers, whey-face?

SERVANT:

The English force, so please you.

MACBETH:

Take thy face hence. *[Exit Servant.]*

Seyton!--I am sick at heart,

When I behold--Seyton, I say!-- This push

Will chair me ever or disseat me now.

I have lived long enough: my way of life

Is fall'n into the sere, the yellow leaf;

And that which should accompany old age,

As honour, love, obedience, troops of friends,

I must not look to have; but, in their stead,

Curses, not loud but deep, mouth-honour, breath,

Which the poor heart would fain deny, and dare not.

Seyton!--

[Enter Seyton.]

SEYTON:

What's your gracious pleasure?

MACBETH:

What news more?

SEYTON:

All is confirmed, my lord, which was reported.

MACBETH:

I'll fight till from my bones my flesh be hacked.

Give me my armour.

SEYTON:

'Tis not needed yet.

MACBETH:

I'll put it on.

دهک روحت بچی! ئەو روومه ته که تانیانه ت

رینماییکه ری ترسن، سه بازی چی، هه ی روو زهر د؟

نۆکه ر: له شکری ئینگلیزن، گه وره م خو شبی.

ماکیس: له بهر چاوم گوم به (نۆکه ر ده پروات) _ سه یته ن!-

دل م ته نگه. سه یته ن، که ده بینم - ده لیم! - ئەو ته نگانه یه

یان به یه گجاری دل خو شم ده کات، یان ئیستا لیم ده خات.

من بایی خو م ژیاوم: ره وتی ژیاوم

وهک گه لایه کی زهر دی پایز شو ر ده بیته وه؛

ئەو شتانه ی ده بی له گه ل پیری دابن

وهکو رو مه ت، خو شه ویستی، گو پرایه لی، له شکری هاو پریان،

نابی من به دوا یاندا بگه ریم؛ به لام، له جیاتی ئەوان،

نه فره تی قوول نهک بلند، ریزگر تنی سه رزاره کی، ده بیستم،

که دل ی به سه ته زمانم هه ز ده کات ره تیان بکاته وه، که چی ناشو پری ت.

سه یته ن: -

(سه یته ن دیته ژوور)

سه یته ن: به ریزتان، چی ده فره رموون؟

ماکیس: دوا هه وال چییه؟

سه یته ن: گه وره م، چیت پیگه یشتو وه، لئی دل نیاین.

ماکیس: تا گو شتم به سه ر ئیسکانه وه ما بیت، ده جه نغم.

ز رییبه که م پی بدن.

سه یته ن: هیشتا پیو یستیت پی نییه.

ماکیس: من ده یکه مه به ر:

Send out more horses, skirr the country round;
Hang those that talk of fear.--Give me mine armour.--
[To the Doctor] How does your patient, doctor?

DOCTOR:

Not so sick, my lord,
As she is troubled with thick-coming fancies,
That keep her from her rest.

MACBETH:

Cure her of that:
Canst thou not minister to a mind diseased;
Pluck from the memory a rooted sorrow;
Raze out the written troubles of the brain;
And with some sweet oblivious antidote
Cleanse the stuffed bosom of that perilous stuff
Which weighs upon the heart?

DOCTOR:

Therein the patient
Must minister to himself.

MACBETH:

Throw physic to the dogs.--I'll none of it.--
[To seyton] Come, put mine armour on; give me my staff:--
Seyton, send out.--[To the Doctor] Doctor, the Thanes fly from me.--
[To seyton] Come, sir, despatch.--[To the Doctor] If thou
couldst, doctor, cast
The water of my land, find her disease,
And purge it to a sound and pristine health,
I would applaud thee to the very echo,
That should applaud again.--[To Seyton] Pull't off, I say.--
[To the Doctor] What rhubarb, senna, or what purgative drug,

سواران پتر بنیترنه دهرهوه، با بهناو ولاتدا بسوورپین؛
ئەوانەى باسى ترس دهكەن له سیدارهیان دەن. زرییهكەم بدەری.
(بۆ نۆشدهرەكە) نەخۆشەكەت چۆنە، نۆشدهر؟

نۆشدهر: گەرەم، ئەوهنده نەخۆش نییه

بهقەد ئەوهى خەياللاتى سەخت ئازارى دەدات و
ئارامى لى برپوه.

ماکیتس: لەو دەردهى چاک بکەوه:

ناتوانیت مێشکێكى نەخۆش چاک بکەیتەوه،
خەمى رهگاژۆى له يادى دهرهكيشى و
کيشه نووسراوهکانى مێشكى
به دەرمانىكى خۆشى له بېر بهر وه بسپرييهوه،
سینهى له ئازار و مەترسى خاوين بکەیتەوه
کەوا قورس سواری دلى بووه؟

نۆشدهر: کەواته دەبى نەخۆشەكە به خۆى

هەولادات چاک بێتەوه.

ماکیتس: داوودەرمانت فری بدە بەر سەگان، نامەوێت:

[بۆ سەتین] وەرە، زرییم بکە بەر، دار دەستەكەم بدەری.--

سەیتەن، فەرمان دەر بکە. (بۆ نۆشدهر) نۆشدهر، سەردارەکانم لێم هەلدین.--

(بۆ سەیتەن) وەرە، خیرابە. [بۆ نۆشدهر] نۆشدهر!

ئەگەر دەتوانى له ئاوى ولاتەكەم بروانى،

نەخۆشییەكەى بدۆزییەوه و

پاكی بکەیتەوه و تەندروستی جارانی پى بدەیتەوه،

من وا توند چەپلەت بۆ لى دەدەم

دەنگ بداتەوه. (بۆ سەیتەن) هەلکێشە، دەلیم.--

(بۆ نۆشدهر) دەبى چ ریواس و سینه مەكى يان چ دەرمانىكى رهوانكەرى دى

Would scour these English hence? Hear'st thou of them?

DOCTOR:

Ay, my good lord; your royal preparation
Makes us hear something.

MACBETH:

[To Seyton] Bring it after me.--
I will not be afraid of death and bane,
Till Birnam forest come to Dunsinane.

[Exit]

DOCTOR:

[Aside] Were I from Dunsinane away and clear,
Profit again should hardly draw me here.

[Exeunt]

ئەو ئینگلیزانە لێرە لایبات؟ - ئەرئ هیچیت لەبارەیان بیستوو؟

نۆشدر: بەلێ، سەرورەری چاکم، بە خۆکەوتنی بەرپزتان
پیمان دەلێت شتیک لە گۆرپیە.

ماکیس: (بۆ سەیتەن) بە دوامدا بێنە -

لێم نانیشتی ترسی مەرگ و شکست هێنان
تا دارستانی (بیرنام) نەگاتە کن (دەنزینان).

(دەرۆات)

نۆشدر: (لە لاوه) هاتبا ئەمجارە بە سەلامەتی لە (دەنزینەن) دەرکەوتبام،

گەلێ زەحمەت بوو پارەو پوول جارێکی تر بەرەو ئێرە هی نابام.

(دەرۆات)

Scene IV

Country near Dunsinane. A Wood in view

[Enter, with drum and colours, Malcolm, old Siward and his Son, Macduff, Menteth, Cathness, Angus, Lennox, Rosse, and Soldiers, marching.]

MALCOLM.

Cousins, I hope the days are near at hand
That chambers will be safe.

MENTETH.

We doubt it nothing.

SIWARD.

What wood is this before us?

MENTETH.

The wood of Birnam.

MALCOLM.

Let every soldier hew him down a bough,
And bear't before him; thereby shall we shadow
The numbers of our host, and make discovery
Err in report of us.

SOLDIERS:

It shall be done.

SIWARD:

We learn no other but the confident tyrant
Keeps still in Dunsinane, and will endure
Our setting down before't.

MALCOLM:

'Tis his main hope:

دیمه‌نی چوارم

گونیدیکی نزیك دهنزینهن، دارستانیک دیاره

مالکولم و پیره سیوارد و کوره‌که‌ی و ماکدهف و میتنت و کائنیس و نه‌نگه‌س و لینوکس و روز و سه‌بازه‌کان به ته‌پل و ئالای ره‌نگاوپه‌نگه‌وه به‌ری‌که‌وتوون.

مالکولم: نامۆزاکانم، هیوادارم ئه‌و رۆژانه نزیك بن

که ژووره‌کانمان هیمنی و ئاسووده‌ییان تیدابیت.

میتنت: هیچ گومان له‌وه‌دانیه.

سیوارد: ئه‌وه چ دارستانیکه له پیشمانه؟

میتنت: دارستانی (بیرنام)ه.

مالکولم: با هه‌ر سه‌بازه‌ی لقیك بیریته‌وه و

له پیش خۆی رایبگریت: به‌م جۆره ژماره‌ی

له‌شکری خۆمان ده‌شارینه‌وه و وا ده‌که‌ین

سیخوره‌کانیان هه‌والی هه‌له‌ بگه‌ین.

سه‌بازمکان: وا ده‌که‌ین.

سیوارد: هیچ هه‌والیکی دیکه نییه جگه له‌وه‌ی زۆرداره‌که

مسۆگه‌ر بی‌جووله له (ده‌نزینه‌ن) ده‌میتته‌وه و

خۆ له‌به‌ر گه‌مارۆمان راده‌گریت.

مالکولم: ئه‌وه‌ش ئاواتی سه‌ره‌کیه‌تی،

For where there is advantage to be given,
Both more and less have given him the revolt;
And none serve with him but constrained things,
Whose hearts are absent too.

MACDUFF:

Let our just censures
Attend the true event, and put we on
Industrious soldiership.

SIWARD:

The time approaches,
That will, with due decision make us know
What we shall say we have, and what we owe.
Thoughts speculative their unsure hopes relate;
But certain issue strokes must arbitrate:
Towards which advance the war.

[Exeunt, marching.]

چونکه هر دهرهت هه لکه وئ
گه وره و بچووک له پرووی راده وه ستنه وه.
هیچ کهس له گه لی نامینته وه جگه له و به سه زمانه ی
به بی دلی خویمان ناچار کراون.
ماکدوف: با هه لسه نگاندنمان،
گه راست بن، رووداوه کان بیانسه لینن و
وهک سه ریازی به توانا بجوولیننه وه.
سیوارد: نه و دمه دیته پیش
بزانین چونه به ختمان؛
بزانین چیمان به دست هیناوه و چیمان هاتوته دۆران.
بیری نه ندیشه نامیز ئاواتی نادلنیا دهر کینیت،
به لام لیدانی توند و دلنیا به ئامانج به دست دینیت
با بچینه ناو گهرمه ی شه ره وه.
(دهکه ونه ری)

Scene V

Dunsinane. Within the castle

[Enter with drum and colours, Macbeth, Seyton, and Soldiers.]

MACBETH.

Hang out our banners on the outward walls;
The cry is still, "They come:" our castle's strength
Will laugh a siege to scorn: here let them lie
Till famine and the ague eat them up:
Were they not forced with those that should be ours,
We might have met them dareful, beard to beard,
And beat them backward home. [A cry of women within.]
What is that noise?

SEYTON.

It is the cry of women, my good lord.

[Exit.]

MACBETH:

I have almost forgot the taste of fears.
The time has been, my senses would have cooled
To hear a night-shriek; and my fell of hair
Would at a dismal treatise rouse and stir
As life were in't: I have supp'd full with horrors;
Direness, familiar to my slaughterous thoughts,
Cannot once start me.

[Re-enter Seyton.]

Wherefore was that cry?

SEYTON:

The queen, my lord, is dead.

دیمه نسی پینچم

دهنزینه، ناو قه لآ

ماکبیس و سهیتن و سهربازهکان به تهپل و ئالای رهنگاورهنگ دین
ماکبیس: ئالاکانمان لهسهه دیواری دهرهوه هه لکهه؛

هیشتا دهنگی هاواری (ئهوان دین!) دیت، به لام
قه لآی قایمان گالته به ئابلوقهیان دهکات؛ با لهوی بمیننهوه
تا برسیتی و دهرده لیان دهرهوتینیت.

هاتبا ئهوان ئهوه سهربازانهیان لهگه ل نه بوایه
که دهبوایه لای ئیمه بووان، رهنگ بوو پروبه پروو لهگه لیان جهنگابان و
بهروه مال راومان بنابووانهوه. (هاواریکی ژنان له ناوهوه)
ئهوه هاواره چییه؟

سهیتن: سهروهی چاکم، ئهوه هاواری ژنانه.

(دهروات)

ماکبیس: وهخته ئهوهی ترسه له گیانما نه مینیت.

دهمی وام بینیه که دهبووا ههستهکانم سارد ببووان،

ههه که فیژهی شهوانهه دهبیست و قژی سهرم

به بیستنی چیرۆکی تۆقینهه قیت دهبووه و

دهجوولایهوه وهک بلتی زیندووه. من له ترس تیر بوویم،

ترسی ئاشنا به بیرری خوینریژانهه

چی دی ناتوانیت رامچله کینیت.

(سهیتن دیته ناوهوه)

ئهوه هاواره چی بوو؟

سهیتن: گهرهه، شارژن مردووه.

MACBETH:

She should have died hereafter;
 There would have been a time for such a word.--
 To-morrow, and to-morrow, and to-morrow,
 Creeps in this petty pace from day to day,
 To the last syllable of recorded time;
 And all our yesterdays have lighted fools
 The way to dusty death. Out, out, brief candle!
 Life's but a walking shadow; a poor player,
 That struts and frets his hour upon the stage,
 And then is heard no more: it is a tale
 Told by an idiot, full of sound and fury,
 Signifying nothing.

[Enter a Messenger.]

Thou com'st to use thy tongue; thy story quickly.

MESSENGER:

Gracious my lord,
 I should report that which I say I saw,
 But know not how to do it.

MACBETH:

Well, say, sir.

MESSENGER:

As I did stand my watch upon the hill,
 I looked toward Birnam, and anon, methought,
 The wood began to move.

MACBETH:

Liar, and slave! [Striking him.]

MESSENGER:

Let me endure your wrath, if't be not so.
 Within this three mile may you see it coming;

ماكبېس: دهبوو پاشتر بمردياه:

ئوسا كاتمان دهبوو بؤ قسهى وا .-

سبهى و سبهى و سبهى

پوژ له دواى پوژ به وردههنگاو دهخزيت

تا دهگاته دوا پرگهى كاتى توماركراو،

هموو دوينيكانمان پيگاي مهرگى توژاوييان

بؤ كهوجان پرووناك كردوتهوه. ئهى قوونكه مؤم بكوزيوه!

ژيان له تارمايييهكى گهروك پتر نييه؛ ئەكتەريكى بەسەزمانە

كه كاتى خوئى بهخوبادان و نيگه رانى لهسەر شانؤ

بهسەر دهبات و پاشتر هيچى لى ناييسترئى: چيروكتيكي

پر ههراوهوريا و توورهى بى مانايه

گيليك دهگيرپيتهوه.

(بهيامهينيك دپته ناوهوه)

تو هاتوويت قسه بكهيت، خيرا بدوئ!

بهيامهين: سهروهى بهخشندهم

ئوهى بينيومه دهبي بيليم،

بهلام نازانم چؤنى بليم.

ماكبېس: باشه، بيلئى، گورهه.

بهيامهين: كه لهسەر گردهكه وهستابووم ئيشكم دهگرت و

چاوم برييووه لاي (بئيرنام) يهكسهه وام زانى

دارستانهكه دهجوولپيتهوه.

ماكبېس: درؤزن و نامهرد! (لئى دهدات)

بهيامهين: دهك رقى توؤم لئى بباريت گهر وا نهبيت.

بهلام به دريژايى ئهو سئ ميلهئى نيوانمان كه دهبيبيت،

ده ليم، دارستانىكى جولاوه به پيوهيه.

ماكيس: گهر درق بكهيت

به زيندوويى بهو دارهى ته كته وه هه لته واسم،

تا له برسان وشك ده بيه ته وه: نه گهر نه و قسه ش راست بيت

باكم نييه نه گهر توش هه مان شتم لى بكهيت: -

من خهريكه جله وى پرواكانم راده كيشمه وه،

گومان له قسه دوومانانانى شه يتان ده كه م

كه دروى وه كو راستين: (مه ترسه، تا دارستانى بييرنام

ديته دهنزينه ن)؛ - وا ئيستاش دارستانىك

به ره وه دهنزينه ن ديت. چه كه له خوده ن، برونه ده ر

نه گهر نه وهى نه و ده لى يت به راست ده رچيت،

نه ماوهى هه لاتنمان ماوه و نه ليره مانه وه.

من خهريكه له خور بيزار ده بم و

خوزگه ئيستا نه و دونه ييه تيكوپيك بچووبايه.

زهنگى مه ترسى بكوته! - ره شه با هه لكه! ويرانى بابيت!

هه ر هيچ نه بيت كه ده مرين با زريمان له به ردا بيت.

(ده روات)

I say, a moving grove.

MACBETH:

If thou speak'st false,

Upon the next tree shalt thou hang alive,

Till famine cling thee: if thy speech be sooth,

I care not if thou dost for me as much.--

I pull in resolution; and begin

To doubt the equivocation of the fiend

That lies like truth. "Fear not, till Birnam wood

Do come to Dunsinane;" and now a wood

Comes toward Dunsinane.--Arm, arm, and out!--

If this which he avouches does appear,

There is nor flying hence, nor tarrying here.

I 'gin to be aweary of the sun,

And wish the estate o' the world were now undone.--

Ring the alarum bell!--Blow, wind! come, wrack!

At least we'll die with harness on our back.

[Exeunt.]

Scene VI

The same. A Plain before the Castle

[Enter, with drum and colours, Malcolm, old Siward, Macduff, &c., and their Army, with boughs.]

MALCOLM:

Now near enough; your leafy screens throw down,
And show like those you are.--[To old siward] You, worthy uncle,
Shall with my cousin, your right-noble son,
Lead our first battle: worthy Macduff and we
Shall take upon's what else remains to do,
According to our order.

SIWARD:

Fare you well.--
Do we but find the tyrant's power to-night,
Let us be beaten, if we cannot fight.

MACDUFF:

Make all our trumpets speak; give them all breath,
Those clamorous harbingers of blood and death.

[Exeunt. Alarms continued.]

دیهانی شاهه

هه مان شوین دهشتایی پیش قه لآ

مالکولم و پیره سیوارد و ماکدهف و هی دی و لهشکرهکانیان
به لقه دارهوه، به تهپل و ئالای رهنگاورهنگهوه دینه ناوهوه.

مالکولم: ئیستا تهواو نزیک بووینهتهوه، لقه دارهکانتان فری بدن و
روخساری راستهقینهی خوتان درخهن (بو سیوارد) نهی مامی هیژام،
تو و ناموزاکم، کوره جوامیره راستهقینهکته،
فهرماندهی لهشکری یهک بن: من و (ماکدهف) ی هیژا
بهپیئی نهو نهخشهیهی دامان ناوه
لهوهکانی دی بهرپرسیار دهبین.
سیوارد: خواتان لهگه ل.

نهگه نهمشهوه هیزهکانی زوردارمان بهرچهنگ بکهویت
یاخوا بدورینین نهگه دسوهکه ریمان پی نهکریت.

ماکدهف: با هه موو شهپیورهکانمان بنوورین: به هه موو هیژ و توانا
فوو بکه نه ناو نهو پهپامبهره به دهنگانهی مهرگ و نهمانا.
(دورین، نهعهته بهردهوامه)

Scene VII

The same. Another part of the Plain.

[Enter Macbeth.]

MACBETH:

They have tied me to a stake; I cannot fly,
But, bear-like I must fight the course.--What's he
That was not born of woman? Such a one
Am I to fear, or none.

[Enter young Siward.]

YOUNG SIWARD:

What is thy name?

MACBETH:

Thou'lt be afraid to hear it.

YOUNG SIWARD:

No; though thou call'st thyself a hotter name
Than any is in hell.

MACBETH:

My name's Macbeth.

YOUNG SIWARD:

The devil himself could not pronounce a title
More hateful to mine ear.

MACBETH:

No, nor more fearful.

YOUNG SIWARD:

Thou liest, abhorred tyrant; with my sword
I'll prove the lie thou speak'st.

[They fight, and young Siward is slain.]

MACBETH:

Thou wast born of woman.--

دیمهانی ههوتهم

هه مان شوین، به شیکی دی ئەو دهشته

ماکیس دیتە ژوورهه

ماکیس: ئەوان میان له کۆله گهیهک بهستاوتهوه و ناتوانم هه لیم،
به لام دهبی ورج ئاسا (٢١) ئەو گه مهبه تهواو بکهه: -- ئەوه کتیه
له ژنان نه بووه؟ ئەوه چ کهسه.

دهبی لهو بترسم، خه لکی دی له لام ناکهسه.

(سیواردی گهنج دیتە ژوور)

سیوارد: ناوت چیهه؟

ماکیس: تۆ هه له بیستنی دهترسیت.

سیوارد: نه خیر، هه چهنده ناویکی گپدارتیش

لهوانه ی ناو دۆزه خ له خۆت بنییت، لیت ناترسم.

ماکیس: ناوم (ماکیس)ه.

گهنج سیوارد: شهیتان به خۆشی ناتوانیت ناویکی لهوه

رق هه لستینترم بهرگویی بخت.

ماکیس: نه خیر: ترسناکتیش.

گهنج سیوارد: درۆ دهکهیت، زۆرداری رق هه لستین:

به شمشیرم ئەو درۆیهت لئ سپی دهکه مهوه.

(به شه ر دین و گهنج سیوارد دهکوژریت)

ماکیس: تۆ هه تبهوویته دونیا له ژنان.

(٢١) له سهردهمی شیکسپیردا له سهراوسهری ئینگلتهرا (واته به سکۆتلهندا و ئیرلهندا) شهوه
ورچیان به زنجیر له کۆله گهیهک دهبهستایهوه و سهگیان بهردهدا گیانی تا وهرسی دهکرد و
لایهکیان دهبهزین. خه لک دههاتنه تهماشا، بهم یارییهیان دهگوت (ورچ ئازاردان)

But swords I smile at, weapons laugh to scorn,
Brandished by man that's of a woman born.

[Exit.]

[Alarms. Enter Macduff.]

MACDUFF:

That way the noise is.-- [Calling to Macbeth]
Tyrant, show thy face!
If thou be'st slain and with no stroke of mine,
My wife and children's ghosts will haunt me still.
I cannot strike at wretched kerns, whose arms
Are hired to bear their staves; either thou, Macbeth,
Or else my sword, with an unbattered edge,
I sheathe again undeeded. There thou shouldst be;
By this great clatter, one of greatest note
Seems bruted. [Aside] Let me find him, fortune!
And more I beg not.

[Exit. Alarm.]

[Enter Malcolm and old Siward.]

SIWARD:

This way, my lord;--the castle's gently rendered:
The tyrant's people on both sides do fight;
The noble thanes do bravely in the war;
The day almost itself professes yours,
And little is to do.

MALCOLM:

We have met with foes
That strike beside us.

SIWARD:

Enter, sir, the castle.

[Exeunt. Alarm.]

فشه به شمشیران دیت، گالته دهکهم به چهکان
که بوم هه لیده شه قینن کور و لاهی ژنان.

(ده پروات)

(نه عرته ی جهنگ. ماکدوف دیت)

ماکدوف: هه رایه که له م لایه وه دیت: -- (بانگی ماکبیس دهکات).

روخسارت دهر بخه، ئەه ی زۆردار:

ئەگەر تۆ به شمشیری که سیکی دی بکوژیت،
تارمایی ژن و مندالکانم له کۆلم نابنه وه.

ناتوانم ئەو (کیرن) ه (۲۲)، به سه زمانانه بکوژم

که بۆ پاره رمیان هه لگرتوه: ماکبیس یان تۆ

یا خود شمشیره که م به بی دەم کۆل بوون و

به کارهینان دهخه مه وه کالان. تۆ ده بی له وی بیت،

به وه هه را و دهنگه دهنگه ویده چیت یه کیکی مه زن

له وی بیت. (له لاهه) ئەه ی بهخت، بهس بیدۆزمه وه

چی دیم لیت ناویت.

(ده پروات و دهنگی نه عرته) (مالکۆلم و پیره سیوارد دینه ناوه وه)

سیوارد: بهم لاهه، گه وره م؛ -- قه لاکه به نه رمی خو ی به دهسته وه دا؛

پیاوانی زۆرداره که خو به خو بی لیک ده دن،

سه رداره جوامیره کان له و شه رده ئازا بوون.

پۆژگار که وهخته به خو ی پیت بلیت بوته هی خوت.

که میک ماوه هه موو شتیک بپریتته وه.

مالکۆلم: دوژمنمان بینی

که شان به شانی ئیمه دهجه نگان.

سیوارد: گه وره م، وهره ناو قه لا.

(ده پروان. دهنگی نه عرته دی)

(۲۲) سه ربازی پیاوه ی ئیرله ندی به کیریگراون.

Scene VIII

The same. Another part of the field.

[Enter Macbeth.]

MACBETH.

Why should I play the Roman fool, and die
On mine own sword? Whiles I see lives, the gashes
Do better upon them.

[Enter Macduff.]

MACDUFF:

Turn, hell-hound, turn!

MACBETH:

Of all men else I have avoided thee:
But get thee back; my soul is too much charged
With blood of thine already.

MACDUFF:

I have no words,--
My voice is in my sword: thou bloodier villain
Than terms can give thee out!

[They fight.]

MACBETH:

Thou lovest labour:
As easy mayst thou the intrenchant air
With thy keen sword impress, as make me bleed:
Let fall thy blade on vulnerable crests;
I bear a charmed life, which must not yield
To one of woman born.

ديھنی ھاشتم

شوينيكي دي له گوره پاني جهنگ

ماکبیس دیتھ ژووره وه.

ماکبیس: بۆچ وهک ئه و رۆمانییه گهوجانه بکه م و
به شمشیره کهی خۆم خۆ بکوژم؟ کاتیک ده بینم چاکتره
برین له لاشه ی زیندوووان بکه م.

(ماکدهف دیتھ ناوه وه)

ماکدهف: روو وه رگیره، سهگی دۆزه خ، روو وه رگیره!

ماکبیس: له هه موو خه لک پتر خۆم له تو لاداوه:

به لام بکشیه وه، رۆحم به خوینی تووه
یه گجار قورس بووه.

ماکدهف: من وشه م نییه،

دهنگم له شمشیرمدایه، توئی نامه رد خویناویتری
له وهی زمان وه سفی بکات!

(شه ر دهکن)

ماکبیس: تو به خویرایی هه ول ددهیت:

ئاسانتره هه وای نه بر او بریندار بکهیت

له وهی به شمشیره تیژه کهت من زامدار بکهیت:

با تیغه کهت به سه ر تۆقه سه ری برنده دا بیته خوار:

من ژیانیکی جادووبه ندم هه یه

به رفرمانی ئه وهی له ژنان بووه نابیت.

MACDUFF:

Despair thy charm;
 And let the angel whom thou still hast served
 Tell thee, Macduff was from his mother's womb
 Untimely ripped.

MACBETH:

Accursed be that tongue that tells me so,
 For it hath cowed my better part of man!
 And be these juggling fiends no more believed,
 That palter with us in a double sense;
 That keep the word of promise to our ear,
 And break it to our hope!--I'll not fight with thee.

MACDUFF:

Then yield thee, coward,
 And live to be the show and gaze o' the time:
 We'll have thee, as our rarer monsters are,
 Painted upon a pole, and underwrit,
 "Here may you see the tyrant."

MACBETH:

I will not yield,
 To kiss the ground before young Malcolm's feet,
 And to be baited with the rabble's curse.
 Though Birnam wood be come to Dunsinane,
 And thou opposed, being of no woman born,
 Yet I will try the last. Before my body
 I throw my warlike shield: lay on, Macduff;
 And damned be him that first cries, "Hold, enough!"
 [Exeunt fighting. Alarms. Re-enter fighting and Macbeth is slain.]

ماكدھف: ھەي نا ئومىد خۆت و جادووت؛

دەبا ئەو فرىشتەيەي (٢٣) تا ئىستا بەر فرمانى بوويت
 پىت بلى، (ماكدھف) بە ناکامى
 لە پزدانى داىكى ھەلکەنراوھ.

ماكبېس: دەك بە نەفرەت بىت ئەو زمانەي وام پى دەلەيت،

چونكە رۆح و ئەقلى زراو بردم (٢٤)
 كەواتە نابى چىدى بەو شەيتانە فىلبازانە باوهر بکەم
 كە بەقسەي دووماناي دەماندوين و
 بەلنمان بەرگوي دەخن و
 نا ئومىدیشمان دەكەن. - من لەگەل تۆ نا جەنگم.

ماكدھف: كەواتە ، ترسنۆك ، خۆ بە دەستەو بەدو

بژى تا ببىتە سۆدەرەي دونياي :

ئىمە تۆمان وەك درندەيەكى دەگمەن دەوي و
 لەسەر كۆلەگە وينەت دەكيشين و لە ژىرى دەنوسين،
 "لېرە دەتوانىت زۆردار ببىت"

ماكبېس: خۆ بە دەستەو بە نادەم،

خاكي ژىر پىي (مالكۆلم)ى مندال ماچ ناکەم،
 خۆم ناکەمە گالته جارى قسەي سووكى رەش و پروتان.
 ھەر چەندە دارستانى (بىرنام)يش بىتە (دەنزىنەن)،
 ئەگەر چى بەرامبەر كەسىكى لە ژنان نەبوو وەستابم،
 كەچى دوا ھەول دەدەم: مەتالى جەنگ
 دەدەمە پىش جەستەم: دەي، ماكدھف، وەرە دەس،
 نفرين لەوھى زووتر ھاوار بكا- (راوھستە و بەس!)
 (بەشەر كردن دىنەوھ ناو شانۆ و، ماكبېس دەكوژرىت).

(٢٣) واتە شەيتان.

(٢٤) لە دەقەكەدا ھاتوھ: لايەنەپياوانىيەكەي زراو بردم.

Scene IX.

Within the castle

[Retreat. Flourish. Enter, with drum and colours,
Malcolm, old Siward, Rosse, thanes, and Soldiers.]

MALCOLM:

I would the friends we miss were safe arrived.

SIWARD:

Some must go off; and yet, by these I see,

So great a day as this is cheaply bought.

MALCOLM:

Macduff is missing, and your noble son.

ROSSE:

Your son, my lord, has paid a soldier's debt:

He only lived but till he was a man;

The which no sooner had his prowess confirmed

In the unshrinking station where he fought,

But like a man he died.

SIWARD:

Then he is dead?

ROSSE:

Ay, and brought off the field: your cause of sorrow

Must not be measur'd by his worth, for then

It hath no end.

SIWARD:

Had he his hurts before?

ROSS:

Ay, on the front.

دیبهانی نویسم

ناو قه لآ

پاشه کشه. شه پیووری کشانه وه. مالکۆلم و سیوارد و رۆز و

سهردار و سهربازه کان به ته پل و ئالای رهنگینه وه دینه ناوه وه.

مالکۆلم: خۆزیا ئه و هاوړتیانه ی نادیارن به ساغی بگه پابوانه وه ئیره.

سیوارد: هه ندیکیان هه ر ده بی نه مین، که چی وهک ده بینم

پۆژیککی وا مه زن زۆر به هه رزانی کپدراوه.

مالکۆلم: (ماکدهف) و کوره جوامیره کهت دیار نین.

رۆز: گه وره م، پۆله کهت قه رزی سهربازی دایه وه:

ته نها ئه وه نده ژیا تا بووه پیاو؛

نازایه تییه که شی به م جۆره شه ره چاونه ترسانه ی

به شداری تیدا کرد زووتر سه لینرا.

به لام وهک پیاو کوژرا.

سیوارد: که واته کوژراوه؟

رۆز: به لئ، له گۆره پانیش هینراوه ته وه ئه گه ر

بارته قای هیژاییه که ی خه فه تی لی بخۆیت

خه مت هه ر کوژی نایه ت.

سیوارد: ئه ری برینه کانی له پیشه وه بوون؟

رۆز: به لئ، له رووی بوون.

SIWARD:

Why then, God's soldier be he!
 Had I as many sons as I have hairs,
 I would not wish them to a fairer death:
 And, so his knell is knolled.

MALCOLM:

He's worth more sorrow,
 And that I'll spend for him.

SIWARD:

He's worth no more:
 They say he parted well, and paid his score:
 And so, God be with him!--Here comes newer comfort.

[Enter Macduff, with Macbeth's head.]

MACDUFF:

Hail, king, for so thou art: behold, where stands
 The usurper's cursed head: the time is free:
 I see thee compassed with thy kingdom's pearl
 That speak my salutation in their minds;
 Whose voices I desire aloud with mine,--
 Hail, King of Scotland!

ALL.

Hail, King of Scotland!

[Flourish.]

MALCOLM.

We shall not spend a large expense of time
 Before we reckon with your several loves,
 And make us even with you. My thanes and kinsmen,
 Henceforth be earls, the first that ever Scotland
 In such an honour named. What's more to do,
 Which would be planted newly with the time,--

سيوارد: كهواته، بۆته سهربازى خوا!

هاتبا به قهد كه له مووم كورم هه بووان
 مه رگى له وه باشترم پى رهوا نه ده ديتن:
 كهواته، پرسه كهه پى پرسه يه كه تهاوه.

مالكولم: ئهو شايستهه له مه پتريشهو

من ئه وه ده گرمه ئه ستو.

سيوارد: ئهو شايستهه هه ره ئه وه نده يه؛

خه لك ده لىن ئه وه به چاكى مرد و قه رزى خوى دايه وه:

ئيتير خواى له گه ل! وا ليره وه خو شيه كه دى ديت.

(ماكد هف سه رى ماك دىس دى نى ته ژوره وه)

ماكد هف: بژى پاشا! چونكه ئىستا تو شايته، بپروانه

سه رى زوردارى نه فره تى له كو پوه يه كات ئازاده.

ده بى نم مروار يه هه ل بژارد ه كانى شان شى ن (٢٥) ده و رى ان گرتوو يت،

سلاوى منيان له ميشك ده زى نگى ته وه؛

داوا ده كه م له گه ل مندا هاوار بكه ن،--

بژى، شاي سكو تله ندا.

هه مووى ان: بژى، شاي سكو تله ندا!

(زرمه ي مۇسقىقا)

مالكولم: نابى زورى پى بچىت

به رله وه ي خو شه ويسته زور و زه به ندتان هه لسه نگى نم و

ما فى خوتان پى ببه خشم. سه ردار و خزمانم

له ئىستا وه ئپوه مىرن، ئه وه ش يه كه مىن جاره سكو تله ندا

ئهو نازنا وه ده به خشى ت. هه رشتى كى دى كه پى وى ستى كردنه

له رۆژانى داها توودا سه رله نو پى ده يان روپى نى ن،--

(٢٥) ماكولم وهك تاجه و گه وره پيا وانىش وهكو دانه مروارى ده و رى تاجه كه ن.

As calling home our exiled friends abroad,
That fled the snares of watchful tyranny;
Producing forth the cruel ministers
Of this dead butcher, and his fiend-like queen,--
Who, as 'tis thought, by self and violent hands
Took off her life;--this, and what needful else
That calls upon us, by the grace of Grace,
We will perform in measure, time, and place:
So, thanks to all at once, and to each one,
Whom we invite to see us crowned at Scone.

[Flourish. Exeunt.]

وہک داوای ہاتنہ وہی ئو ہاوریانہی لہ ولات دہرکراون و
کہ لہ ترسی داو و تہلہو چاودیبری زوردارہکہ ہلاتون؛
یان گرتنی یاوہرہ دلرہقہکانی ئو
خوینریژہ کوژراوہو شاژنہ شہیتان ئاساکہی
کہوا پیدہچیت بہ دستی پر زہبر و زہنگی خوئی
گیانی خوئی کیشابیت؛ _ ئہمہ و ہرچی دی پیویست بوو
کہ سہرنجمن رابکیشیت، بہ پشتیوانی خودا
بہرپکی رایدہپرینین لہ کات و شوینی خویدا
جا ئیستا سوپاس بو ہموو و بو تاکہ تاکہ تان
لیشتان دہگیرمہوہ بینہ (سکون) بو تاج نانہ سہرمان.
(زرمہی مؤسیقا دی، دہرون)

کوتایی

لہ ریکہوتی ۱۹۹۴/۲/۸ لہ ہولیر
کوتایی بہم وەرگیرانہ ہاتوہ.

فەرھەنگۆک

تیبینی: مانای ھەموو وشە و واژەکانی ئەم فەرھەنگۆکە بە پیتی بەکارھێنانیان لە دەقی ئەم شانۆنامەیە بەکارھاتوون، نەک بە پیتی مانا گشتییە فەرھەنگییەکانیان.

ئ

ئەجندە: جنۆکە.

ئەفسوون: جادوو و سیحر.

ئازای لەش: ئەندامی لەش.

ئاسوودەیی: بێ خەمی، ئاشتی و تەبایی.

ئاژن: تێ چەقاندن، تێ راکردن.

ئیشک گرتن: نۆبەت گرتن.

ئەندۆ: بیری خەفەتناک.

ئاشکار: ئاشکرا.

ئامان: قاپ و قاچاغ.

ب

برین: زام.

بەرۆمەت: بەشەرەف و ڕوسوور.

بارتەقا: بەقەد، ھیندەدی.

بۆلاندن: بۆلە و مێرەکردن (تەمەر).

بابی خۆم: بەقەد خۆم.

بووکۆکە: بووکەشوشە.

بجمن: بجوولین.

بوغزای: پێر رق و کینە.

بنەجەکە: رەگەز و نەژاد، باوو باپیران.

بەرفەرمان بوون: گوێرایەل بوون بۆ فەرمان

پیکردن.

بالیف: سەرین.

باک: پەروا.

بەرزەفتنەکراو: دەستبەسەردا نەگیراو.

بەرزەفت بوون: راگیر بوون.

بە ساپیتە نەگیراو: سەر دانەپۆشراو.

بەدمەستی: یەكجار زۆر خورادنەو، بە

تەواوی بێ ھۆشی.

باکیش: ئەو کونەدی دووکەلی ناو مائی لێیەو

دەردەچیت.

بسک: زولفی درێژ.

پ

پێ رەوادیتن: بەشایەن زانین: پێ شایستە

بوون.

پاکار: نۆکەر.

پەلک: گەلا.

پەرەگەیی ئاسمان: بەرزترین پنتی دیار لە

ئاسمان.

پالەوانە: جۆرە دیواریکە بەبەر دیواری

بەلاداهاتوودا ھەلدەبەیت تا

نەکەوێت.

پەسنین: پێداھەنگۆتن.

پرووکاندن: دافەتاندن: لە پەل و پۆ خستن.

پیش قەرەوڵ: ئەو دەستە سەربازەیی لە

پیشەوادی سوپا دەپۆن.

پشکێک: دلۆپێک: تەنۆکێک.

پاراو: پڕئاو، تیراو.

ت

تەپکە: جۆرێک لە راوکردنی بالندەییە.

تالانەو: ئازار کێشان لە خەفەت و

ناخۆشیدا.

تەلخە خویناوی: خوینی پات پات بە

شوینیکەو و وشکەو بوو.

تەیان: نۆکەری ئافرەت.

تاوانە: پارەیی لێ سەنراو لە پای کەتنیک:

(گرامە).

تووردان: تێپەلدان، فریدان.

تورندی بوون: دەرچوون لە سروشتی خۆ.

تەپک: تەپکە ریخ.

تیامان: دۆش دامان، سەرسام مان لە

کارێکا.

تارمایی: تاپۆ (شبح).

تامەرزۆ: یەگجار شەیدا، زۆر پەرۆشدار.

تۆقەلان: تەوقی سەر.

تێ ناکەوین: ژێر ناکەوین.

تەفرەدان: ھەلخەلەتاندن.

ترووکان: ترەکان: لە دایک بوون.

تێ تەقاندن: دەرپەڕین بەتاو، ھەلاتن بە تاو.

ج

جەرچەر: مەگەزیکە لە باخچەیی مالان دەژیت

و لە جۆرێک دەچیت بەلام بچووکتەر.

جلەوگیراو: بەرزەفتکراو.

جینجی: پەلەپەلاوی رەنگاوپرەنگ.

جادووبەند: بەسیحر پاریزراو بەھۆی

جادووەو.

چ

چک بوون: لە ھەلقولان وەستان: وشک

بوونەو.

چوارنالا: جۆرە راکردنیکە یەگجار خیرای

ئەسپە.

چرپە: قسەکردنی نزم و بە نەپنی.

ح

حەپۆل: گێژو وێ.

خ

خەرەل: خەردال، جۆرە بالندەییەکی راوکەری

زلە.

خوناو: شەونم.

خانەخوێ: خاوەن مال کە میوانی ھەبێت.

خشل: زیو و زیو و شتی بە نرخ کاتیك

ئافرەت خۆی پێو دەپرازینتەو.

خەفەتناک: پێر خەفەت.

خاکەر: بێ فیز، متواضع.

خاس: چاک.

خاپینۆک: فیلان.

خەنی: شاد و کامەران.

خەویردە: خەو بردووەو.

خۆمەلاسدان: خۆحەشاردان، خۆ لەپەنا

نان.

خۆزگە: بریا، خۆزیا.

خوان: میزی نانخواردن.

د

دهرپونهوه: بهر دوا دهکشینهوه و هه‌لدین.
 ده‌رۆزه‌که‌ر: سوا‌ل‌که‌ر.
 ده‌یه‌واراند: هاواری ده‌کرد.
 ده‌مامک: قناع.
 ده‌سوه‌که‌ری: دا‌کۆ‌کی له‌ خۆ‌کردن و ده‌ست
 کردنه‌وه.
 دلۆ‌قان: دلنه‌رم و به‌ به‌زه‌بی.
 دووزه‌له: ئامرا‌ز‌یکی مۆ‌سی‌قیه‌ له‌ دوو قامیش
 و دوو پیک پیک دیت.
 ده‌ریار: بلاط.
 ده‌مکانه: به‌ری‌کی لینجی جووره‌ پروه‌کی‌که‌ له
 ئینگلته‌را بق‌ راوی بالنده‌ی بچووک
 به‌کار دیت.
 ده‌خاپینیت: هه‌‌ده‌خه‌‌تینیت.

ر

ره‌تاندن: یه‌ک‌جار هی‌لاک‌ کردن، برست‌ لی
 برین.
 رو‌یاندن: له‌ جی‌گای خۆ‌ی جوولاندن، به‌ره‌و
 پیتشه‌وه‌ بردن.
 راژه‌نین: راهه‌‌ژاندن.
 ره‌گاژۆ: ره‌گ به‌‌قوولادا‌چوو.
 رامانده‌چله‌‌کیتن: له‌ ترسان مو‌چ‌ر‌کمان پیتدا
 دیتن: له‌‌زمان لی‌ دیتن.

ز

زرمه: لیدانی مۆ‌سی‌قا به‌ توندی.
 زراویه‌ر: تۆ‌قینه‌ر.
 زیراندن: هاوار و قیزاندنی ژنان.
 زړک: بی‌ به‌ر، نه‌زۆ‌ک.

زرووک‌اندن: ده‌نگی‌کی تیژه‌ له‌ کاتی
 هاوار‌کردنی مشک و گیانله‌به‌ری
 مشک ئاساوه‌ دیت.
 زریدار: به‌ زری‌ داپۆ‌شراو.
 زمان کولکردن: پفکه‌ و سو‌ له‌ زمان هینان.

ژ

ژیکه‌لانه: شوخ و شه‌نگ، قشت و رند.
 ژاکان: سیس بوون، چرچ بوون.

س

سه‌رسامی: سامگر‌تووی، واق و پ‌ماوی.
 ساقه‌سووره: زه‌ر‌نه‌قوته.
 سله‌مینه‌وه: ره‌وینه‌وه.
 سه‌رنگون: سه‌رنخون، سه‌راوژیر.
 ساتمه‌کردن: سه‌رسمک لیدان.
 سه‌رتیکردن: سه‌رتی نان.
 سروش: وحی.
 سو‌ده‌ره: گالته‌ پیکراو، عاجباتی.
 سو‌زانی: ئافه‌رتی داوینپیس.
 سه‌گی گورگه‌میش: سه‌گی‌که‌ له‌ گۆ‌له‌گورگ و
 دپله‌سه‌گ که‌وتبیته‌وه.

ش

شر: ته‌واو بی‌ حال.
 شایلوغان: ده‌عوته‌ و گۆ‌قنه‌ند و به‌زم و ره‌زم.
 شاقه‌ل: لچکی خواره‌وه‌ی جل.
 شاراده: نه‌وه‌ی شا.
 شوشتنگا: جی‌گای شت لی‌ شوشتن.
 شه‌یووور: ئامرا‌ز‌یکی مۆ‌سی‌قیه‌ (بو‌ق).

ف

فت کردن: له‌ناو‌بردن، کوشتن.
 فه‌لامه‌رز: مرۆ‌فی زلی نه‌فه‌ر‌جا، عملاق.
 فه‌ر: خیر و به‌ره‌کته‌، پیت و به‌ره‌کته‌.
 فروسماندن: سیحر لیکردن، سیحر‌راوی
 کردن.

فیسقه‌گولله: جووره‌ بالنده‌یه‌کی بچووی
 ره‌نگاو‌ره‌نگه‌.

ق

قه‌له‌مه‌رو: ئه‌و ناوچه‌یه‌ی که‌ فه‌رمان‌ره‌وایه‌ک
 فه‌رمانی به‌سه‌ردا ده‌رواته‌.
 قه‌ره‌به‌قه‌ره‌ رو‌یشتن: شان به‌شان رو‌یشتن.
 قووچه‌ک: هه‌رشتی‌کی شیوه‌ که‌لله‌ قه‌ندی
 (هرم)

قریژین: پیس و پۆ‌خل.
 قغه‌ی قه‌له‌ره‌ش: ده‌نگی گری قه‌له‌ره‌ش.
 قور‌ناو‌یلکه: جووره‌ گیانله‌به‌ری‌که‌ له‌ به‌هاران
 له‌ناو ئاوان په‌یدا ده‌بیت.
 قوو‌قه: ده‌نگی بانگدانی که‌له‌شیر.
 قه‌لبه‌زه: ئاوی به‌قۆ‌نگه‌ره‌.
 قه‌له‌با‌چکه: جووره‌ بالنده‌یه‌که‌ له‌ قه‌ل
 بچوو‌کتره‌.
 قازان: مه‌نجه‌لی گه‌وره‌.
 قاو: ده‌نگو‌با‌سی‌که‌ بلاو بووبیته‌وه‌.

ک

کۆ‌له‌گه: ئه‌ستوونده‌.
 کالان: کیفک.
 کلۆم: قوفل.
 کولک: دومه‌ل، کووان، زامی پرکیم.

کړبوون: بی‌ ده‌نگ بوون.
 که‌فر: به‌رد.

که‌ره‌نا: ئامیر‌یکی مۆ‌سی‌قیه‌ (بو‌ق).

که‌لاش: لاشه‌ی مردوو.

کار‌مامز: به‌چکه‌ ئاسک.

که‌سه‌ر: کولک و کو‌قان، خه‌م و خه‌فه‌تی
 گه‌وره‌.

کۆ‌لاره: جووره‌ بالنده‌یه‌کی راوکه‌ره‌.

کار‌مه‌یی: شاره‌زایی و لیزانی.

کۆ‌ل: ئه‌و ده‌فه‌ره‌ لاکیتشه‌یییه‌ دریژه‌یه‌ ناژه‌ل
 ئالیکی تیتدا ده‌خوات.

کۆ‌لی دل: خه‌م و خه‌فه‌تی دل.

کونه‌با‌جه: کونه‌ په‌نجه‌ره‌ی سه‌ر لیواری
 شووره‌ی قه‌لا.

کوزکیشی: مه‌رابی.

کن: لای، نک.

که‌مدوو: که‌سپک که‌م قسه‌ بکات.

که‌لله‌سه‌رخانه: شویتیکی پر که‌لله‌سه‌ری
 کوژراوان.

کیها: کامه‌.

که‌زی: قه‌فه‌ پرچی دریژ.

کیرد: چه‌قۆ‌ی گه‌وره‌.

که‌تن: تاوانی گه‌وره‌.

کونۆ‌که: کونیک‌ بچووک.

کووده‌له: بی‌چوو‌ه به‌راز.

گ

ورده‌هه‌نگاو: پینگافی بچیک.
 گیزینگ: جووره‌ گیایه‌کی ژاراوییه‌، به
 خواردنی مرۆ‌ف گیزو وړ ده‌بیت.
 گوزه‌رگا: که‌لینیک‌ گوزه‌ری پیتدا بکریت.

گهړ و گيچهل: ته شقه له.

گهوج: بئ ميشک.

گلپينه چاو: کچينه چاو، به شه
پهنگينه کهي چاو، په شينه چاو.

ل

له گورپدايه: له نارادايه.

ليړهوار: شوپننيکي چپه لان، شوپننيک به دار
و دهون چر بيت.

لووراندين: هاوارکردن به سداي گورگ.

لالانهوه: نووزانهوه، کرووزانهوه.

لي رسکاندين: لي رواندين.

لي هاتن: دهرديگرتن، په رکه م گرتن، في لي
هاتن، په ژي گرتن.

ليچ: لينج.

لووسکه: موو لي نه هاتوو.

م

مهينهت: خه م و خه فته.

مينافيزيکي: نه وديو سروشتي هه ستيپيکراو.
مردووخانه: شوپني مردوو تيدا هه لگرتني
فهلان.

مه رگين: پر له خه يالي مه رگ.

مخابن: حه يف، ناخ و داخ.

مالوس: به رازي ميينه.

مه تال: شتيکي وهک ساچه شه رکه له پيش
خوي رايده گريت تا خوي پي له شير
و تير و م بپاريژيت.

ن

نوشدهر: نوژدار، نژدار، پزيشک.

نير: نه و داره ي ده خنه سهر ملي گاجووت:

ليتره به ماناي زولم و زورداري ديت.

نه قيزه: زهخته.

نوش پي به خشين: وشه ي (به گيان که وتن)
يان (عافيه تتان بيت) نه مهش به
زوري له سهر مي زني خواردين و
خواردينه وه به کار ديت.

نائومپدبوون: بي نومپدبوون، هيو ابران.

نووپه ي که رها: دهنگي به هيزي که رها.

نغروکردن: نقوم کردن.

ناني شيو: ناني ئيواران به تايبه تي نه گهر
درهنگ بخوريت.

نهوي: نزم.

ه

هه لزياندي: هه لدري.

هه رپه: برق.

هيل بوونه وه: دامان به دهم بيرکردنه وه يه کي
قوول.

هه رزه گو: زور بلبي بي ميشک.

هه لتيزاندين: دهرپه رين و جووتکه هاويستن و
تي ته قاندين له نکاوي نه سپ و هند.

هاوار و رورق: داد و فيغان.

هه رماه: هين، نه ندامي زاووزي.

هه سان: جوړه به رديکه چه قو و شمشير پي
تيز ده که نه وه.

هه لمه دوو: دوو که لي هه لماوي.

هه لکو تانه سهر: هورژم بردينه سهر، شالو
کردنه سهر

هه ژدهر: نه ژدهر، حه زيا.

هيو رکردنه وه: نارام کردنه وه.

هه مفا: وشه ي فشه پيکردنه.

و

وه نه وزدان: خه وه کوتکه بردينه وه.

ورته نه هاتن: متهق نه کردن، قسه له دم
دهرنه هاتن.

ي

ياوهر: هاو هل. (مراقق).

ياوهرژن: نه و ژنه ي به رده وام له گه ل شازن و
که وره ژاندايه. (وييفه)

زور سوپاس بو هاوري خوشه ويست کاک شوان سه رابي که پيش
له چاپدانه وه ي چاپي دوو همي نه م شانوييه کو مه ليک تي بييني زمانه واني
پيشکه شم کرد که هه نديکيان به راستي سوو دمه ند بوون. هيو ادارم نمونه ي له
نه ده بي کورديدا زور بيت.

وه رگير

پښت

5	پيش گوټن
8	كهسټيټيه دراميههكان
10	پهردى يهكهه
64	پهردى دووهه
108	پهردى سټيهه
162	پهردى چوارهه
218	پهردى پټنجهه
266	فهههنگووك